

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου 2009 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5943
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 10ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων και το Εσπερινό Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας, σελ. 5926, 5938

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των κατόχων απολυτηρίου Επαγγελματικού Λυκείου και άλλες διατάξεις», σελ. 5921, 5943

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,	σελ. 5926, 5940
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 5933
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ.,	σελ. 5922, 5923, 5939
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 5926, 5928
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι.,	σελ. 5924
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 5929, 5930
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Θ.,	σελ. 5934
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 5925, 5941
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 5927, 5937, 5938, 5941, 5942
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 5935, 5940
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 5930
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ.,	σελ. 5932
ΡΑΠΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν.,	σελ. 5921, 5922, 5939
ΡΑΠΤΗ Σ.,	σελ. 5931
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 5928, 5938
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 5936

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου 2009 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 4 Φεβρουαρίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής, κ. ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΡΙΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των κατόχων απολυτηρίου Επαγγελματικού Λυκείου και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως και 13, ως μια ενότητα. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα και οι τροπολογίες, ως μία ενότητα.

Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα ομιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί της πρώτης ενότητας των άρθρων, θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες εγγεγραμμένοι ομιλητές επί της αρχής και επί της πρώτης ενότητας των άρθρων και τέλος, θα ομιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με επιστολή τους στον Πρόεδρο κ. Σιούφα ο κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Αναστάσιο Κουράκη. Επίσης, πάλι με επιστολή προς τον Πρόεδρο κ. Σιούφα, ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Αστέριο Ροντούλη.

Καλείται τώρα στο Βήμα η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Αναστασία Ράγιου.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ - ΜΕΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζω με κάποιες παρατηρήσεις από τις χθεσινές τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης που κατά την άποψή μου απέδειξαν για άλλη μια φορά μια εμμονή και μια στείρα άρνηση, δογματισμό, και έτσι μία επιμονή σε κομματικά κλισέ. Κάποιοι θεωρούν ότι ο διάλογος για την παιδεία –απ' ό,τι φάνηκε χθες, έτσι όπως κατάλαβα- είναι κληρονομικό δικαίωμα ή κληρονομικό προνόμιο. Φαίνεται, όμως, ότι μόνο η εξουσία γεννά σε κάποιους ιδέες και θέσεις για τα προβλήματα της παιδείας και φαίνεται ότι μόνο τότε, ως διά μαγείας έχουν και τις προτάσεις για την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Κάποιοι

ακόμα δεν έχουν καταλάβει ότι η υπόθεση που λέγεται παιδεία είναι κεφάλαιο εθνικό και όχι υπόθεση εργασίας για ασκήσεις εξουσίας επί χάρτου και μικροκομματικούς σκοπούς. Νομίζω ότι αυτή είναι η εμφανής διαφορά μας και αυτή η διαφορά είναι που γίνεται πλέον αντιληπτή από όλους τους πολίτες.

Θα ήθελα να πω αρχίζοντας, στον κ. Βενιζέλο, επειδή υπήρχε μια εμμονή με την απουσία του Υπουργού Παιδείας του κ. Σπηλιωτόπουλου ότι το εκπαιδευτικό σύστημα και γενικότερα η υπόθεση της παιδείας δεν πρέπει να αλλάζει από Υπουργό σε Υπουργό και ούτε από κυβέρνηση σε κυβέρνηση. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να ταυτίζεται με πειράματα, αλλά ούτε και με εντυπώσεις προς χάριν των εντυπώσεων. Γι' αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό να ξέρουμε από την αρχή ότι πρέπει να μείνουμε στην ουσία της επίλυσης των προβλημάτων της παιδείας.

Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κυρίες και κύριοι, οφείλει να αφουγκράζεται τον παλμό της νεολαίας και να αξιοποιεί τις προτάσεις, γιατί οι νέοι αποτελούν την κινητήρια δύναμη για το μέλλον της Ελλάδας. Με αυτό το σχέδιο νόμου που ξεκινήσαμε να συζητάμε από χθες κάνουμε ένα βήμα στην επίλυση χρόνιων προβλημάτων στον τομέα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και είναι απαίτηση και των νέων και των καιρών. Και τι αποδεικνύει αυτό το μικρό βήμα; Τίποτα παραπάνω από τον δέοντα σεβασμό που πρέπει να υπάρχει απέναντι στη μαθητική κοινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι υπέρμαχη μιας ενεργητικής πολιτικής, θα έλεγα, στην οποία ο μαθητής διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο για την εξέλιξη και την προαγωγή της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας. Όμως, το μέλλον και η πορεία της παιδείας προϋποθέτουν περισσότερο από ποτέ κοινές θέσεις -και επιμένουμε σ' αυτό- ξεκάθαρες προτάσεις για όλα τα πολύ σοβαρά ζητήματα που είναι σε πρώτο πλάνο.

Άκουσα επίσης τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει από τη μια μεριά να πάρουμε όλοι μαζί την ευθύνη για όσα δεν έχουν γίνει ή για όσα λάθος έχουν γίνει και από την άλλη μεριά, σχεδόν δύο γραμμές πιο κάτω να λέει, ναι, αλλά δεν κάνει αυτή η Κυβέρνηση, πρέπει να αναλάβουμε εμείς, συνδέοντας το ζωτικής ανάγκης διάλογο για την παιδεία με τις εκλογές και τη διεκδίκηση της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ

Επιτέλους, πρέπει να αποφασίσετε τι θέλετε. Αν επιθυμείτε συναίνεση ή όχι. Οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς και ξεκάθαροι από πρώτα μεταξὺ μας και έπειτα απέναντι στον ελληνικό λαό. Διότι έρχεσθε και λέτε συνεχόμενα να καταθέσουμε προτάσεις, τις οποίες απορρίπτετε επί της αρχής, πριν καλά-καλά τις ακού-

στετε και αναρωτιέμαι ποιες είναι οι δικές σας θέσεις, πού είναι η συναίνεση και ποια είναι η ουσία των προτάσεων. Είναι πασιφανές ότι αυτό δεν λέγεται εποικοδομητικός διάλογος. Είναι στείρα αντιπαράθεση. Μερικές φορές χαρακτηρίζεται και παρωδία, διότι έχετε αναγάγει σε μείζον ζήτημα τις τελευταίες μέρες, ποιος το είπε πρώτος.

Εμείς ζητήσαμε πρώτοι το διάλογο, όχι εσείς, καταθέστε τις προτάσεις σας και εμείς τις δικές μας, για να καταψηφίσουμε τις δικές σας και εσείς τις δικές μας. Έτσι αντιλαμβανόμαστε το διάλογο για την παιδεία; Αυτό είναι που περιμένει ο κόσμος και η νεολαία από όλους εμάς;

Η τακτική αυτής της ακατάσχετης κινδυνολογίας και ανευθυνότητας, νομίζω ότι πρέπει να τελειώσει γιατί οι θέσεις σας για την παιδεία -αν θέλουμε να μιλήσουμε και με επιχειρήματα- προφανώς εξαντλούνται στην ηρωική έξοδο του Προέδρου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πριν από κάποιους μήνες, κατά τη διάρκεια της επιτακτικής αλλαγής του άρθρου 16, καθώς και στην πρόταση για τη σύνδεση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, την πρόταση του δηλαδή για ανασφάλιστη εργασία των νέων. Δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση φαίνεται να μη συμβάλλει σε κάθε αναγκαία μεταρρύθμιση, ούτε και όταν αυτή αφορά θέματα υψίστης εθνικής σημασίας, όπως είναι τα ζητήματα της παιδείας.

Σ' αυτό το σημείο, επειδή ακούστηκαν πολλά για την επαφή όλων των πολιτικών δυνάμεων ή κάποιων από αυτές με τους νέους και τη διαρκή ανταλλαγή απόψεων, θα ήθελα να πω ότι εμείς, σε επίπεδο Κυβέρνησης και Βουλευτών, μιλάμε καθημερινά με τους νέους και στο πεζοδρόμιο και στο διαδίκτυο και όπου αλλού εκείνοι κρίνουν ότι μπορούν να μας πουν τις απόψεις τους και ακούμε τα προβλήματά τους. Να είστε σίγουροι ότι όλα μεταφέρονται αρμοδίως σ' αυτόν τον περίφημο διάλογο για την παιδεία που πρέπει επιτέλους να κάνουμε πράξη.

Θα ήθελα να πω ότι άκουσα και τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος που υποστήριξε σ' ένα σημείο πάλι -όπως το είπαμε και στην επιτροπή- ότι το νομοσχέδιο είναι δόλωμα για να προσελκύσουμε τους νέους στην τεχνική εκπαίδευση. Και θα ξαναρωτήσω: Γιατί είναι κακό να προσανατολίζονται κάποιοι νέοι στην τεχνική εκπαίδευση;

Θα μείνω λίγο στα ΣΔΙΤ, που δεν αναφέρθηκε διεξοδικά εκθές. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι οι ανάγκες για σχολική στέγη είναι τεράστιες. Δεν είναι πια ηλίου φαεινότερο ότι μόνο μέσω ΣΔΙΤ θα επιτευχθεί η ταχύτερη παράδοση των σχολικών κτηρίων; Δεν είναι σαφές ότι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα δίνουν λύσεις στα προβλήματα;

Όσο για τα επιχειρήματα και αυτό το μόνιμο άγχος να μην εισρέουν ιδιωτικά κεφάλαια γενικά, αλλά τώρα και στο χώρο της παιδείας, μη τυχόν και κερδοσκοπήσουν αυτοί που θα αναλάβουν τις υποδομές, φαντάζομαι ότι ξέρουν όλοι πώς απαρέγκλιτη αρχή αυτής της Κυβέρνησης είναι η προάσπιση και η ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας. Επίσης, είναι ξεκάθαρο πώς όσοι αναλάβουν τα έργα υποδομών θα κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν, γιατί στο κάτω, κάτω κανέναν ιδιώτη δεν συμφέρει να επωμιστεί το κόστος της διαρκούς συντήρησης λόγω αρχικής κακής κατασκευής ή φθηνού κόστους. Άρα, νομίζω ότι προκαταλαμβάνετε και τελικά προκαταλαμβάνετε όλους εναντίον σας.

Ακούστηκαν -και οφείλω να το πω και αυτό- από κάποιους συναδέλφους σχόλια και προβληματισμοί για το ακαδημαϊκό άσυλο, με αφορμή το νομοσχέδιο. Και εδώ, από θέση ευθύνης, πρέπει να πούμε ότι τα πανεπιστήμια από αποθήκες γνώσεων και άσυλα διακίνησης ιδεών μετατράπηκαν σε άσυλα αποθήκευσης και διακίνησης μολότοφ και ναρκωτικών. Όποιος δεν το βλέπει αυτό, τουλάχιστον, στρουθοκαμηλίζει.

Όσο για την τοποθέτηση του συναδέλφου εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, νομίζω ότι εκεί από τη στιγμή που μόλις στο τρίτο λεπτό της ομιλίας τονίζει απλώς ότι καταψηφίζει το νομοσχέδιο, φαίνεται και η όποια διάθεση που έχει στην περαιτέρω πορεία. Γιατί, το να ακούγεται περισσότερο ως προειδοποίηση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, επειδή χθες δεν έκανα χρήση της δευτερο-

λογίας θα χρειαστώ ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Δεν υπάρχει διαδικασία μεταφοράς, αλλά ευχαρίστως να σας δώσω άνεση χρόνου.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-MENTZELOPOYLOU: Σας ευχαριστώ πολύ.

Στο πρώτο, λοιπόν, νομοσχέδιο του έτους σ' ό,τι αφορά τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, φροντίζουν να μας δείξουν τις διαθέσεις τους, τις οποίες θα τις αφήσουμε καλύτερα να τις χαρακτηρίσουν όσοι τις ακούν, διότι δεν μπορεί να παραμένει πάγια τακτική ο μηδενισμός κάθε προσπάθειας προς τα εμπρός στο βωμό οποιωνδήποτε μικροπολιτικών συμφερόντων.

Θα ήθελα να πω και στον εισηγητή του ΛΑΟΣ, ο οποίος προσάπτει καθυστέρηση στην ψήφιση του νομοσχεδίου, ότι από το καλοκαίρι, για πολλοστή φορά, έχουν σταλεί εγκύκλιοι προς ενημέρωση όλων των μαθητών. Ακούστηκε -και ήταν βαρύ αυτό που ειπώθηκε- ότι αποτελεί ασέβεια προς το δημοκρατικό πολίτευμα. Θα ήθελα να πω ότι ασέβεια προς το δημοκρατικό πολίτευμα και τη δημοκρατία, δεν είναι η καθυστέρηση ενός νομοσχεδίου προς ψήφιση, αλλά η συνεχής κατάλυση των δημοκρατικών θεσμών και αξιών που διέπουν καθημερινά την κοινωνία μας.

Στόχος της Κυβέρνησης εξακολουθεί να είναι το 5% του ΑΕΠ για την παιδεία. Έχει δεσμευθεί ο Πρωθυπουργός. Επειδή ακούστηκε και θα πρέπει να το επαναλαμβάνουμε για να το ξέρουμε, η οικονομική περίοδος την οποία διανύουμε, δεν είναι εύκολη. Παρ' όλα αυτά στόχος και του Υπουργού και των Υφυπουργών Παιδείας εξακολουθεί να είναι ο στόχος του 5% για την παιδεία.

Εχθές αναλύσαμε τα άρθρα που αφορούν διεξοδικά ΕΠΑΛ και ΑΕΙ. Λέω μόνο πολύ λίγα πράγματα σχετικά με τα υπόλοιπα άρθρα.

Στο άρθρο 15, η ελληνική πολιτεία τιμά με τον τίτλο του Πρεσβευτή της Ελληνικής Παιδείας, διακεκριμένες προσωπικότητες της ημεδαπής και αλλοδαπής, που συμβάλλουν στη διάδοση και προβολή της ελληνικής παιδείας, για τα οποία θα μιλήσουμε και αύριο και φαντάζομαι ότι δεν υπάρχει κανείς που να διαφωνεί επ' αυτού.

Στο άρθρο 16, ορίζεται ότι θα τηρείται μητρώο στο οποίο θα καταχωρούνται οι Έλληνες νέοι μαθητές και φοιτητές που έχουν διακριθεί σε διεθνείς ή πανελλήνιους διαγωνισμούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρία συνάδελφε, σήμερα μιλάτε μέχρι το άρθρο 13.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-MENTZELOPOYLOU: Καλώς. Θα έχουμε, λοιπόν, την ευκαιρία να μιλήσουμε και για τα υπόλοιπα άρθρα. Απλώς, επειδή κάποιοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, ήθελαν να αναφερθούν σε κάποια από αυτά, ήθελα να δώσω ένα στίγμα, αλλά νομίζω ότι θα πούμε τα υπόλοιπα αύριο.

Ολοκληρώνοντας, λοιπόν, εγώ θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει να πάει χαμένη και αυτή η συγκυρία για εθνικό και ειλικρινή διάλογο και θα πρέπει να το σκεφτούμε καλά όλοι πριν μιλήσουμε και πριν ψηφίσουμε. Άλλα περιμένει από εμάς η νέα γενιά. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις θετικές πλευρές, όσες μπορούν να δεχθούν οι υπόλοιποι ότι είναι θετικές πλευρές, του νομοσχεδίου και να αρπάξουμε την ευκαιρία για τη διαμόρφωση μιας νέας καλύτερης γενιάς και την επίλυση χρόνιων προβλημάτων στο χώρο της παιδείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ και εγώ.

Ο κ. Βαρβαρίγος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη χθεσινή συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου, κατεδείχθη η αδυναμία της μεταρρύθμισης που έγινε το 2006 με το ν. 3475 και φτάσαμε σε μια κατάσταση αδιέξοδου.

Η τεχνική εκπαίδευση σήμερα βρίσκεται σε κατάσταση διάλυσης και υπάρχει αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός νέου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της, όπου θα πρέπει να ισχύσει από την επόμενη σχολική χρονιά, ώστε να μη χαθεί άλλος χρόνος, να μην υπάρξει νέα γενιά ανεκπαίδευτων αποφοίτων τεχνι-

κής εκπαίδευσης. Τα αποτελέσματα θα τα βιώσει η οικονομία μας. Η κατάργηση των ειδικοτήτων, η ανεπαρκής εκπαίδευση που προέκυψε από το πλαίσιο το οποίο θεσπίστηκε θα έχει ως αποτέλεσμα να λείψουν από την οικονομία, από τον παραγωγικό ιστό, ειδικότητες οι οποίες είναι απαραίτητες και δεν μπορούν να καλυφθούν από πουθενά.

Πιστεύουμε και ευχόμαστε να μην υπάρξει άλλο τέτοιο λάθος, να μην υπάρξει άλλη χαμένη γενιά. Ο χρόνος που υπάρχει από τώρα μέχρι το Σεπτέμβριο είναι επαρκής. Αν είστε ειλικρινείς, με το διάλογο που έχετε εξαγγείλει εμείς θα συμμετάσχουμε. Το έχουμε πει. Καταθέσαμε προτάσεις και ήδη έχουμε καταθέσει και την πρότασή μας εξειδικευμένα για την τεχνική εκπαίδευση στο διαδίκτυο.

Τις προτάσεις μας συνολικά για την παιδεία, τις κατέθεσε ο Πρόεδρός μας από τούτη τη θέση. Κάντε και εσείς το ίδιο. Δεν μπορείτε να ψαρεύετε σε θολά νερά. Αν εννοείτε το διάλογο με ειλικρίνεια πείτε και την πρότασή σας να την ακούσει η κοινωνία, να την ακούσουμε όλοι, γιατί βάζετε ως προϋπόθεση τη συναίνεση, κυρία συνάδελφε. Μα, δεν υπάρχει ως προϋπόθεση η συναίνεση. Η συναίνεση είναι κάτι καταληκτικό. Θα προκύψει μέσα από τις προτάσεις. Εάν συμφωνούμε, συμφωνούμε. Δημοκρατία έχουμε, ο καθένας έχει μια άποψη και την λέει και συνδιαλέγεται στο τέλος με την κοινωνία, η οποία είναι ο τελικός κριτής και αποδέκτης και εκείνη που κάνει τις τελικές επιλογές.

Περιμένουμε, λοιπόν, τις προτάσεις. Δεν πρέπει να χαθεί άλλος χρόνος. Θα πρέπει να προχωρήσουμε πλέον με γρήγορο βήμα όχι μόνο να λύσουμε το πρόβλημα της τεχνική εκπαίδευσης, αλλά όλων των επιπέδων και όλων των βαθμίδων. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος για χάσιμο.

Θα ήθελα να κάνω μια ακόμη παρατήρηση, κύριε Υφυπουργέ. Αν ήθελε κανένας να αναφέρει ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της αποδόμησης, της εγκατάλειψης της τεχνικής εκπαίδευσης της χώρας μας, θα αναφερόταν στις υποδομές της τεχνικής εκπαίδευσης της Ζακύνθου. Είναι ένα πρόβλημα με το οποίο ασχολήθηκε η ελληνική Βουλή πάρα πολλές φορές. Τέσσερις επίκαιρες ερωτήσεις έκανα, δέκα γραπτές, όσες φορές ήρθε νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας αναφέρθηκα στο θέμα. Κατέληξε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, στις 20 Νοεμβρίου να κουβεντιάσει εδώ επίκαιρη επερωτήτηση για το θέμα. Ποιο ήταν το θέμα; Σεισμοί του 2006 διέλυσαν το κτήριο, όλο το συγκρότημα της τεχνικής εκπαίδευσης –τετρακόσιους μαθητές έχει- και δεν υπήρξε κανένα ενδιαφέρον από κει και πέρα. Ακόμα έτσι είναι. ούτε μια μελέτη αποκατάστασης δεν υπήρξε.

Δεν υπάρχει εργαστήριο, δεν υπάρχει γυμναστήριο, δεν υπάρχουν χώροι για διδασκαλία, τα πάντα είναι εγκαταλελειμμένα. Ο κύριος Υπουργός, είχε έλθει κάτω και τα έχει δει. Έκανε αυτοκριτική. Μα δεν λύνεται το πρόβλημα έτσι. Κύριε Υφυπουργέ, η αυτοκριτική έχει νόημα όταν καταλήγει μετά σε κάποιες αποφάσεις σε κάποιο αποτέλεσμα.

Είπατε στις 20 του Νοέμβρη, όταν κουβεντιάστηκε εδώ στην Αίθουσα η επερώτηση ότι εάν δεν παραδοθεί η μελέτη την επόμενη μέρα ότι θα επιβάλλετε ποινές. Η μελέτη δεν παραδόθηκε ακόμα, οι αίθουσες έχουν μπάσει νερά. Δεν είναι σχολείο αυτό το πράγμα, αλλά δεν είναι και συμπεριφορά πολιτείας. Είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα που αφορά όχι μόνο την τεχνική εκπαίδευση της χώρας, αλλά ίσως και το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

ΝΑΤΑΣΙΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Η μελέτη την επομένη ημέρα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κυρία Ράγιοι, μελέτη από το 2006 ζητάμε -κλείνουν τρία χρόνια- και όχι από την επόμενη. Ίσως δεν παρακολουθήσατε τι είπα.

Επειδή υπήρχε αυτό το μακρύ χρονικό διάστημα, ο κύριος Υπουργός είπε ότι την επομένη της συζήτησης της επερωτήσεως εδώ, δηλαδή στις 21 Νοέμβρη, εάν δεν κατατεθεί η μελέτη θα τους τιμωρήσουμε, γιατί βέβαια η προσπάθεια για να εκπονηθεί αυτή η μελέτη είχε ξεκινήσει από το 2006.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω, εάν μπορείτε δώστε μια απάντηση. Τόσες φορές το έχουμε συζητήσει. Καταλαβαίνω τη δυσκολία, αλλά δεν είναι κράτος αυτό που έχουμε.. Ξέρω τι θα πείτε, το

έχετε πει πολλές φορές, ότι φταίει η Αυτοδιοίκηση, φταίει ο νομάρχης, ο δήμαρχος, δεν φταίμε εμείς. Κάποιος πρέπει να φταίει και σ' ένα κράτος εν πάση περιπτώσει κάποιος θα πρέπει να αποδίδονται ευθύνες. Είναι απαράδεκτο αυτό που συμβαίνει, διότι μιλάμε για εκπαιδευτικό σύστημα.

Όσον αφορά τώρα τα πρώτα δεκατρία άρθρα. Τα δώδεκα αναφέρονται στις ρυθμίσεις που αφορούν την τεχνική εκπαίδευση. Είπαμε και χθες ότι αυτές οι ρυθμίσεις στην ουσία επαναφέρουν το καθεστώς πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που ίσχυε με το ν. 2640/98, τον οποίο καταργήσατε το 2006 και επαναφέρατε τώρα γιατί βέβαια διαπιστώσατε το αδιέξοδο των ρυθμίσεων του ν.3475 .

Με τα άρθρα 1 και 2 ρυθμίζεται η δυνατότητα πρόσβασης των αποφοίτων ΕΠΑΛ, ημερησίων και εσπερινών. Συμφωνούμε με τη ρύθμιση. Είχαμε προτείνει και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, αλλά και τώρα, κύριε Υφυπουργέ, θέλουμε να προτείνουμε κάποιες βελτιώσεις στα δύο αυτά άρθρα. Στο άρθρο 1, που αφορά τους αποφοίτους των ημερησίων ΕΠΑΛ, όταν επιλέγουν την δυνατότητα εισαγωγής στα ΤΕΙ με ειδικές εξετάσεις, εκεί τα τμήματα στα οποία μπαίνουν είναι αντίστοιχα των τμημάτων που έχουν αποφοιτήσει. Περιορίζεται το εύρος επιλογής των μαθητών με αποτέλεσμα μαθητές οι οποίοι έχουν περάσει τη βάση του «10» που έχετε θεσπίσει, να μένουν εκτός. Είχαμε ζητήσει να διευρυνθεί αυτό το πεδίο επιλογής ώστε να μη μένουν εκτός σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μαθητές οι οποίοι πέρασαν τη βάση .

Ακόμα οι απόφοιτοι των εσπερινών λυκείων δίνουν -όταν θέλουν να επιλέξουν με ειδικές εξετάσεις να πάνε στα ΤΕΙ- εξετάσεις σε δύο μαθήματα. Λέτε εσείς, δύο μαθήματα γενικής παιδείας. Σας είχαμε προτείνει το ένα από τα δύο μαθήματα να είναι ειδικότητας. Γιατί; Αφού τελειώνουν ένα τεχνικό σχολείο, το πρόγραμμα σπουδών τους έχει τεχνικά μαθήματα, το συγκριτικό τους πλεονέκτημα είναι αυτό, είναι, λοιπόν, πολύ λογικό και δίκαιο να δίνουν ένα μάθημα γενικής παιδείας και ένα μάθημα ειδικότητας.

Οι ρυθμίσεις των υπόλοιπων άρθρων είναι δευτερεύουσες. Εμείς είπαμε ότι συμφωνούμε με τη ρύθμιση για την πρόσβαση των αποφοίτων ΕΠΑΛ στην τριτοβάθμια με την προϋπόθεση ότι είναι μεταβατική αυτή η ρύθμιση και ότι όπως είπα και στην αρχή της τοποθέτησής μου, θα ξεκινήσει άμεσα ο διάλογος και θα καταλήξει ώστε το Σεπτέμβριο να έχουμε νέο θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία και την αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης.

Το άρθρο 13, που είναι ένα ξεχωριστό άρθρο, αφορά το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας. Το ΕΙΝ είχε την πρωτοτυπία να λειτουργεί πολλές δεκαετίες χωρίς να έχει θεσπισμένο οργανόγραμμα και είναι θετικό το γεγονός ότι για πρώτη φορά γίνεται αυτό το πράγμα. Όμως έχουμε διαφωνία και την περιγράψαμε και στην επιτροπή, με το προτεινόμενο οργανόγραμμα, που πάτε εσείς να θεσπίσετε.

Δηλαδή αυτήν την ώρα έχουμε ένα προσωπικό που απ' ό,τι καταδείχθηκε από τους φορείς που κλήθηκαν και τα στοιχεία που μας έδωσαν, αποτελείται από επτακόσια πενήντα άτομα τα οποία είναι αορίστου χρόνου και είναι και περίπου διακόσια άτομα με συμβάσεις έργου και συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Αυτήν τη στιγμή έχει πέντε διευθύνσεις και δεκαπέντε τμήματα. Εσείς θέλετε να κάνετε δύο επιπλέον γενικές διευθύνσεις και τρία επιπλέον τμήματα. Ακόμα υπάρχουν τρία αυτοτελή τμήματα και αυτοτελείς υπηρεσίες υπαγόμενες κατευθείαν στον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο. Διαφωνήσαμε, κύριε Υπουργέ, στο εξής.

Όταν στη δεκαετία του '80 και του '90, που το ΕΙΝ είχε περισσότερο προσωπικό, δύο χιλιάδες άτομα, είχε ένα γενικό διευθυντή ο οποίος πολλές φορές συμμετείχε στο διοικητικό συμβούλιο και ταυτιζόταν με τον διευθύνοντα σύμβουλο, σήμερα που έχει το μισό προσωπικό, δεν υπάρχει λόγος να έχουμε δύο γενικές διευθύνσεις, πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο και μάλιστα όταν το Γενικό Λογιστήριο λέει ότι αυτές οι δύο γενικές διευθύνσεις θα κοστίσουν 145.000 ευρώ το χρόνο. Είναι προφανές ότι θέλετε κάποιους να βολέψετε. Υπάρχει, λοιπόν, διευθύνων σύμβουλος και νομίζουμε ότι καλύπτει τις ανάγκες και

δεν χρειάζονται αυτές οι δύο γενικές διευθύνσεις.

Είπατε ότι η αύξηση των τμημάτων αφορά τις τεχνικές υπηρεσίες στη διεύθυνση τεχνικών υπηρεσιών όπου έχει τρία τμήματα και κάνετε ένα ακόμα. Την επέκταση αυτή την ερμηνεύσατε με βάση τη πιστοποίηση που έχει πάρει το ΕΙΝ και ότι θα διαχειριστείτε κονδύλια από το ΕΣΠΑ για να –δεν ξέρω– επεκτείνει τις εγκαταστάσεις του. Ωραία. Και εμείς είπαμε ότι θα αυξήσετε το προσωπικό –και αυτό προκύπτει και από τις οργανικές θέσεις που αυξάνετε κατά διακόσιες με βάση τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου– προσλαμβάνοντας άτομα που θα διαχειριστούν ένα πρόγραμμα –αν θα διαχειριστούν– το οποίο θα είναι μιας πολύ μικρής περιορισμένης χρονικής διάρκειας. Επτά χρόνια είναι το ΕΣΠΑ και τα δύο έχουν περάσει. Απομένουν πέντε χρόνια. Γιατί δεν κάνετε ό,τι έγινε και τις προηγούμενες προγραμματικές περιόδους; Και τότε και στα προηγούμενα χρόνια το ΕΙΝ διαχειρίστηκε κονδύλια από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Και όταν τελείωσαν τα έργα, το προσωπικό με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου έφυγε και αυτό. Εσείς πάτε να το φορτώσετε με επιπλέον προσωπικό, σε οργανικές μόνιμες θέσεις μ' αυτό το πρόσχημα, αλλά βέβαια τι θα γίνει από εκεί και πέρα όταν θα φύγει το ΕΣΠΑ; Απλώς θα έχουμε επιπλέον μεγέθυνση του κράτους, πράγμα που συνεχώς το καταγγέλλουμε και δεν θα βρούμε άκρη ποτέ.

Τα άρθρα, λοιπόν, που καθορίζουν τις ρυθμίσεις πρόσβασης των αποφοίτων ΕΠΑΛ τα ψηφίζουμε, ενώ το άρθρο 13, με τη διατύπωση που έχει, το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προτού εισέλθω στην κριτική μας επί των άρθρων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με ορισμένα ζητήματα που ειπώθηκαν και χθες, επαναλήφθηκαν και σήμερα.

Το πρώτο ζήτημα. Επαναλάβετε χθες, κύριε Υφυπουργέ, εάν δεν κάνω λάθος, ότι στόχος του διαλόγου που διεξάγεται για την αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η ενίσχυση του ρόλου του σχολείου και η αυτοτέλειά του έναντι της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και ιδιαίτερα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εμείς ρωτάμε το αυτονόητο. Πώς, πραγματικά, μπορεί να ενισχυθεί η αυτοτέλεια του λυκείου έναντι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τη στιγμή που δεν αναιρείται η ύπαρξη δύο διαφορετικών σχολείων, που το μεν πρώτο λειτουργεί και θα εξακολουθήσει να λειτουργεί σαν προθάλαμος για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ και το δεύτερο λειτουργεί και θα εξακολουθήσει να λειτουργεί σαν προθάλαμος για την επαγγελματική κατάρτιση; Αυτό το ερώτημα ούτε χθες με την παρέμβαση σας το απαντήσατε, εκτός εάν προτίθεστε να υιοθετήσετε την πρόταση του ΚΚΕ για την θέσπιση ενός ενιαίου δωδεκάχρονου υποχρεωτικού σχολείου χωρίς το διαχωρισμό του σε γενική και επαγγελματική εκπαίδευση, κάτι όμως που δεν θεωρούμε πιθανό να συμβεί.

Θα θέλαμε, λοιπόν, μια απάντηση σ' αυτό το ζήτημα από την Κυβέρνηση, όπως θα θέλαμε μια απάντηση σ' αυτό το ζήτημα και από τα άλλα κόμματα και από το ΠΑΣΟΚ αλλά και από το ΣΥΡΙΖΑ που υποτίθεται ότι με τις προτάσεις τους υπηρετούν αυτόν το στόχο, ο οποίος είναι σωστός, το στόχο δηλαδή της αυτοτέλειας του λυκείου. Όμως, επιμένουν στο διπλό σχολικό δίκτυο, στο διαχωρισμό δηλαδή των μαθητών σ' εκείνους που θα συνεχίσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σ' όσους προορίζονται για την κατάρτιση.

Αυτός ο διαχωρισμός στην πράξη, όπως έχει αποδειχθεί όλα αυτά τα χρόνια, είναι διαχωρισμός ταξικός και ανεξάρτητα από το αν κάποια παιδιά της επαγγελματικής εκπαίδευσης ξεφύγουν από τις συμπληγάδες και πετυγχάνουν σ' ένα ίδρυμα, αυτό αποτελεί εξαίρεση και δεν αλλάζει σε καμία περίπτωση τη φυσιογνωμία του σημερινού επαγγελματικού λυκείου.

Για εμάς, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η αποσύν-

δεση του λυκείου από τη μεταλυκειακή εκπαίδευση συνολικά και από την τριτοβάθμια και από την επαγγελματική εκπαίδευση δεν είναι ζήτημα τεχνικής φύσης που έχει να κάνει, κυρίως, με το σύστημα εισαγωγής, όποιο σύστημα εισαγωγής εν πάση περιπτώσει προκριθεί και μέσα απ' αυτό το διάλογο.

Είναι ένα ζήτημα, που έχει να κάνει πρωτίστως με τον ίδιο το ρόλο του σχολείου που για εμάς πρέπει να παρέχει γενική μόρφωση σ' όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως μέχρι τα δεκαοχτώ τους χρόνια, να διαμορφώνει ολοκληρωμένες προσωπικότητες, οι οποίες θα γνωρίζουν τους νόμους κίνησης της φύσης και της κοινωνίας και θα μπορούν στη συνέχεια να επιλέξουν με βάση τις κλίσεις τους, με βάση τα ενδιαφέροντά τους για το μέλλον τους, μεταξύ της επιστημονικής ή της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ένα δεύτερο ζήτημα σχετικό με το πρώτο είναι το εξής: Η δική μας κριτική, όσον αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση, δεν έγκειται, κυρίως, στο γεγονός ότι τα επαγγελματικά λύκεια δεν έγιναν ισότιμα με τα ενιαία λύκεια, ιδιαίτερα όσον αφορά τις δυνατότητες πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, παρ' όλο που ήταν μέσα στις διακρίσεις της Κυβέρνησης την περίοδο της θέσπισης του θεσμού των ΕΠΑΛ, για να κάνετε –κατά τη γνώμη μας– πιο ελκυστικό το συγκεκριμένο θεσμό.

Εμείς θεωρούμε ότι τα δύο αυτά σχολεία δεν μπορεί να είναι ισότιμα, γιατί δεν τα χρειάζεστε ως ισότιμα. Τα χρειάζεστε ως ανισότιμα.

Γι' αυτόν το λόγο εμείς δεν μπορούμε να μπούμε σε μια συζήτηση για περισσότερα ή λιγότερα μαθήματα γενικής παιδείας στα ΕΠΑΛ, για περισσότερα ή λιγότερα μαθήματα ειδικότητας στα ΕΠΑΛ ή για περισσότερες ή λιγότερες ειδικότητες.

Κατά τη γνώμη μας, αυτή η συζήτηση οδηγεί σ' αδιέξοδο, οδηγεί σ' ένα ψευδοδίλημμα και είναι ένα ψευδοδίλημμα αποτελεσματικό της αντίφασης που διατρέχει διαχρονικά την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση στη χώρα μας, ανεξάρτητα με τη μορφή που παίρνει αυτή η επαγγελματική εκπαίδευση μέσα από τις κατά καιρούς κυβερνητικές παρεμβάσεις και την τροποποίησή της και η οποία –κατά τη γνώμη μας– οφείλεται στο γεγονός ότι οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα σχολείο που να είναι και επαγγελματικό και ταυτόχρονα να μη ξεκόβει έστω και θεωρητικά από την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για να μπορεί να είναι ταυτόχρονα και ελκυστικό.

Στο τέλος καταλήγει να μην είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο, ούτε επαγγελματική εκπαίδευση υψηλού επιπέδου να παρέχει –γιατί αυτή προϋποθέτει, κατά τη γνώμη μας, την ύπαρξη γενικής παιδείας– ούτε ουσιαστικές δυνατότητες πρόσβασης να προσφέρει, γιατί έχει άλλο σκοπό, άλλο περιεχόμενο, έχει να ανταγωνιστεί ένα άλλο σχολείο το ενιαίο λύκειο, που λειτουργεί σαν προθάλαμος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρούμε ότι αυτή η αντίφαση λύνεται μέσα από την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, την οποία έχουμε καταθέσει. Θεωρούμε ότι σήμερα είναι εξαιρετικά επίκαιρο, αναγκαίο, συμβαδίζει με τις εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία, να υπάρχει ένα ενιαίο, δωδεκάχρονο, δημόσιο, δωρεάν, υποχρεωτικό σχολείο και από κει και πέρα να υπάρχει επιλογή εκείνων που θα προτιμήσουν την ανώτατη εκπαίδευση και εκείνων που θα πάνε στις δημόσιες επαγγελματικές σχολές υψηλού επιπέδου.

Άρα, δεν διαφωνούμε, όπως είπα η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, με την επαγγελματική εκπαίδευση. Διαφωνούμε με το θεσμό του διαφοροποιημένου σχολείου. Διαφωνούμε με το θεσμό του επαγγελματικού λυκείου και του σημερινού ενιαίου λυκείου που επί της ουσίας οδηγούν στην πρόωρη επιλογή επαγγέλματος για τους νέους ανθρώπους με κριτήρια ταξικά και σε μια εκπαίδευση που κατά τη γνώμη αναπαράγει φθηνούς εργαζόμενους.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Υφυπουργέ, που τους είχαμε άλλωστε διατυπώσει και στην αρχική νομοθετική ρύθμιση της ίδρυσης επαγγελματικού λυκείου, θα καταψηφίσουμε τα άρθρα του πρώτου κεφαλαίου, με εξαίρεση τα άρθρα 3, 8 και 11.

Συμφωνούμε με το άρθρο 8 για τη δυνατότητα και κάτοχοι πτυχίου πρώτου κύκλου σπουδών να εγγράφονται σε επαγγελ-

ματικές σχολές. Συμφωνούμε με τα άρθρα 3 και 11 που αφορούν σε εκκρεμότητες που υπήρχαν σε σχέση με του αποφοίτους των πρώην ΤΕΕ

Έχουμε μόνο μια παρατήρηση για το άρθρο 11. Για ποιο λόγο να μη δίνεται η δυνατότητα, αυτή που δίνεται δηλαδή για τους μαθητές της Α' τάξης του β' κύκλου να μη δίνεται και για τους μαθητές του α' κύκλου που ήταν η αρχική ρύθμιση του νομοσχεδίου πριν την τροποποιήσετε χθες με τις νομοτεχνικές αλλαγές που κάνατε;

Όσον αφορά το άρθρο 13 και τις αλλαγές της δομής του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας, θεωρούμε ότι αυτές γίνονται για να προσαρμοστεί στα πρότυπα που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τους διαχειριστές των κοινοτικών προγραμμάτων.

Για εμάς βέβαια δεν είναι τεχνικό ζήτημα και δεν πιστεύουμε ότι μ' αυτόν τον τρόπο, πραγματικά, θα υπάρξει η απαιτούμενη διεύρυνση της φοιτητικής μέριμνας, δηλαδή η παροχή δωρεάν σίτισης σ' όλους τους φοιτητές και σπουδαστές και στέγασης σ' όσους σπουδάζουν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους.

Θεωρούμε ότι με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, ανοίγει και ο δρόμος μιας παραπέρα ιδιωτικοποίησης της φοιτητικής μέριμνας. Άλλωστε το τελευταίο διάστημα το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας με παρεμβάσεις του στις δομές που έχει στην ευθύνη του, εφαρμόζει τέτοιες λογικές ανταποδοτικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλουμε όμως –και τελειώνω μ' αυτό- να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις για το άρθρο 3.δ που αφορά το οργανόγραμμα και αφορά και ορισμένες δαπάνες που διενεργήθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας.

Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να διαμορφωθεί ένα οργανόγραμμα σύγχρονο που να ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας, να υπάρχει μονιμοποίηση του υπάρχοντος προσωπικού για την κάλυψη αυτών των αναγκών και τυχόν πρόσθετες ανάγκες να καλυφθούν μέσα από τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ.

Όσον αφορά την παράγραφο 3 του άρθρου 3.δ, συμφωνούμε σε σχέση με το προσωπικό του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας για την καταβολή των συντάξεων, των αποζημιώσεων κ.λπ.

Όμως θεωρούμε, κύριε Υπουργέ, ότι το εύρος της διάταξης ανοίγει σε πολύ μεγάλο βαθμό και μπορεί να συμπεριλάβει και δαπάνες, οι οποίες έχουν ελεγχθεί κατά καιρούς από το Γενικό Λογιστήριο –και το ξέρετε- και έχουν κριθεί παράτυπες.

Πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη αφήνει τη δυνατότητα να νομιμοποιηθούν εκ των υστέρων αυτές οι δαπάνες που αφορούν πρόσθετες αμοιβές προσώπων που απασχολούνται στο Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας. Θέλουμε μια απάντηση για να αποκλειστεί αυτό το ενδεχόμενο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Αναφορικά με τη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου, με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ο Γενικός Γραμματέας του ΛΑΟΣ κ. Βορίδης ορίζει ως ειδική αγορά ητρία τη Βουλευτή κ. Δήμητρα Αράπογλου.

Καλώ τώρα στο Βήμα τον κ. Κουράκη από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στα χθεσινά λεχθέντα, επειδή φαντάζομαι ότι έγινε παρανόηση και όχι ηθελημένη παραποίηση της θέσης μας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος για το πρώτο πανεπιστημιακό έτος εισαγωγής που είχαμε πει εχθές και έγινε σχετική αναφορά από τον κ. Αλυσανδράκη.

Να θυμίσω στο Σώμα πως εμείς είπαμε ότι το προπαρασκευαστικό αυτό έτος δεν θα επηρεάσει –επί λέξει είχα πει χθες- ούτε στο ελάχιστο προσθετικά τη διάρκεια για την απόκτηση πτυχίου ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτό σημαίνει ότι αν τα χρόνια σπουδών σήμερα είναι πέντε, θα εξακολουθούν να παραμένουν πέντε, αν είναι έξι –όπως είναι για την ιατρική- θα εξακολουθήσουν να είναι έξι. Και αυτό το έτος θα συνηγορείται στα πέντε-έξι χρόνια και βεβαίως δεν έχει καμμία σχέση με την ερμηνεία που δόθηκε –ότι αυτό σημαίνει πως η διάρκεια των σπουδών θα είναι τριετής- σύμφωνα με τις διατάξεις της Μπολόνια, με την οποία

και εμείς είμαστε αντίθετοι.

Τώρα σχετικά με την παρατήρηση της κ. Ράγιου όσον αφορά τις προτάσεις μας για την ελεύθερη πρόσβαση που αναφέραμε χθες, θα έλεγα ότι είχε, βεβαίως, το δικαίωμα να τις ερμηνεύσει όπως ήθελε, αλλά θα της έλεγα να είναι λίγο πιο προσεκτική στο να ακούσει το σχόλιο του κυρίου Υφυπουργού, ο οποίος βρήκε πολύ ενδιαφέρουσες τις προτάσεις μας και μάλιστα είπα πως είναι λυπηρό ότι δεν προσερχόμαστε στο διάλογο, για να τις καταθέσουμε εκεί. Εν πάση περιπτώσει, όμως, επειδή έχουν κατατεθεί στο Σώμα, θα μελετηθούν και θα αξιολογηθούν αναλόγως. Αυτό σημαίνει ότι οι προτάσεις μας, τουλάχιστον, είναι άξιες προσοχής, ανεξάρτητα από την υιοθέτησή τους εν μέρει ή στο σύνολό τους.

Σχετικά πάλι με το διάλογο, όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, είχαμε βάσει ως απαραίτητη προϋπόθεση την αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία, προκειμένου να προσέλθουμε στο διάλογο. Δυστυχώς, κάθε μέρα βρισκόμαστε σε ένα μεγάλο πανεπιστημιακό ίδρυμα, το οποίο αναστέλλει τη λειτουργία του εξαιτίας της έλλειψης πόρων. Χθες είχαμε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Σήμερα έχουμε το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, που αδυνατεί να εκπληρώσει τις ακαδημαϊκές του λειτουργίες. Αυτό είναι ένα δείγμα ότι η κατάσταση, πραγματικά, δεν πάει άλλο. Άρα, μια από τις τρεις προϋποθέσεις που βάλαμε, για να προσέλθουμε στο διάλογο, φαίνεται ότι εξακολουθεί να έχει ισχύ και μάλιστα αυξανόμενη.

Να θυμίσω ότι οι άλλες δύο προϋποθέσεις που βάλαμε είναι η αναστολή της δραστηριότητας των κέντρων ελευθέρων σπουδών, γιατί, όπως έχουμε πει κατ' επανάληψη είναι μια ευθεία αμφισβήτηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και στην πράξη, σύμφωνα με την απόφαση του πρόσφατου πρωτοδικείου, είναι όχι μόνο κατοχύρωση επαγγελματικών, αλλά και ακαδημαϊκών δικαιωμάτων από την πίσω πόρτα.

Εκείνο που θα ήθελα να πω, πριν μπω στα επί μέρους άρθρα ήταν η ανακολουθία –θα έλεγα- κύριε Υπουργέ, σχετικά με την τροπολογία για τις μετακινήσεις των μαθητών των ΑΜΕΑ. Και επειδή ξέρω ότι υπάρχει ένα καλό επίπεδο συνεννόησης, τουλάχιστον μεταξύ μας, σε μία επίκαιρη ερώτηση που είχα καταθέσει στις 17/11 σχετικά με το ζήτημα της μετακίνησης των μαθητών των ΑΜΕΑ είχαμε πει ότι η ανανέωση των διμηνων συμβάσεων των συνοδών και οδηγών κάθε φορά σε μία νέα διμηνή σύμβαση είναι όνειδος για το Υπουργείο, καθώς διατηρεί το καθεστώς ομηρείας των εργαζομένων που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και σε μερικές περιπτώσεις είχαμε τη μη έναρξη της ανανέωσης, με αποτέλεσμα να χάνουν ημέρες του σχολικού έτους τα παιδιά των ΑΜΕΑ.

Με πολύ μεγάλη χαρά είχα ακούσει τότε ότι θα φτιάξετε μόνιμες θέσεις εργασίας για τους οδηγούς, συνοδηγούς και βοηθούς. Σας είπα ότι αυτό είναι πάρα πολύ θετικό. Είπατε, όμως, ότι επειδή υπάρχουν και άλλες ενδιαφέρουσες προτάσεις, όπως είναι η χορηγία για την αγορά λεωφορείων ή η μέθοδος της αγοράς μέσω leasing, θα ήταν λογικό να εξετάσουμε και αυτές τις προτάσεις, ώστε να μην επιβαρυνθεί το Υπουργείο με τη συντήρηση των λεωφορείων. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν βλέπουμε να γίνεται τίποτα απ' όλα αυτά, ούτε από το ένα ούτε από το άλλο, και κατατίθεται μια πρόταση, η οποία, βεβαίως, βελτιώνει ελαφρώς το προηγούμενο καθεστώς, αλλά δεν δίνει καμμία ουσιαστική απάντηση και λύση στη λογική μόνιμου προσωπικού και μόνιμων λεωφορείων.

Επίσης, είναι εμφανές ότι διαφωνούμε με την ανάθεση της καθαριότητας σε ειδικά συνεργεία καθαρισμού. Πιστεύουμε ότι οι ανάγκες πρέπει να καλύπτονται με μόνιμο προσωπικό.

Σχετικά με το νόμο τον οποίο συζητούμε, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να μην ορίζεται τι ισχύει όσον αφορά το ποσοστό εισαγωγής στο σύνολο των εισακτέων στα ΤΕΙ Το ίδιο και για τους παλαιότερους απόφοιτους των τεχνικών λυκείων. Το προηγούμενο αφορά τα άρθρα 1 και 2, οι οποίοι τώρα μαθαίνουν την ύλη που θα εξεταστούν τον Ιούνιο, ενώ θα έπρεπε να την ξέρουν από το φθινόπωρο και φυσικά, επίσης, δεν ξέρουν για τι ποσοστό θα διαγωνιστούν. Θεωρούμε πως είναι υποτίμηση η έλλειψη πληροφόρησης –και μάλιστα εγκαίρως- σ' αυτά τα παιδιά.

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου, άρθρο 1 παράγραφος 1β', φαίνεται πως για μια ακόμη φορά οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ θα έχουν πρόσβαση σε περιορισμένα τμήματα των ΤΕΙ, αυτά δηλαδή που έχουν σχέση με την ειδικότητά τους. Κατά τη γνώμη μας, θα έπρεπε να παρέχεται η δυνατότητα πολλών επιλογών σε διάφορα επιστημονικά πεδία και όχι μόνο σε ορισμένα τμήματα που αντιστοιχούν στη συγκεκριμένη ειδικότητα του μαθητή ή της μαθήτριας, όπως ισχύει σήμερα.

Αν πραγματικά το Υπουργείο πιστεύει ότι το ΕΠΑΛ παρέχει λυκειακού επιπέδου εκπαίδευση, αυτή δεν μπορεί παρά να οδηγεί τους απόφοιτους του στη δυνατότητα επιλογής ενός διευρυμένου κύκλου επιστημονικών πεδίων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και είναι αντιφατικό, ενώ παράλληλα, κατά την άποψή μας, συνιστά ανεπίτρεπτη διάκριση μεταξύ των μαθητών το γεγονός ότι αυτοί που επιλέγουν τον κύκλο μαθημάτων που οδηγεί αποκλειστικά σε πρόσβαση στην τεχνολογική εκπαίδευση δεν έχουν τις διευρυμένες επιλογές, τουλάχιστον θεωρητικά, με τους μαθητές της ίδιας τάξης, του ίδιου τύπου σχολείου ΕΠΑΛ, που επιλέγουν τον άλλο κύκλο μαθημάτων, ο οποίος οδηγεί στις γενικές πανελλαδικές εξετάσεις για ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Τελικώς, πιστεύουμε πως αν εξακολουθήσει να συμβαίνει αυτό, θα εξακολουθήσει το απαράδεκτο φαινόμενο χιλιάδες απόφοιτοι των ΕΠΑΛ να μένουν εκτός των ΤΕΙ, ακόμη και αν συμπληρώνουν τη βαθμολογική βάση του «10», ενώ παράλληλα παραμένουν κενές θέσεις που αναλογούν σ' αυτήν την κατηγορία υποψηφίων και μεταφέρονται στις άλλες κατηγορίες. Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι πρέπει να καταργηθεί η βάση του «10» ως προαπαιτούμενο για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των αποφοίτων όλων των τύπων λυκείων. Γι' αυτόν το λόγο, εμείς νομίζουμε ότι πρέπει να αφαιρεθεί η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου και να καταργηθεί η αντίστοιχη διάταξη του ν. 3404/2005 αριθμός 13, που καθιέρωσε τη βάση του «10».

Σχετικά με το άρθρο 13, είναι εξωφρενικό να αναφέρει ότι οι δαπάνες που διενεργήθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου σε εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας για πληρωμές σε πρόσωπα απασχολούμενα στο εν λόγω ίδρυμα και σε βάρος του προϋπολογισμού και αφορούν τακτικές αποδοχές, αποζημιώσεις κ.λπ. θεωρούνται ότι διενεργήθηκαν νόμιμα.

Θεωρούμε ότι αυτή η αναδρομική απαλλαγή, κύριε Υπουργέ, από κάθε ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύεται από Υπουργείο για τις έως σήμερα διαχειριστικές πράξεις είναι ούτως ή άλλως σκάνδαλο. Το ερώτημα που αυτομάτως ανακύπτει είναι το εξής: Αν οι διαχειριστικές πράξεις του διοικητικού συμβουλίου είναι πράγματι άμεμπτες, τότε γιατί χρειάζεται η απαλλακτική διάταξη νομοσχεδίου; Αν, όμως, δεν είναι, τότε πώς είναι δυνατόν να παραγράφονται δια νομοσχεδίου παρατυπίες που επέφεραν ζημία στο δημόσιο; Όταν, όμως, για το εν λόγω νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υπάρχουν εκθέσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του Ελεγκτικού Συνεδρίου που επισημαίνουν σωρεία παρατυπιών διαχειριστικών πράξεων του διοικητικού συμβουλίου από τις οποίες έχει προκύψει ζημία για το δημόσιο και όταν είναι σε εξέλιξη δικαστικές αντιδικίες για κάποιες απ' αυτές τις πράξεις στις οποίες εμπλέκονται μέλη του Δ.Σ., τότε το σκάνδαλο αποκτά διαστάσεις προκλητικές και εξοργιστικές. Και όμως, όλα αυτά συμβαίνουν και αφορούν το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας που εποπτεύεται από το Υπουργείο Παιδείας, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του οποίου απαλλάσσονται αναδρομικά και καθολικά τυχόν ευθυνών τους με ρητή πρόβλεψη του σχεδίου νόμου που έχουμε μπροστά στα χέρια μας.

Νομίζω πως αυτές οι παρατηρήσεις είναι αρκετές, για να δηλώσουμε ακόμη μια φορά ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο στα άρθρα που συζητούμε. Θα ψηφίσουμε, όμως, θετικά για τα άρθρα 3 και 11, τα οποία νομίζουμε ότι διορθώνουν κάποιες αδικίες του παρελθόντος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη.

Να μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας κάνω γνωστό ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 10ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων.

Καλώς ήρθατε και καλή πρόοδο, παιδιά!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει η κ. Αράπογλου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Φυσικά θα αναφερθώ στα άρθρα, όχι μόνο σ' ένα. Υπάρχουν πολλά άρθρα, τα οποία δεν είναι ξεκάθαρα. Υπάρχουν πάρα πολλές παραλείψεις, ελλείψεις που αφορούν την εκπαίδευση των παιδιών και δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ένα άρτιο νομοσχέδιο.

Το άρθρο 1, αναφέρει ότι οι μαθητές των ΕΠΑΛ θα εξετάζονται σε μαθήματα γενικής παιδείας και ειδικότητας, σε ίσο αριθμό με τα εξεταζόμενα μαθήματα με τους αποφοίτους του γενικού λυκείου. Σ' αυτήν την περίπτωση το άρθρο αυτό δεν αντιλαμβάνεται ότι οι μαθητές των ΕΠΑΛ δεν διδάσκονται σε ίσο χρόνο με την ίδια επάρκεια τα μαθήματα και ότι η φιλοσοφία των ΕΠΑΛ ταυτίζεται περισσότερο με την πρακτική γνώση και άσκηση παρά με την προετοιμασία για εξετάσεις.

Επίσης, στην παράγραφο 1α του άρθρου 1 αναφέρεται ότι τα μαθήματα γενικής παιδείας εξετάζονται σε κοινά μαθήματα με τους υποψηφίους του γενικού λυκείου. Και σ' αυτήν την περίπτωση ο νομοθέτης φαίνεται ότι δεν αντιλαμβάνεται τη φιλοσοφία των ΕΠΑΛ, αλλά και το γεγονός ότι ο χρόνος που αφιερώνεται στα ΕΠΑΛ είναι διαφορετικός τόσο με προσδιοριστικό στοιχείο την ποιότητα της προσέγγισης, όσο και με τις ώρες για την κάλυψη της ύλης.

Στο άρθρο 1 παράγραφος 1β δεν γίνεται καμμία αναφορά για το ποιες ειδικότητες του ΕΠΑΛ αντιστοιχούν σε συγκεκριμένα τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Επίσης δεν αναφέρονται συγκεκριμένα ποσοστά για τις θέσεις για τις οποίες θα μπορούν να ανταγωνιστούν οι υποψήφιοι του ΕΠΑΛ ώστε να προγραμματίσουν την προετοιμασία τους και να γνωρίζουν τα ποσοστά επιτυχίας που έχουν ως προς τον ανταγωνισμό μεταξύ τους.

Τα ίδια κενά και οι ίδιες ελλείψεις παρατηρούνται και στο άρθρο 2. Αντίστοιχα προβλήματα και ελλείψεις ως προς τη συγκεκριμενοποίηση του ποσοστού θέσεων εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση παρατηρούνται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 που αφορούν τους κατόχους πτυχίου β' κύκλου ΤΕΕ, ΤΕΛ και ναυτικών λυκείων.

Επίσης, στο άρθρο 13 όπου συζητάμε για το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας και συγκεκριμένα για τις οργανικές θέσεις, έχει κατατεθεί ήδη τροπολογία. Πιστεύω να γίνει δεκτή. Δεν μπορεί να πληρώνονται το ίδιο αυτοί που εργάζονται δεκαπέντε χρόνια με αυτούς που εργάζονται τριάντα πέντε χρόνια. Δεν μπορεί να παίρνουν τον ίδιο μισθό, παρ' όλο που υπάρχει τόσο μεγάλη διαφορά στην εργασιακή εμπειρία. Θα παρακαλέσω εδώ να γίνει μια διόρθωση. Αυτά αναφέρονται στην τροπολογία.

Ορισμένες διατάξεις των άρθρων δεν είναι ξεκάθαρες. Υπάρχουν πολλές ελλείψεις και κενά που δεν καλύπτονται, που αφορούν στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Βλέπω ότι δεν καλύπτονται πουθενά. Γι' αυτό καταψηφίζουμε αυτά τα άρθρα και δεν είμαστε καθόλου ευχαριστημένοι με τον τρόπο που έχουν διατυπωθεί.

Ως προς άρθρο 9 διαφωνούμε. Δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο.

Το άρθρο 10 ως προς τις μεταβατικές διατάξεις, πιστεύω ότι είναι απαράδεκτο. Καλύτερα να διορθωθεί αυτό το άρθρο του νομοσχεδίου.

Να προσθέσω ότι γενικώς θεωρούμε απαράδεκτο όλο το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες κατά τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου στηλίτευσα

την απουσία του Υπουργού Παιδείας του κ. Σπηλιωτόπουλου από τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που άπτεται των κεντρικών ζητημάτων του υποτιθέμενου διαλόγου για την παιδεία. Έμεινα παρ' όλα αυτά με την εντύπωση ότι θα μπει στον κόπο να τιμήσει σήμερα με την παρουσία του τη Βουλή. Κατάλαβα αργά το μεσημέρι ότι δεν πρόκειται να προσέλθει ούτε σήμερα ούτε αύριο, δεν θα μετάσχει καθόλου στη συζήτηση ενός τέτοιου νομοσχεδίου.

Επαναλαμβάνω πως θεωρώ επαρκέστατο τον παριστάμενο Υφυπουργό επί της ουσίας των θεμάτων της τεχνικής εκπαίδευσης. Όμως, δεν είναι αυτό το ζήτημα. Το ζήτημα είναι η συνολική πολιτική αναξιοπιστία της Κυβέρνησης σε ένα θέμα που έχει αναγορεύσει ως κεντρικό ζήτημα της νέας ατζέντας της μετά τον ανασχηματισμό.

Πώς είναι δυνατόν να ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι οργανώνει ένα λευκό διάλογο χωρίς προκατάληψη, χωρίς ουσιαστικές θέσεις και δεσμεύσεις για το μείζον ζήτημα που είναι η οργάνωση της δεύτερης φάσης της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η οργάνωση του νέου τύπου του λυκείου και ταυτόχρονα να έρχεται και να προκαταλαμβάνει το διάλογο αυτό επί της ουσίας εισάγοντας την τελευταία στιγμή -τρεις μήνες πριν τις εξετάσεις- ρυθμίσεις πάγιου χαρακτήρα για τους αποφοίτους των τεχνικών λυκείων που έχουν εγκαταλειφθεί τα τελευταία πέντε χρόνια.

Είπε πολλά χθες ο κ. Λυκουρέντζος. Προφανώς δεν έχει την εξουσιοδότηση και την αρμοδιότητα να κάνει αυτό που του ζήτησα εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: να αποσύρει το νομοσχέδιο κατά το μέρος που αφορά τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, να επαναφέρει με μία λιτή μεταβατική διάταξη την ισχύ του ν. 2640/1998, που κακώς κατάργησε και κακώς ευτέλιξε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να δεσμευθεί ότι τα θέματα της φυσιογνωμίας του τεχνικού λυκείου και του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα λυθούν μέσα από τον υποτιθέμενο αυτό διάλογο, στον οποίο η Κυβέρνηση δεν πιστεύει επί της ουσίας, δεν έχει κάτι να συνεισφέρει, ροκανίζει το χρόνο των παιδιών, θέλοντας να κερδίσει με μικροκομματικά κριτήρια λίγο πολιτικό χρόνο επιβίωσης. Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Ο διάλογος για την εκπαίδευση, ο διάλογος για το μεγάλο θέμα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ είναι διάλογος για τις διαρθρωτικές βάσεις της ελληνικής κοινωνίας.

Η ελληνική κοινωνία ανακάλυψε τη λεγόμενη οικονομία της γνώσης και τη σημασία που έχει η μόρφωση, ιδίως η πανεπιστημιακή μόρφωση, για την κοινωνική επιβίωση και την κοινωνική άνοδο, πολύ πριν αυτό καταστεί αντικείμενο συζήτησης την τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα. Γιατί το ανακάλυψε πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα, από τότε που ιδρύθηκε το νέο ελληνικό κράτος. Κι αν κάτι έχει διαμορφώσει την κινητικότητα, την ανοιχτότητα, την ιδιοσυστασία της ελληνικής κοινωνίας είναι αυτό το στοιχείο, ότι παιδιά φτωχών οικογενειών από την ελληνική επαρχία, παιδιά αγροτών, παιδιά ανθρώπων του καθεμερινού μόχθου, κατάφεραν να σπουδάσουν και κυρίως όταν καθιερώθηκε το δόγμα της δωρεάν παιδείας, που συνδέεται με τη μεγάλη δημοκρατική προοδευτική παράταξη, να βρουν τη στήριξη που απαιτείται από ένα κοινωνικό κράτος δικαίου, προκειμένου να διαμορφώσουν καλύτερα τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους σε ένα ανώτερο βιοτικό επίπεδο με βασικό, μάλλον με μόνο, κεφάλαιο τη γνώση και τη σπουδή.

Άρα, όταν ανοίγουμε το διάλογο για το λύκειο, όταν ανοίγουμε το διάλογο για το δημόσιο πανεπιστήμιο, για το δημόσιο ΤΕΙ και τον τρόπο εισαγωγής των παιδιών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ουσιαστικά αγγίζουμε τα άγια των αγίων της ελληνικής κοινωνίας, γιατί πίσω απ' όλα αυτά κρύβεται μία ολόκληρη ιδεολογία, μία ολόκληρη αντίληψη. Το δημόσιο πανεπιστήμιο, η δημόσια εκπαίδευση, η δωρεάν παιδεία, δεν είναι δόγματα ενός τυφλού εξισωτισμού, είναι τα δόγματα πάνω στα οποία έχει συγκροτηθεί ο κοινωνικός και πολιτικός φιλελευθερισμός της ελληνικής κοινωνίας, που δεν έχει καμμία σχέση με τις σκληρές νεοφιλελεύθερες ταξικές αντιλήψεις που ανεξαρτήτως ατομικών προθέσεων υπηρετεί τα τελευταία πέντε χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή. Οι τομές δε

και οι παρεμβάσεις είναι πάρα πολύ εύκολες, γιατί υπάρχουν δοκιμασμένα διεθνή σχήματα. Δεν θα ανακαλύψουμε την πυρίτιδα, δεν θα ανακαλύψουμε ένα πρωτότυπο, ρηξικέλευθο ελληνικό σύστημα, γιατί ζούμε σε μία εποχή διεθνούς κινητικότητας, σε μία εποχή στην οποία το κάθε εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να γίνεται αντιληπτό και να αναγνωρίζεται από το άλλο, προκειμένου να διασφαλίζεται η κινητικότητα διδασκόντων και διδασκομένων και βεβαίως των εργαζομένων, στο βαθμό που αυτό εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Είναι πάρα πολύ εύκολο, επηρεάζοντας τη νοοτροπία και τη φιλοσοφία των εξετάσεων, να επηρεάσουμε το ίδιο το διδακτικό έργο, να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της απομνημόνευσης, το φαύλο κύκλο της στατικής προσήλωσης σε ένα αναλυτικό πρόγραμμα ξεπερασμένο προ πολλού. Αν αλλάξει η νοοτροπία των εξετάσεων, θα αλλάξει και η νοοτροπία της ίδιας της παιδαγωγικής διαδικασίας. Και ορθά -το επαναλαμβάνω- εστιάζουμε στο λύκειο, γιατί το λύκειο επηρεάζει και από τη μία και από την άλλη πλευρά όλο το εκπαιδευτικό σύστημα και το γυμνάσιο και το δημοτικό και το πανεπιστήμιο.

Αλλά για να μπορέσουμε να κάνουμε ένα διάλογο τέτοιο, χρειάζεται εμπιστοσύνη με την εκπαιδευτική κοινότητα, εμπιστοσύνη με τους εκπαιδευτικούς. Πώς μπορούν οι εκπαιδευτικοί να έχουν εμπιστοσύνη σε μία Κυβέρνηση που παλινωδεί, που δεν έχει νομιμοποίηση, που δεν έχει στρατηγική, που δεν ξέρουμε πόση ζωή έχει; Δεν αρκεί η εκπαιδευτική εμπιστοσύνη, χρειάζεται ένα πλεόνασμα πολιτικής εμπιστοσύνης, γιατί όταν η κοινωνία υφίσταται αυτήν την κρίση αξιών, όταν τα παιδιά που σπουδάζουν στα σχολεία ή φοιτούν στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ υφίστανται τις συνέπειες αυτής της βαθιάς και διάχυτης κοινωνικής κρίσης, ψάχνουν και τα ίδια να βρουν ένα σημείο αναφοράς, από κάπου να κρατηθούν, να αποκτήσει νόημα αυτό που κάνουν, να νιώσουν ότι διεκδικούν έναν τίτλο, ο οποίος έχει αντίκρισμα επαγγελματικό, κοινωνικό, οικονομικό, κυρίως αντίκρισμα σε σχέση με την προσωπικότητά τους και την ελπίδα για μία ζωή που θα έχει νόημα. Γιατί κανείς δεν θέλει τα παιδιά να σκέφτονται με αμιγώς οικονομικούς όρους ή με αμιγώς επαγγελματικούς όρους, πρέπει να σκέφτονται με όρους που υπερβαίνουν την ανάγκη της επιβίωσης, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα κλίμα δημιουργικό, παραγωγικό και να σεβαστούμε το πιο σημαντικό εθνικό μας κεφάλαιο που είναι τα παιδιά και η γνώση.

Πρέπει να σας πω, κύριε Υφυπουργέ, ότι στέλνετε πάρα πολύ κακά μηνύματα με την επιμονή σε αυτήν τη ρύθμιση. Η απουσία του κ. Σπηλιωτόπουλου δείχνει ότι είναι πάρα πολύ καλός στην εθιμοτυπία του διαλόγου, αλλά πάρα πολύ κακός όταν πρόκειται να συζητήσουμε επί της ουσίας. Αυτήν τη στιγμή η αξιοπιστία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας δέχεται ένα πολύ ισχυρό πλήγμα και έχετε μία τελευταία ευκαιρία, ως το τέλος της συζήτησης του νομοσχεδίου αυτού, να αποκαταστήσετε στοιχειωδώς τα πράγματα, αλλιώς μην επιμένετε σε αυτήν την ιστορία του διαλόγου, γιατί οι ίδιοι έχετε διαψεύσει τη μικρή, μικρή προσδοκία που πήγατε να δημιουργήσετε. Αλλά επειδή αυτό έγινε με επιπολαιότητα, με αμιγώς επικοινωνιακά κριτήρια, είχε παρα πολύ μικρή αντοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να μιλήσουμε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, όπως είχα την ευκαιρία να εξηγήσω και χθες, δεν συνδέεται η διαδικασία του διαλόγου για το περιεχόμενο σπουδών στο λύκειο και η διαδικασία πρόσβασης των αποφοίτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Η οποιαδήποτε απόπειρα διασύνδεσης, εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες και όχι την ουσία του διαλόγου.

Δεύτερον, η παρουσία του κυρίου Υπουργού, σε ό,τι αφορά την οργάνωση της διαδικασίας του διαλόγου είναι πρωταγωνι-

στική. Γίνεται, όπως είπα και χθες, με ψυχραιμία, με νηφαλιότητα και επιχειρεί να εξασφαλίσει τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις, έτσι ώστε στο Εθνικό Συμβούλιο της Παιδείας και στο Συμβούλιο Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να αναπτυχθεί ο ελεύθερος, τίμιος και ειλικρινής διάλογος.

Σε ό,τι αφορά το συζητούμενο νομοσχέδιο, πίστεψα από χθες βράδυ ότι ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ θα διορθώσει τη χθεσινή του τοποθέτηση σε ό,τι αφορά την επαναφορά του ν. 2640/1998, διότι αυτός ο νόμος απαγορεύει την πρόσβαση των αποφοίτων των επαγγελματικών σχολείων στα ΑΕΙ. Δεν είναι, συνεπώς, θέμα δικής μου πολιτικής δικαιοδοσίας, αν θα αποσυρθεί το συζητούμενο νομοσχέδιο, αλλά είναι επί της ουσίας απάντηση στο διαρκές, μόνιμο αίτημα των αποφοίτων των επαγγελματικών λυκείων να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως και ο νόμος αυτός υλοποιεί.

Δεν ζητάμε να ανακαλύψουμε μεταξύ μας την πυρίτιδα, αλλά μη μας ζητάτε να ανακαλύψουμε τον τροχό. Διότι χθες το βράδυ με κατηγορήσατε για έλλειψη χιούμορ -και ενδεχομένως να υπέπεσα στο ατόπημα αυτό- και προσθέσατε ότι γυρίζουμε την εκπαίδευση σε συντηρητικούς δρόμους, σε οπισθοδρομικά πεδία. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτή η προσπάθεια καταβάλλεται με συστηματικό τρόπο απ' όλους, όσους δεν μετείχαν στη συνταγματική αναθεώρηση της χώρας, για να ανακαλύψει επιτέλους η Ελλάδα αυτό που άλλες κοινωνίες έχουν παραδεχθεί, αυτό που, όπως πολλές φορές έχω επισημάνει στην Αίθουσα, πολλοί από εσάς είχατε την αγαθή τύχη να γνωρίσετε κατά τις σπουδές σας σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και όπου βεβαίως στελέχη της παράταξής σας φαίνεται ότι το προτιμούν και τώρα, για τα παιδιά τους, διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους υπέρ του ελληνικού δημόσιου σχολείου και του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευτυχώς που δεν έγινε η αναθεώρηση του άρθρου 16, γιατί θα ακολουθούσε η γνωστή νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που θα έθετε εκ ποδών και το αναθεωρημένο, σύμφωνα με τις αντιλήψεις της Νέας Δημοκρατίας, Σύνταγμα, ενώ το πρόβλημα είναι τελείως διαφορετικό και εντοπίζεται στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται το πρωτογενές και το δευτερογενές ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο. Δεν είναι το πρόβλημα της παιδείας μας το Σύνταγμα. Το πρόβλημα της παιδείας μας είναι η μειωμένη χρηματοδότηση, το γεγονός ότι βαίνει μειούμενη η χρηματοδότηση στο φετινό κρατικό προϋπολογισμό, το γεγονός ότι δεν υπάρχει μία συγκροτημένη, συνεπής, ενιαία πολιτική. Τώρα αρχίζετε και ξηλώνετε ό,τι είχε γίνει και σωστά ως ένα πολύ μεγάλο βαθμό, αρκεί να υπήρχε τώρα πολιτική, αλλά δεν υπάρχει πολιτική, υπάρχει η πρόθεση του εν λευκώ διαλόγου. Και συμφωνώ μαζί σας -γιατί θέλω να είμαι όσο γίνεται πιο συναινετικός στα θέματα της παιδείας- ότι πράγματι ο κ. Σπηλιωτόπουλος πρωταγωνιστεί στο διάλογο, μόνο που πρωταγωνιστεί σε ταινία άλλης εποχής, του βωβού κινηματογράφου. Γιατί όταν πρόκειται να πει κάτι που να αποτελεί θέση, δέσμευση, έμπνευση, δεν έχει να πει τίποτα. Μόνο που, ξέρετε, έχει προχωρήσει πάρα πολύ ο κόσμος σε όλα τα θέματα και στον κινηματογράφο και στην εκπαίδευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Βενιζέλο, αναφερθήκατε εκτενώς στον όρο «δωρεάν παιδεία». Σας ερωτώ, εσκεμμένα το κάνετε αυτό ή εθελοτυφλείτε; Δηλαδή, έχετε παραγνωρίσει ηθελημένα ή μη την ταξική διάσταση που έχει η παιδεία στην Ελλάδα σήμερα; Δεν ξέρετε δηλαδή, ότι οι αγροτικές οικογένειες ή οι οικογένειες των εργαζομένων έχουν ένα τεράστιο

βάρος στους ώμους, που λέγεται φροντιστηριακή παιδεία, για να μη χρησιμοποιήσω τον όρο παραπαιδεία.

Θέλω λοιπόν να πω, πολύ καλά αυτά που είπατε για τη δωρεάν παιδεία, συμφωνούμε κι εμείς. Κάποτε ήταν ένα πάνδημο κοινωνικό αίτημα και πράγματι επί Γεωργίου Παπανδρέου υλοποιήθηκε. Σήμερα, όμως, ας μη βάζουμε παρωπίδες και ωραιοποιούμε καταστάσεις. Μόνο δωρεάν παιδεία δεν έχουμε. Και σήμερα επανέρχεται η κοινωνική απαίτηση για δωρεάν παιδεία. Και αν κάποιος θέλει να κάνει μία πραγματική μεταρρύθμιση, η μεταρρύθμιση αυτή θα είναι να φύγει το άγχος της φροντιστηριακής παιδείας ή της παραπαιδείας, όπως κάποιοι λένε, πάνω από τους ώμους των οικογενειών. Άρα, λοιπόν, να μη λέμε τη μισή αλήθεια, να λέμε όλη την αλήθεια.

Κύριε Υπουργέ, σας άσκησε μία δριμύεια κριτική το ΠΑΣΟΚ - και ορθά- για την απουσία του Υπουργού κι εσείς απαντήσατε «μα, ο Υπουργός απέχει από την Αίθουσα, διότι δεν έχει καμμία σχέση ο διάλογος που γίνεται εδώ για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μαθητών του ΕΠΑΛ με το διάλογο της αναμόρφωσης του συστήματος που θα γίνει».

Νομίζω ότι είναι τουλάχιστον ατυχές το επιχείρημά σας, διότι ο νέος Υπουργός Παιδείας διακατέχεται και αυτός, όπως και όλοι οι προγενέστεροι «ω του θαύματος» από ένα μεταρρυθμιστικό ίστρο. Με το που ανέλαβε, μας είπε «θα κάνω κι εγώ τη δική μου μεταρρύθμιση αρχίζοντας βέβαια από *tabula rasa*». Τώρα πως θα είναι ένας μεταρρυθμιστής με *tabula rasa* και να ξεκινάει ένας διάλογος που να μην έχουμε τις βασικές θέσεις της Κυβέρνησης για το πού πρέπει να οδηγηθεί το πράγμα, αυτήν την ταχυδακτυλουργία μόνον εσείς μπορείτε να την κάνετε!

Σε κάθε περίπτωση, όμως, ένας Υπουργός, που με το καλημέρα στο Υπουργείο Παιδείας λέει «θα κάνω κι εγώ τη δική μου μεταρρύθμιση» και δεν είναι στην Αίθουσα για να μας πει την άποψή του για το τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, νομίζω ότι είναι ατόπημα, είναι λάθος. Και γιατί είναι ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο το γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, διότι η τεχνική παιδεία, η τεχνική εκπαίδευση μπορεί με τις δυνατότητες που θα προσφέρει στο μαθητή, να λειτουργήσει ως «αποροφητήρας» της ανεργίας που θα κλιμακωθεί τους επόμενους μήνες στη χώρα.

Άρα, λοιπόν, έχουμε ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο και η παρουσία του Υπουργού είναι επιβεβλημένη. Βεβαίως θα έχει τους λόγους του ο άνθρωπος και απέχει. Εύχομαι κάποτε να τους μάθει και η Αίθουσα!

Κοιτάξε όμως την παρωδία που εξελίσσεται χρόνια τώρα, δεκαετίες και τη βιώνει στο πετσί της η ελληνική κοινωνία και οι Έλληνες μαθητές και γονείς.

Το 1977 -σας πάω πίσω για να δείτε την παρωδία, την κωμωδία που χρόνια τώρα γίνεται στις πλάτες των Ελλήνων μαθητών- έχουμε τη μεταρρύθμιση Ράλλη, ΤΕΛ, ΤΕΣ, ΚΕΤΕ κ.λπ.. Πριν περάσει η δεκαετία, το 1985 με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έχουμε νέα μεταρρύθμιση στη μεταρρύθμιση Ράλλη, τα πολυκλαδικά λύκεια, τα ΤΕΣ κ.λπ.. Το 1998 είχαμε τη μεταρρύθμιση Αρσένη με τα ΤΕΕ και το 2006 τη Νέα Δημοκρατία με νέα μεταρρύθμιση.

Δηλαδή, κύριε Υφυπουργέ, καταλαβαίνετε ότι έχουμε γίνει τουλάχιστον περίγελως διεθνώς, γιατί πανευρωπαϊκά γίναμε αλλά και διεθνώς τείνουμε να γίνουμε περίγελως. Διότι ένα σοβαρό κράτος, μία σοβαρή πολιτεία εφαρμόζει την εξής πρακτική, γίνεται μία μεταρρύθμιση, την παρακολουθούμε, την εφαρμόζουμε, εξαγάγουμε συμπεράσματα θετικά, αρνητικά, γίνεται μελέτη από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, καταθέτουμε προτάσεις και μελετάμε πού μπορούμε να βελτιώσουμε τα πράγματα. Δηλαδή, πρόκειται για μία χρονοβόρο και επώδυνη διαδικασία.

Εδώ τώρα σας έχει πιάσει και τα δύο καθεστωτικά κόμματα μεταπολιτευτικά ένας μεταρρυθμιστικός ίστρος. Δεν ξέρουμε αν υπάρχει άλλος τομέας της δημόσιας ζωής που να έχει υποστεί τόσες πολλές μεταρρυθμίσεις. Μεταρρύθμιση, κόντρα μεταρρύθμιση και τελικά που καταλήγουμε; Στου «κασίδη» το κεφάλι, που είναι ο Έλληνας μαθητής και η ελληνική οικογένεια, δηλαδή, και μας μένουν μόνο δυσνόητοι ακόμα και για τους

μαθητές τίτλοι «ΤΕΛ, ΤΕΣ, ΚΕΤΕ, ΕΠΑΛ, ΜΑΛ κ.λπ.». Εκεί καταλήξατε τα πράγματα. Αυτή είναι μία πραγματικότητα, την οποία δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε!

Για το ΛΑΟΣ –επειδή η κ. Ράγιου αναφέρθηκε σε μας– θα σας πω ποιο είναι το μείζον θέμα. Το μείζον θέμα είναι να συζητήσουμε όχι για το σύστημα το εξεταστικό, διότι ο κάθε Υπουργός με μεταρρυθμιστικό ίστρο, όπως προείπα, εκεί καταλήγει, με το μεταρρυθμιστικό του ίστρο, επειδή δεν γνωρίζει ουσιαστικά το τι συμβαίνει στο μαθητόκοσμο, στο φοιτητόκοσμο, σε κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, έρχεται και λέει «θα αλλάξω, θα κάνω μεταρρύθμιση και κολλάει, στοχοποιεί το εξεταστικό σύστημα». Δεν είναι το μείζον αυτό, όμως, κύριε Υφυπουργέ, και αγαπητή κ. Ράγιου, αλλά το μείζον θέμα είναι να δούμε τι είδους σχολείο θέλουμε. Δηλαδή θέλουμε ένα σχολείο επώδυνου διάλογου, για να σχεδιάσουμε από την αρχή τα πράγματα; Όχι, δηλαδή να πάμε από το τέλος στην αρχή αλλά να πάμε από την αρχή προς το τέλος. Αυτή είναι η βασική μας ένσταση. Θέλουμε ένα σχολείο που θα το αγαπήσουν τα παιδιά. Εγώ είμαι εκπαιδευτικός, θα το πω έτσι.

Δεν σας προβληματίζει εσάς, κύριε Υφυπουργέ, ότι κάθε Σεπτέμβριο που ανοίγουν τα σχολεία, οι μαθητές μας δεν είναι χαρούμενοι;

Αγαπητέ, κύριε Παντούλα, δεν σας προβληματίζει αυτό; Είστε εκπαιδευτικός. Σκυθρωποί! Είναι οι μαθητές. Στη Φινλανδία έχουν χαρά μεγάλη, γιορτές και πανηγύρια διότι αρχίζουν τα σχολεία και εδώ έχουν μούτρα μέχρι κάτω! Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε πώς τα παιδιά θα αγαπήσουν το σχολείο; Πώς να αγαπήσουν βέβαια ένα σχολείο, που είναι αυτό που είναι, με τα βιβλία που έχει, με τις συσσωρευμένες βρωμιές –να το πω έτσι απλά– με τις ανεπάρκειες στο παιδαγωγικό του υλικό;

Δεύτερον, θα απαλλάξουμε την ελληνική οικογένεια από το φροντιστήριο; Διότι πέραν του βάρους του οικονομικού, συνεπάγεται και ένα άλλο βάρος για τον μαθητή, κύριε Υφυπουργέ. Ο πιο σκληρά εργαζόμενος στην Ευρώπη είναι ο Έλληνας μαθητής. Σαν κουρδιστά πορτοκάλια τρέχουν όλη την ημέρα με τσάντες στον ώμο, για να πάνε να κάνουν μάθημα στο φροντιστήριο, όχι στο σχολείο. Το κυρίαρχο μάθημα, το ουσιαστικό μάθημα για τον Έλληνα μαθητή σήμερα είναι το φροντιστήριο. Υπάρχει πλήρης απαξίωση του δημοσίου σχολείου. Άρα αυτά είναι τα ουσιώδη!

Τι είδους σχολείου θέλουμε; Πώς θα το αγαπήσουν τα παιδιά; Και κυρίως πρέπει να δούμε το σχολείο τι είδους μαθητή θα βγάλει. Έναν παπαγάλο; Έναν καταναλωτή, να το πω απλά, ή έναν μαθητή με κριτική ικανότητα, ο οποίος θα μπορεί να λύνει εξισώσεις, αλλά ταυτόχρονα θα μπορεί να ξέρει τα κοινωνικά, τα ανθρώπινα δικαιώματά του, να αγωνίζεται γι' αυτά και να έχει μία κριτική σκέψη και αντιμετώπιση των πραγμάτων;

Εσείς πηγαίνετε στο τέλος. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θέλει ένα διάλογο επώδυνο, ειλικρινή, στη βάση, βεβαίως, της ανταλλαγής των απόψεων, αλλά σε κάθε περίπτωση ένα διάλογο που θα δομείται στην ειλικρίνεια. Εσείς στρουθοκαμηλίζετε.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, επειδή σχολιάστηκε ιδιαίτερα και από πολλούς συναδέλφους η έλλειψη της παρουσίας του Υπουργού, θα έλεγα ότι βεβαίως η φυσική παρουσία του Υπουργού και μάλιστα στο πρώτο νομοσχέδιο που συζητείται επί της θητείας του, αποτυπώνει τον απαιτούμενο σεβασμό προς τη Βουλή. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνούμε όλοι ότι η φυσική παρουσία πρέπει να συνοδεύεται –και προϋποθέτει– περιεχόμενο γνώση και κατάθεση προτάσεων. Και αυτά μέχρι στιγμής όχι μόνο δεν τα έχουμε δει, αλλά έχουμε δει ακριβώς το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική υπάρχουν αρχές οι οποίες ακολουθούνται από τα κόμματα, υπάρχουν και τακτικισμοί οι οποίοι οδηγούν σε «σωστούς» χειρισμούς, για να διαχειριστούμε κάθε φορά καλά την πολιτική κατάσταση.

Η παιδεία δεν μπορεί να είναι ένας χώρος τακτικισμών ούτε

ένας χώρος ενός φτηνού αντιπολιτευτικού λόγου. Η παιδεία είναι ο χώρος που το έθνος πρέπει να συναινέσει. Και το ΠΑΣΟΚ υπηρετεί αυτήν την αντίληψη περισσότερο από είκοσι χρόνια.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο σημερινός Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ως Υπουργός Παιδείας σε δύο θητείες ήταν αυτός ο οποίος ίδρυσε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, στο οποίο η Νέα Δημοκρατία αρνήθηκε να έρθει. Ήταν αυτός ο οποίος θεσμοθέτησε στη Βουλή τη Διακομματική Επιτροπή Παιδείας, στην οποία η Νέα Δημοκρατία αρνήθηκε να έρθει.

Θεωρώ ότι είναι σημαντικό και ότι είναι παρακαταθήκη για το μέλλον και αυτό που θα συμβεί μετά τις εκλογές για τη Νέα Δημοκρατία, το ότι ο Πρωθυπουργός ουσιαστικά ζήτησε συγγνώμη στην ομιλία του και αναγνώρισε το λάθος, να μη συμμετέχει στη δημιουργία πολιτικών συναινέσεων στην παιδεία.

Θυμίζω ότι το 2004 και πάλι, σε μία πολύ δύσκολη περίοδο, το ΠΑΣΟΚ ήταν παρόν στην προσπάθεια για τη συζήτηση για την παιδεία.

Το ίδιο κάνει και σήμερα. Είναι μία θέση αρχής. Η παιδεία για τη χώρα, ιδιαίτερα σήμερα και με τις τεράστιες αλλαγές που γίνονται, είναι ο χώρος που απαιτεί κοινωνικές συναινέσεις, πολιτικές και εθνικές συναινέσεις.

Και να πούμε και κάτι άλλο: Δεν έχουμε καθόλου χρόνο να περιμένουμε. Η διαμόρφωση των συνθηκών σήμερα, θα πρέπει να συνδέεται με αυτό που θα γίνει και την επόμενη περίοδο, μετά τις εκλογές. Δηλαδή, θεωρούμε αυτονόητο ότι η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να συμμετέχει στη διαμόρφωση πολιτικών και κοινωνικών συναινέσεων, όποια θέση κι αν έχει.

Η οργάνωση του διαλόγου, το πώς αντιλαμβάνεται η Νέα Δημοκρατία το διάλογο, νομίζω ότι συμπίπτει με τη συνολική αντίληψή της για την πολιτική.

Περιγράψατε χθες, ή, για την ακρίβεια, δώσατε μία ηθικοπλαστικού τύπου αφήγηση για το τι πράγμα είναι ο διάλογος. Είναι έντιμος. Είναι καλός. Είναι καθαρός. Είναι τίμιος. Είναι όμορφος. Όλοι αυτοί οι επιθετικοί προσδιορισμοί που επί χρόνια στολίζουν τους λόγους του Πρωθυπουργού, χωρίς όμως κανένα περιεχόμενο.

Τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να πάρουν την ευθύνη της πρότασής τους και να την καταθέσουν στο σύνολό της. Και η πρόταση αυτή δεν αφορά την πρόσβαση απλά. Η πρόσβαση είναι ένας κρίκος του συστήματος.

Το ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει, λαμβάνοντας την εμπειρία των προηγούμενων χρόνων, τα συστήματα σε όλο τον κόσμο, την ενσωμάτωση προτάσεων εξαιρετικά σημαντικών στελεχών του με γνώσεις στο θέμα της παιδείας. Θέλω να σας πω ότι τέσσερις καθηγητές από το χώρο του ΠΑΣΟΚ έχουν γράψει δημοσίως προτάσεις, αντιλήψεις. Όλα αυτά τα λάβαμε υπ' όψιν μας. Δουλέψαμε επί μήνες. Κατανοήσαμε το τι συμβαίνει στον κόσμο ξανά, γιατί αλλάζουν φοβερά γρήγορα τα πράγματα. Κι έχουμε μία συγκροτημένη πρόταση, η οποία ξεκινάει από το νηπιαγωγείο και φτάνει μέχρι τις μεταπτυχιακές σπουδές. Είναι δογματική; Όχι. Όλα πρέπει να μπουκωθούν στη βάση της συζήτησης και των συναινέσεων. Ως κόμμα, όμως, παίρνουμε την ευθύνη της πρότασής μας και με αυτήν μπαίνουμε σε οποιαδήποτε προέγγιση και κοινωνική αλλά και πολιτική.

Γι' αυτό, όπως ξέρετε, έχουμε διάλογο στο διαδίκτυο, έχουμε διάλογο για την τεχνική εκπαίδευση, έχουμε διάλογο με τη ΓΣΕΕ και με μια σειρά από φορείς.

Ποια είναι η προσέγγιση της Νέας Δημοκρατίας;

Σας άκουσα, κύριε Υφυπουργέ και ακούω και τον Υπουργό. Επισκέπτεστε την ΟΛΜΕ. Συμφωνείτε απολύτως. Και θα παλέψετε με την ΟΛΜΕ για να εξυπηρετηθούν και να υπηρετηθούν τα δίκαια αιτήματά της. Συναντάστε με τη ΔΟΕ. Συμφωνείτε απόλυτα. Ακούτε το ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρείτε πάρα πολύ καλές τις προτάσεις του. Θα τις ενσωματώσετε. Ακούτε το ΠΑΣΟΚ. Εξαιρετικές οι προτάσεις του ΠΑΣΟΚ. Θα τις λάβετε υπ' όψιν σας.

Επίσης, σας άκουσα χθες να συμφωνείτε με το ΚΚΕ και μία επίκαιρη ερώτηση, που υπέβαλε. Φαντάζομαι ότι θα συμφωνείτε και με την πρόταση του ΛΑΟΣ.

Επίσης, είστε όλο αυτιά. Ακούτε. Ο κύριος Υπουργός είπε, «είμαστε εδώ για να ακούσουμε». Πάρα πολύ ωραία. Φαντα-

στείτε, λοιπόν, ένα διάλογο –και θα παρακαλούσα για την απάντησή σας– όπου έρχεται ο Υπουργός και δηλώνει ότι ακούει. Κι εμείς ως ΠΑΣΟΚ είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε. Και ο ΣΥΡΙΖΑ ακούει και το Κομμουνιστικό Κόμμα και ο ΛΑΟΣ και όλοι είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε. Είναι ένα τραπέζι όλο αυτιά, που κανένας δεν μιλάει και κανένας δεν παίρνει την ευθύνη των προτάσεών του. Τι γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις, όταν δεν μιλάει η πολιτική; Μιλούν άλλοι. Στην οικονομία, οι επιχειρηματίες. Στην παιδεία, οι καθηγητές.

Ακούσαμε, λοιπόν, τις απόψεις σπουδαιών καθηγητών στα κανάλια, του κ. Μπαμπινιώτη, του κ. Βερέμη. Εξαιρετικά σημαντικοί άνθρωποι. Μόνο που δεν είναι η πολιτική. Εκφράζουν τον εαυτό τους, την εμπειρία τους. Δεν είναι αυτοί που θα καθοδηγήσουν έναν πολιτικό διάλογο.

Αυτό δεν μας προκαλεί καμμία έκπληξη. Και ξέρετε γιατί; Διότι η αποτύπωση του Υπουργού την πρώτη ημέρα της ανάληψης, ήταν μία πολύ ειλικρινής αποτύπωση της πραγματικότητας. Υπάρχει λευκό χαρτί. Και αυτό το λευκό χαρτί επί πέντε χρόνια τώρα, επειδή δεν υπάρχει ούτε αντίληψη ούτε πρόταση ούτε πρόθεση, οδηγεί σε αποσπασματικές επιλογές και νομοθετήσεις με εγκληματικά αποτελέσματα.

Τεχνική εκπαίδευση: Κάνετε τη μεταρρύθμιση το 2006, μία από τις πολλές μεταρρυθμίσεις. Επί τρία χρόνια δεν λύσατε το θέμα της πρόσβασης αυτών των παιδιών. Κι έρχεστε σήμερα με ένα νόμο να αντιμετωπίσετε αυτά που δεν λύσατε πριν από τρία χρόνια. Είναι δυνατόν να είναι σοβαρή η αντιμετώπιση της Κυβέρνησης με αυτόν τον τρόπο;

Είπατε ότι το ΠΑΣΟΚ δίνει λάθος στοιχεία. Λοιπόν: 2004, εκατόν δώδεκα χιλιάδες εννιάκοιοι είκοσι ένας μαθητές στην τεχνική εκπαίδευση. 2008, εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσιοι μαθητές στην τεχνική εκπαίδευση.

Χθες ανακοινώσατε –για να πάω στην αποσπασματικότητα και τον τρόπο που αντιλαμβάνεστε τα πράγματα, έχουμε ακούσει κι έχουμε ακούσει κριτική για το πώς το ΠΑΣΟΚ επέλεξε την τακτική και την πολιτική των περιφερειακών πανεπιστημίων– ότι μπαίνουν στο μηχανογραφικό τρεις πανεπιστημιακές σχολές –τυχαία οι δύο απ' αυτές είναι στην πατρίδα του πρώην Υπουργού, του κ. Στυλιανίδη!– και δεκατρείς σχολές ΤΕΙ. Πολύ ωραία! Ξέρουμε όλοι ότι έχουμε μείωση των δαπανών για την παιδεία; Πώς θα πάμε σε δεκαέξι νέες σχολές χωρίς ούτε μία δραχμή επιπλέον; Τα παιδιά φέτος θα συμπληρώσουν μηχανογραφικό για δεκαέξι σχολές κι ας ξέρουν οι γονείς ότι δεν υπάρχουν καθηγητές, δεν υπάρχουν κτήρια, δεν υπάρχει 1 ευρώ στον προϋπολογισμό για τις νέες σχολές.

Χθες παρατήθηκε ο Πρύτανης του Αιγαίου. Κλείνει το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Και μπορείτε να δείτε τι γίνεται με τα συγγράμματα και το νέο νόμο σας, όπου οι φοιτητές σήμερα στις μισές σχολές της χώρας, στην εξεταστική περίοδο η οποία άρχισε, δεν έχουν συγγράμματα.

Κύριε Υπουργέ, τα αποτελέσματα της πολιτικής σας δεν δείχνουν μόνο τη διαχειριστική ανικανότητα, και ούτε μόνο την αδυναμία τού να υπηρετήσετε προτεραιότητες –και αυτό το συνδέω με τη χρηματοδότηση– διότι, βεβαίως, υπάρχει κρίση, βεβαίως, η κατάσταση στη χώρα είναι πάρα πολύ δύσκολη, αλλά μία πολιτική επιλογή σημαίνει ότι βάζω προτεραιότητα, κόβω από παντού και δίνω στην παιδεία.

Σας είπαμε στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό: Κόψτε από παντού 0,1% –απ' όλους τους επί μέρους προϋπολογισμούς– και δώστε προτεραιότητα στην παιδεία, για να δείξουμε ως χώρα, ως έθνος, ως πολιτικό σύστημα ότι πάνω απ' όλα πια και για όλους μας είναι η παιδεία. Όχι μόνο δεν το κάνατε, αλλά το μειώσατε ως ποσοστό του ΑΕΠ. Και είναι πρωτοφανές να μας μιλάτε για απόλυτους αριθμούς. Δεν μελετώνται τα πράγματα με απόλυτους αριθμούς στην πολιτική. Μελετώνται ως ποσοστό του ΑΕΠ, γιατί υπάρχει μία συνολική ανάπτυξη της χώρας. Έτσι γίνεται σε όλες τις χώρες.

Έχουμε, λοιπόν, μία περίοδο καταστροφική για την παιδεία δεν μπορεί να συνεχίσει έτσι και εμείς ως δύναμη ευθύνης καταθέτουμε στον ελληνικό λαό ένα πρόγραμμα προς συζήτηση το οποίο θα γίνεται για κάθε επί μέρους θέμα, βεβαίως, ως κρίκος ενός συνολικού προγράμματος.

Καταθέτω στα Πρακτικά την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για την τεχνική εκπαίδευση η οποία θα μπει σε διαβούλευση με όλους τους τεχνικούς εκπαιδευτικούς είναι στο διαδίκτυο έχουμε δεκάδες συμμετοχές απ' όλη τη χώρα και προχωράμε σε ένα chart με τους μαθητές των τεχνικών λυκείων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Διαμαντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνοντας η παροιμιώδης έκφραση η οποία έμεινε και θα μείνει η «λευκή χάρτα» αποτυπώνει το κενό της πολιτικής σας σε όλα τα επίπεδα. Κενό πολιτικής στην οικονομία, ο προϋπολογισμός μέσα σε είκοσι πέντε μέρες ανατράπηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία Διαμαντοπούλου, σας παρακαλώ τελειώσετε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μισό δευτερόλεπτο. Τελειώσα κυρία Πρόεδρε.

Κενό στην αγροτική πολιτική με πλήρη αποτυχία διαχείρισης της νέας αγροτικής πολιτικής. Κενό στην ασφάλεια του πολίτη. Κάθε μέρα στη χώρα υπάρχει και ένας πυροβολισμός που κανένας δεν ξέρει από πού έρχεται. Κενό στην παιδεία όπου είναι πραγματικά η πιο δραματική σας αποτυχία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Μερεντίτη έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω θέτοντας ένα ερώτημα, κύριε Υπουργέ, σε σας εφόσον εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση: Πότε επιτέλους θα πάψετε να λειτουργείτε να συμπεριφέρεστε και να εκφράζεστε σαν μόλις να έχετε αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας; Ακούμε εσάς, ακούμε όλους. Ακούσαμε τον Υπουργό Παιδείας να λέει ότι ο διάλογος ξεκινάει από μηδενική βάση tabula rasa. Ακουσα την εισηγήτριά σας που να μεν είπε ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια να χάνουμε άλλο χρόνο –αναρωτιόμαστε ποιος έχασε και θα τα πούμε μετά– αλλά μίλησε σήμερα για το 5% που είναι δέσμευση του Πρωθυπουργού για την παιδεία. Πέντε χρόνια τι κάνατε;

Ας πάρουμε όμως το νόμο για την τεχνική εκπαίδευση. Το καλοκαίρι του 2006, κύριε Υπουργέ, ήμουν εισηγήτρια στο νόμο που είχατε φέρει εδώ και σας είχαμε τονίσει τότε ότι επειδή αντιμετωπίζατε με επικίνδυνη επιπολαιότητα το όλο θέμα είχαμε εκφράσει τους φόβους μας ότι θα οδηγήσετε την τεχνική εκπαίδευση σε τέλμα σε μία ταξική πολιτική αφού δεν αναγνωρίζατε δικαιώματα επαγγελματικά στα παιδιά και στέλνατε τα παιδιά στα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Σας είχαμε επίσης τότε επισημάνει ότι αφήνεται κενό αυτό το πολύ κρίσιμο ζήτημα της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε. Σε μερικούς μήνες από σήμερα οι πρώτοι απόφοιτοι θα δώσουν εξετάσεις. Και τι γίνεται; Τι ξέρουν αυτά τα παιδιά; Πώς πορεύτηκαν αυτά τα χρόνια; Και έρχεστε τώρα να τους εξηγήσετε πώς θα δώσουν εξετάσεις σε μια χώρα υποτίθεται δημοκρατική και με ισότητα ευκαιριών. Τολμάτε να το πείτε σ' αυτά τα παιδιά και στις οικογένειές τους; Χρειάστηκε να περάσουν τρία χρόνια αβελτηρίας μισών λύσεων τρία χρόνια χωρίς να ξεκαθαρίζετε τίποτα τρία χρόνια στα οποία τα παιδιά που επέλεγαν τα ΕΠΑΛ έπρεπε να σπουδάσουν με τα βιβλία των παλιών ΤΕΕ συχνά καλούνταν να φοιτήσουν σε σχολεία χωρίς εργαστήρια, χωρίς επαρκείς ώρες κατάρτισης στις ειδικότητες που είχαν διαλέξει. Τρία χρόνια στα οποία έπρεπε να διαλέξουν ειδικότητες που είχαν προσδιοριστεί στην τύχη ή κατά πώς βόλευε τους «μημέτρους» κατά τόπους συχνά χωρίς να έχουν καμμία σχέση με τους τόπους που ζούσαν.

Και εδώ θέλω να σας ρωτήσω κάτι, κύριε Υπουργέ. Όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο το 2006 είχα ρωτήσει τον προκάτοχό σας που ήταν στη θέση σας και εισηγείτο εκείνο το νομοσχέδιο βάσει ποιας μελέτης είχατε επιλέξει τις συγκεκριμένες ειδικότητες. Διότι η τεχνική εκπαίδευση δεν είναι μια εκπαίδευση έτσι για να περνάμε την ώρα μας. Κατ' αρχάς οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έχουν περίπου το 70% γιατί είναι διέξοδος στην ανεργία, αλλά πρέπει πάνω απ' όλα να συνδέεται με

τις ανάγκες της αγοράς. Είχα ρωτήσει, λοιπόν, τον κ. Καλό τότε αν υπάρχει μια μελέτη, μια έρευνα αγοράς και βάσει αυτής έχουν προσδιοριστεί οι ειδικότητες. Μου απάντησε ότι γίνονταν αυτή η μελέτη αυτή η έρευνα αγοράς και θα φέρνατε τότε τα αποτελέσματα της έρευνας στη Βουλή. Απ' όσο ξέρω και ρώτησα τους συναδέλφους μου που εξακολουθούν να μετέχουν σ' αυτήν την Επιτροπή, δεν έχετε καταθέσει κάτι τέτοιο. Έχετε σκοπό να ασχοληθείτε σοβαρά με την τεχνική εκπαίδευση; Γιατί εμείς όλοι ξέρουμε και σεις πολύ καλά ότι είναι διέξοδος για την ανεργία, αλλά είναι απαραίτητο να επενδύουμε στην τεχνική εκπαίδευση σοβαρά όχι όπως όπως και έτσι για να περνάμε την ώρα μας.

Σας είχα επισημάνει με πολλές ερωτήσεις μου στις οποίες έπαιρνα απαντήσεις όχι από σας μόνο και από τους προκατόχους μας όλο «θα» «θα δούμε» αόριστα χωρίς να γίνεται τίποτα. Οι υποδομές εν τω μεταξύ δεν βελτιώνονται. Στα Τρίκαλα υπάρχει ένα τεχνικό λύκειο απαρχαιωμένο τελείως με εγκαταστάσεις εγκαταλελειμμένες. Σας έχουμε ζητήσει επανειλημμένως τη συνδρομή σας δεν την βλέπουμε. Παράλληλα όμως ανακινώνετε στα Τρίκαλα –για να επανέλθω σ' αυτό που ανέφερε η κ. Διαμαντοπούλου πριν από λίγο και που είναι και απορία όλων μας– ότι θα δημιουργήσετε καινούργιο ΤΕΙ. Άραγε βάσει ποιας έρευνας αγοράς δημιουργείται καινούργιο ΤΕΙ; Μάλιστα εν όψει του διαλόγου, εν όψει του ότι έχουμε προβλήματα δεν υπάρχουν επαγγελματικά δικαιώματα, υπάρχουν κενές θέσεις έχετε δημιουργήσει ακόμη ένα ΤΕΙ στα Τρίκαλα και περιμένουμε ακόμη τους φοιτητές. Τέλος πάντων διασκεδάζουμε όμως την κοινή γνώμη ότι μπορεί να ανέβουν τα ενοίκια στις γκαρσονιέρες. Αυτά δεν είναι υπεύθυνη πολιτική για την παιδεία, δεν είναι υπεύθυνη πολιτική για τα όνειρα και τις προσδοκίες των παιδιών μας. Και έρχεστε σήμερα τρεις μήνες περίπου από τις εξετάσεις να δώσετε υποτίθεται διέξοδο με υπουργικές αποφάσεις οι οποίες θα εκδοθούν, θα ρυθμιστούν κύριος οίδε πότε! Στο μεταξύ τι κάνουν όλα αυτά τα παιδιά; Αυτά τα παιδιά που μας παρακολουθούν σήμερα τι καταλαβαίνουν και πόσο μπορούν να δώσουν διέξοδο στην αγωνία και στις ελπίδες τους;

Όλα αυτά συμβαίνουν διότι δεν έχετε πρόγραμμα, δεν έχετε όραμα και αυτό έχει γίνει κατανοητό εδώ και πάρα πολύ καιρό και τα πράγματα δεν μπορούν να αλλάξουν με την αλλαγή του Υπουργού διότι για να υπάρξουν βήματα στην παιδεία και σε όλους τους άλλους χώρους –δεν χρειάζεται να αναφέρουμε εδώ την αναποτελεσματικότητα της παραμονής σας στην εξουσία σε όλους τους τομείς– χρειάζεται όραμα, χρειάζεται διάθεση και χρειάζεται και τόλη. Δεν έχετε κανένα απ' αυτά και κυρίως αντιμετωπίζετε την παιδεία με μπαλώματα, με ευκαιριακές λύσεις για να βουλώσετε όποιες τρύπες νομίζετε ότι μπορείτε να βουλώσετε και κυρίως να συγκαλύψετε καταστάσεις.

Είναι παρωχημένος και ταξικός ο χαρακτήρας της πολιτικής της Κυβέρνησής σας στην παιδεία και δεν αλλάζει με τίποτα. Δεν σας ενδιαφέρει η σύγχρονη δημόσια δωρεάν παιδεία και σίγουρα δεν σας ενδιαφέρει πολύ περισσότερο η σύγχρονη τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Το πρώτο κεφάλαιο το είπε και ο εισηγητής μας το επαναλαμβάνω και εγώ –το οποίο αφορά την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην οποία επανέρχεστε στην ουσία στο δικό μας νόμο– το ψηφίζουμε διότι είναι απαραίτητο για να δώσουμε διέξοδο στους νέους που τελειώνουν τώρα. Αυτό νομίζω το καταλαβαίνουμε. Όμως εγώ θέλω να σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ, γιατί διάβασα και αυτό με το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας και εδώ τίθεται πάλι ένα μεγάλο πρόβλημα. Πάλι δημιουργούμε διευθύνσεις, πάλι προσλαμβάνετε δικηγόρους. Απ' ό,τι διαβάζω στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους 30.000 ευρώ. Στο μεταξύ έχουμε κουραστεί να ακούμε τον Πρωθυπουργό να σας λέει περιστολή δαπανών του δημοσίου. Με όποιο νομοσχέδιο εσείς, όμως, μας φέρνατε εδώ μας μιλάτε για δημιουργία άλλων θέσεων είτε παχυλώς αμειβομένων είτε όχι πάντως τακτοποίηση «ημετέρων» στο δημόσιο τομέα και παράλληλα μιλάτε για περιστολή δαπανών. Σε ποιον απευθύνεστε; Όταν μιλάτε για περιστολή δαπανών του δημοσίου σε ποιον απευθύνεστε; Στους πολίτες που σας ακούνε; Μα ήδη η Κυβέρνησή σας που πρέπει να το κάνει δεν μπορεί να το κάνει.

Κλείνοντας η παιδεία αφορά όλους και κυρίως αφορά το μέλλον τα παιδιά μας. Σας καλούμε έστω και αυτήν την ύστατη στιγμή να ασχοληθείτε σοβαρά συνολικά με την παιδεία, αλλά σας ανέφερα, κύριε Υπουργέ, και είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και κατ' ιδίαν ότι η τεχνική εκπαίδευση μπορεί και πρέπει να είναι διέξοδος για την ανεργία, για τα όνειρα και τα όραμα των παιδιών μας αρκεί να υπάρχει πρόγραμμα, συγκροτημένη πρόταση, αρχή, μέση και τέλος. Εσείς πάτε να διορθώσετε από τη σκεπή ένα σπίτι όταν έχουν καταρρεύσει τα θεμέλια ή δεν έχει καν θεμέλια. Ας ξεκινήσετε από τα θεμέλια σιγά-σιγά να αφήσετε κάτι τέλος πάντων όποτε φύγετε που ελπίζουμε όλοι να είναι πολύ σύντομα για το καλό της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου) : Η κ. Συλβάνα Ραπτή έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητούμε ένα νομοσχέδιο που έχει κύριο θέμα του την εισαγωγή μαθητών των ΕΠΑΛ και των τεχνικών σχολών στα πανεπιστήμια. Γιατί επαναλαμβάνω αναλυτικά τον τίτλο και το κύριο θέμα αυτού του νομοσχεδίου; Για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Διότι κάθε φορά που η Κυβέρνηση βλέπει τα σκούρα, κάθε φορά που, επιτρέψτε μου την έκφραση, ζορίζεται, αυτομάτως ρίχνει τη ματιά της και υποτίθεται τη φροντίδα της στο θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων στα πανεπιστήμια. Γιατί το κάνει αυτό; Διότι ξέρει πάρα πολύ καλά τον πόνο της ελληνικής οικογένειας. Δεν υπάρχει ελληνική οικογένεια η οποία να μην έχει ταλαιπωρηθεί, να μην περνάει αυτό το διάστημα ή να μην πρόκειται να περάσει αυτόν το Γολγοθά των εισαγωγικών εξετάσεων για την ανώτατη εκπαίδευση.

Βρίσκει, λοιπόν, το αδύνατο σημείο της ελληνικής κοινωνίας, της ελληνικής οικογένειας και προσφέρει ανταλλαγή. «Ξεχάστε το Βατοπέδι. Ξεχάστε τα ομόλογα. Ξεχάστε την οικονομική δυσπραγία της χώρας. Εγώ θα σας προσφέρω ανοιχτές, διάπλτες θύρες για τα πανεπιστήμια». Και έρχεται η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και λέει: «Όχι, δεν έχουμε πει εμείς κάτι συγκεκριμένο. Υπάρχουν προτάσεις». Στον αέρα. Ναι.

Ποιος αφήνει αυτές τις προτάσεις να ίππανται; Ποιος δημιουργεί περιρρέουσα ατμόσφαιρα; Οι «κυβερνητικοί κύκλοι», δημιουργώντας την εντύπωση ότι όλα θα κυλήσουν ρόδινα από εδώ και πέρα στην παιδεία. Ελεύθερη είσοδος. Ξέρετε, το επόμενο στάδιο εάν ζοριστεί και άλλο η Κυβέρνηση θα είναι και ελεύθερη έξοδος από τα ΑΕΙ και το πτυχίο στο σπίτι με συστημένη επιστολή.

Ακούγονται καθ' υπερβολήν, κύριε Υφυπουργέ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλλον.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ξέρετε πολύ καλά, γιατί προέρχεστε από τα σπλάχνα της παιδείας, έχετε φοιτήσει στο πανεπιστήμιο, όπως σχεδόν όλοι μας, έχετε υπάρξει συνδικαλιστής, έχετε παλέψει από διάφορες θέσεις για την υπόθεση της παιδείας, το ποσοστό αλήθειας που υπάρχει στον ισχυρισμό μου.

Σ' αυτό το σημείο ακριβώς δεν μπορώ να μην επισημάνω και εγώ με τη σειρά μου τη μακρινή απουσία του αρμόδιου Υπουργού. Γιατί το κάνω; Για λόγους εντυπωσιασμού; Όχι. Το κάνω γιατί με απασχολεί αυτές τις δύο ημέρες ένα ερώτημα. Γιατί είναι απών ο κύριος Υπουργός, ένας νέος Υπουργός, στον τομέα της παιδείας; Και σκέφτομαι δυνατά. Πρώτον, είναι απών γιατί με τον τρόπο του θέλει να δείξει ότι διαφωνεί με ένα νομοσχέδιο, το οποίο κληρονόμησε από τον προκατόχό του. Δεύτερον, είναι απών γιατί έχει δει ότι η τακτική αυτή, την οποία ακολουθεί άλλος συνάδελφός του σε πολύ ευαίσθητο Υπουργείο, φαίνεται να πιάνει τόπο: είμαι παρών στα κανάλια, συμφωνώ με όλους, αλλά δεν εμφανίζομαι ποτέ στη Βουλή –να μην αναφέρω ονόματα, δεν είναι εκεί το θέμα μας– ή τρίτον είναι πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης ότι θα χειριστεί με καθαρά επικοινωνιακούς όρους το ζήτημα της παιδείας;

Θα προτιμούσα να ισχύει κάτι από τα δύο προηγούμενα και όχι το τελευταίο, διότι εάν ισχύει το τελευταίο, ήτοι η απόφαση να χειριστεί η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας με καθαρά επικοινωνιακούς όρους το ζήτημα της εκπαίδευσης, είναι όχι δραματικό, είναι εγκληματικό για τον τόπο.

Έχουμε ένα Πρωθυπουργό ο οποίος μονίμως ισχυρίζεται απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι η παιδεία είναι η προτεραιότητα. Διαφεύδεται καθημερινώς επί πέντε χρόνια. Και ήρθε απ' αυτό εδώ το Βήμα και μας είπε πριν από μερικές εβδομάδες «Κοιτάξτε, πέντε χρόνια; Ε, γράψτε λάθος. Δεν έγινε και τίποτε. Ξεκινάμε από την αρχή». Καλή τη πίστει να πω και το εξής: Να ξεκινήσουμε από την αρχή. Πώς; Με ποιους όρους; Με ποιες προϋποθέσεις; Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Γιώργος Παπανδρέου, ο οποίος έχει θητεύσει στο Υπουργείο Παιδείας και έχει ανοίξει περπατησιά στα ζητήματα της εκπαίδευσης δημιουργώντας το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, κατέθεσε συγκεκριμένες προϋποθέσεις και όρους βάσει των οποίων μπορούμε να ελπίζουμε ότι ο διάλογος θα είναι αποτελεσματικός.

Δεν έχουμε απάντηση σε αυτά. Δεν υπάρχει κάτι το χειροπιαστό. Ακούμε γενικούς και αορίστως κουβέντες. Ξέρετε, κάτι; Ο Υπουργός Παιδείας –να του το πείτε, κύριε Υφυπουργέ– δεν έχει ρόλο Μητέρας Τερέζας. Είναι Υπουργός Κυβέρνησης. Δεν επιτελεί φιλανθρωπικό έργο και εσείς καλοί και εσείς ωραία τα λέτε και εσάς να σας ακούσω, βεβαίως, έχετε δίκιο. Για όνομα του Θεού! Πρέπει να έχει ένα σχέδιο. Δεν μας έχει δείξει σχέδιο. Μας δείχνει μονίμως είτε προς τον Πρόεδρο του ΕΣΥΠ, τον κ. Βερέμη, εκλεκτό πανεπιστημιακό, είτε προς τον Πρόεδρο του άλλου Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας-Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τον κ. Μπαμπινιώτη, εκλεκτότατος επίσης καθηγητής, αλλά οι άνθρωποι αυτοί είναι βαθείς γνώστες του ζητήματος της παιδείας, πλην όμως καλούνται ως εμπειρογνώμονες. Δεν είναι πολιτικοί.

Ο Υπουργός Παιδείας καλείται να πάρει την πολιτική απόφαση τι ακριβώς θα υιοθετήσει, όπως καλείται επίσης να δώσει και κατεύθυνση προβληματισμού στους εμπειρογνώμονες, διότι ο εμπειρογνώμονας για να σου κάνει μία πρόταση, πρέπει να ξέρει κατ' αρχάς τα κονδύλια που είσαι διατεθειμένος να καταβάλεις, γιατί η υπόθεση της παιδείας, ούτε ξεκινά ούτε τελειώνει, πολύ δε περισσότερο δεν εξαντλείται στην υπόθεση «εισαγωγικές εξετάσεις». Ξεκινάμε από το νηπιαγωγείο και φθάνουμε στο πανεπιστήμιο. Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ αρθρώνεται σε όλο αυτό το εύρος.

Και να σας πω και κάτι; Θα μπορούσαμε άνετα λόγω της θέσης μας στην Αντιπολίτευση να επιλέξουμε προτάσεις που ενδεχομένως θα χάιδευαν αυτά. Δεν το κάνουμε, κύριε Υπουργέ. Και δεν το κάνουμε, διότι θέλουμε να είμαστε σοβαροί και ειλικρινείς με τον ελληνικό λαό. Δεν μπορούμε να αφήνουμε να υπάρχει η περιρρέουσα ατμόσφαιρα ότι θα μπαίνετε όλοι στα πανεπιστήμια, γιατί το θέμα δεν είναι για την ελληνική οικογένεια σήμερα πώς να μπει το παιδί στο πανεπιστήμιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Το θέμα για την ελληνική οικογένεια σήμερα είναι πρώτον, πώς να μην έχει αυτήν τη συνεχή οικονομική αιμορραγία, δεύτερον και κυριότερον όταν βγει από το πανεπιστήμιο πώς και πού θα βρει δουλειά.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας, με το εξής: Στο νομοσχέδιο αυτό λέτε για τις εισαγωγικές εξετάσεις. Μα, να θυμηθούμε το εξής: Είναι ένα νομοσχέδιο με το οποίο μας «απειλούσε» ο προκάτοχός σας στη θέση αυτή, ο κ. Καλός, εδώ και τρία χρόνια. Πηγαίνονταν από άνοιξη σε φθινόπωρο και από φθινόπωρο σε άνοιξη η είδηση ότι θα κατατεθεί το νομοσχέδιο, δεν κατατίθετο όμως. Γιατί; Διότι δεν ξέρατε πού θέλατε να το πάτε, όπως και τώρα δεν ξέρετε. Αλλά τώρα έσφισαν τα πράγματα, πετάμε ένα πυροτέχνημα να φαίνεται ότι κάνουμε κάτι και δεν μας νοιάζει τι θα γίνει με τα παιδιά και τις οικογένειές τους επί της ουσίας.

Εάν πραγματικά θέλετε να βοηθήσετε την παιδεία, εάν πραγματικά πονάτε την εκπαίδευση, παρακαλώ πολύ, κύριε Υφυπουργέ, πείτε στον προϊστάμενο Υπουργό σας ότι η παιδεία και η εκπαίδευση δεν χρειάζονται την εικόνα του, δεν χρειάζονται την επικοινωνιακή του δεινότητα. Χρειάζονται την αλήθειά του και την ψυχή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Παντούλας

έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Ιούλιο του 2006, κατά τη συζήτηση του νόμου, που ισχύει σήμερα για την επαγγελματική εκπαίδευση, το ΠΑΣΟΚ είχε τονίσει ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης στερείται στοιχειώδους επιστημονικής μελέτης και έρευνας και αποτελεί αυτοσχεδιασμό μεμονωμένων και άσχετων εν πολλοίς, με την επαγγελματική εκπαίδευση ατόμων.

Στην ίδια συζήτηση τονίζαμε ακόμη ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα αποτελέσει το «Δούρειο Ίππο» της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και η εφαρμογή του θα οδηγήσει σε δραματική μείωση του μαθητικού δυναμικού. Δεν χρειάστηκε παρά ελάχιστος χρόνος, για να επιβεβαιωθούμε απολύτως.

Στην πρώτη χρονιά εφαρμογής αυτής της «μεταρρύθμισης» στην τεχνική εκπαίδευση παρατηρήθηκε απώλεια δυναμικού μαθητικού της τάξης του 30%. Οι εγγραφές στην πρώτη τάξη της σχολικής χρονιάς 2006-2007, από τριάντα δύο χιλιάδες τριακόσιους μαθητές που ήταν το 2005-2006, μειώθηκαν κατά δέκα χιλιάδες και έφθασαν στους είκοσι δύο χιλιάδες περίπου. Σήμερα, που μιλάμε, οι μαθητές είναι κατά πολύ λιγότεροι.

Είπε η κ. Διαμαντοπούλου ότι από εκατόν δώδεκα χιλιάδες που ήταν το σύνολο των μαθητών τη χρονιά 2004-2005, το 2007-2008 έφθασε στους εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσιους μαθητές. Φέτος είναι πολύ λιγότεροι.

Η ίδια εικόνα, κύριε Υφυπουργέ, παρατηρείται και στις αντίστοιχες σχολές του ΟΑΕΔ. Τη συγκεκριμένη σχολική περίοδο οι μαθητές, από δεκαέξι χιλιάδες εννιάκοσιοι τριάντα, μειώθηκαν στους δεκατρείς χιλιάδες εννιάκοσίους εξήντα τέσσερις. Δεν συμβαίνει, όμως το ίδιο στα γενικά λύκεια. Εκεί έχουμε αύξηση του μαθητικού δυναμικού. Από διακόσιες τριάντα μια χιλιάδες μαθητές το 2006-2007, έφθασαν το 2007-2008 στους διακόσιους τριάντα εννέα χιλιάδες μαθητές.

Η σύγχυση και η έλλειψη ταυτότητας των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ δημιούργησε ένα θολό τοπίο, μείωσε την εμπιστοσύνη και ενίσχυσε τη διαρροή προς άλλες κατευθύνσεις. Τα ΕΠΑΛ είναι ολίγον γενικό και ολίγον επαγγελματικά σχολείο και οι ΕΠΑΣ είναι μεν στο τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά προσφέρουν κατάρτιση αντί εκπαίδευσης.

Η οριζόντια κινητικότητα μεταξύ γενικών και επαγγελματικών λυκείων, πρακτικά δεν επιτρέπεται. Για τους αποφοίτους των ΕΠΑΣ απαγορεύεται η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Παγκόσμια πρωτοτυπία. Από τη λογική του τεχνικού, πάμε στην λογική του τεχνίτη. Η παροχή γενικής παιδείας στις ΕΠΑΣ απουσιάζει εντελώς, αδιανόητο ακόμη και για τις παλιές κατώτερες τεχνικές σχολές.

Η ψευδαίσθηση της καθιέρωσης ενιαίου συστήματος αναμέτρησης των αποφοίτων των ΕΠΑΛ, με τους αποφοίτους των γενικών λυκείων για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχει ημερομηνία λήξης. Με την ανακίνηση των αποτελεσμάτων –θέλω να το ακούσετε αυτό και να με διαψεύσετε, κύριε Υπουργέ, εάν δεν ισχύσει– των φετινών πανελληνίων εξετάσεων, τον Αύγουστο του 2009, οι ελπίδες θα διαψευστούν πλήρως. Τα αποτελέσματα θα επιβεβαιώσουν την απόλυτη κατάρρευση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το Υπουργείο Παιδείας αγνοεί ότι οι ίσοι όροι δεν ταυτίζονται με την ομογενοποίηση που τελικά μετατρέπεται σε τραγική ανισότητα σε βάρος των αποφοίτων των ΕΠΑΛ.

Στην προαναφερόμενη συζήτηση του 2006 τονίσαμε ακόμη ότι η κατάργηση του ειδικού συστήματος πρόσβασης των αποφοίτων της τεχνικής εκπαίδευσης στα ΤΕΙ, αυτού που τώρα το επαναφέρετε, ήταν κάτι που δεν έπρεπε να συμβεί. Το κάνατε και αφού πέρασε μια περίοδος περίπου τριών ετών αντιληφθήκατε το λάθος σας. Πέρασε πάρα πολύς χρόνος. Τα αποτελέσματα ήταν αρνητικά.

Με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο επιχειρείτε να συμμαζέψετε τα ασυμμάζευτα. Η Κυβέρνηση χρειάστηκε σχεδόν τρία χρόνια, για να πράξει το αυτονόητο. Να θέσει, δηλαδή, τους όρους και τις προϋποθέσεις του τρόπου εισαγωγής των αποφοίτων των ΕΠΑΛ στα ΑΕΙ της χώρας, ώστε έγκαιρα να είναι σε θέση να προετοιμαστούν για τις γενικές εξετάσεις. Το κάνει δυστυχώς τρεις περίπου μήνες πριν από την έναρξή τους. Η φράση του

κυρίου Υπουργού «tabula rasa» εδώ έχει πλήρη εφαρμογή. Ήθελε τους μαθητές «tabula rasa» ενόψει των εξετάσεων. Θα του απαντούσα με μία άλλη λατινική φράση «ο tempora! Ο mores!», ω καιροί, ω νεοδημοκρατικά εκπαιδευτικά ήθη.

Αν αυτό το πράγμα δεν είναι εγκληματική αδιαφορία, δεν είναι αδράνεια και αν αυτό δεν συνιστά υποτίμηση, περιφρόνηση και εμπαιγμό προς τους μαθητές και το σύνολο των φορέων της τεχνικής εκπαίδευσης, πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί;

Και ακόμη, η επιλογή της Κυβέρνησης να μειωθούν οι εργαστηριακές ώρες στα ΕΠΑΛ και να καταργηθούν οι ώρες γενικής παιδείας στις ΕΠΑΣ, οδήγησε, όπως είπε και ο κ. Βαρβαρίγος σε ανισορροπίες στο πρόγραμμα των σχολείων αυτών, σε δύο μάλιστα αντίθετες κατευθύνσεις από την έννοια της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Στην πρώτη περίπτωση, τα ΕΠΑΛ, πρόκειται για την κατάργηση του τεχνικού και εφαρμοσμένου χαρακτήρα της και στη δεύτερη τις ΕΠΑΣ, για αντικατάσταση της εκπαίδευσης από αυτή της κατάρτισης. Οι άστοχες αυτές επιλογές, κύριε Υπουργέ, είχαν το αναμενόμενο κόστος. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί της τεχνικής εκπαίδευσης, τεχνικών κυρίως ειδικοτήτων και πληροφορικής, βρέθηκαν ξαφνικά να είναι υπεράριθμοι και να υπηρετούν διοικητικούς, αντί εκπαιδευτικών ρόλων. Είναι και αυτοί θύματα της «μεταρρύθμισης» της Νέας Δημοκρατίας. Οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών εκπαίδευσης, αφού δεν υπάρχει πλέον η δυνατότητα αξιοποίησής τους στα εργαστήρια. Στα ΕΠΑΛ δεν προβλέπονται και οι ΕΠΑΣ στην ουσία δεν υπάρχουν. Η κατάσταση, από άποψη μαθητικού δυναμικού στις ΕΠΑΣ, είναι απελπιστική. Σας ζητούμε να μας δώσετε στοιχεία και ενώ βρισκόμαστε στο τέλος σχεδόν του σχολικού έτους, τα στοιχεία δεν δίνονται από το Υπουργείο Παιδείας. Η περικοπή των τεχνολογικών ωρών στα ΕΠΑΛ δεν έχει προηγούμενο. Ένα παράδειγμα. Στο μάθημα της ηλεκτρολογίας από εκατόν ογδόντα ώρες που ήταν πριν, τώρα μειώθηκαν στις σαράντα μία. Το ίδιο συμβαίνει σε όλα τα μαθήματα τεχνικών ειδικοτήτων. Τι είδους τεχνική εκπαίδευση είναι αυτή; Μόνο οι εγκέφαλοι της Νέας Δημοκρατίας μπορούν να κατανοήσουν.

Ένα τελευταίο σημείο που δεν μπορώ να μη θίξω είναι αυτό του περιεχομένου των σπουδών. Καμμία μεταρρύθμιση στο χώρο της εκπαίδευσης δεν μπορεί να αγνοεί το περιεχόμενο της. Στη συγκεκριμένη περίπτωση αναλυτικά προγράμματα και διδακτικά βιβλία, τρία περίπου χρόνια από τη ψήφιση του νόμου, είναι ακριβώς τα ίδια. Η υποτιθέμενη αλλαγή στο χώρο της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης βασίζεται ακόμη στα βιβλία των γενικών λυκείων και των ΤΕΕ. Τα βιβλία αυτά μοιράζονται σήμερα στους μαθητές των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ. Αλλά τα βιβλία των ΤΕΕ προϋποθέτουν την εργαστηριακή, σε μεγάλο βαθμό, διδασκαλία -αυτό δεν γίνεται στα ΕΠΑΛ- ενώ τα βιβλία των γενικών λυκείων απευθύνονται σε διαφορετικό μαθητικό πληθυσμό. Κανένα βιβλίο, μα κανένα, δεν γράφτηκε μέχρι σήμερα για τα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ. Πλήρης αποδιοργάνωση. Με ακατάλληλα βιβλία δεν δημιουργούμε συνθήκες σοβαρού εκπαιδευτικού περιβάλλοντος.

Κλείνω, με μία επισήμανση. Ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής στις προγραμματικές του δηλώσεις το Μάρτιο του 2004 προσδιόρισε, ως πρώτη προτεραιότητα της πολιτικής του, την παιδεία. Πέρασαν πέντε ολόκληρα χρόνια και δεν βρήκε ακόμη το χρόνο να συγκαλέσει ούτε μία, μα ούτε μία φορά το Υπουργικό Συμβούλιο για θέματα εκπαίδευσης. Η συμπεριφορά αυτή τα λέει όλα.

Ο χώρος της εκπαίδευσης είναι αλήθεια ότι χρειάζεται ριζικές και στοχευμένες αλλαγές, θα έλεγα ανατροπές. Στο ΠΑΣΟΚ γνωρίζουμε καλά πώς οι πολιτικές που στοχεύουν στο μέλλον, στοιχηματίζουν στη γνώση. Γι' αυτό και η δική μας προτεραιότητα είναι επένδυση στη γνώση, στους νέους, στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Καταθέσαμε ήδη στη Βουλή, μέσω του Προέδρου μας, τις γενικές προτάσεις για το σύνολο των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Σήμερα η κ. Διαμαντοπούλου κατέθεσε την ολοκληρωμένη πρότασή μας για την τεχνική εκπαίδευση. Η Νέα Δημοκρατία

μιλά για «tabula rasa». Ουσιαστικά, εξεμέτρησε τον πολιτικό της βίο. Το ΠΑΣΟΚ είναι έτοιμο να αναλάβει τις ευθύνες του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο συνάδελφος κ. Αμοιρίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή πολλοί συνάδελφοι αναρωτήθηκαν πού είναι ο Υπουργός, αναρωτιέμαι μήπως είναι μαζί με τον κ. Χατζηγάκη στις Βρυξέλλες στον αντίστοιχο επίτροπο. Υπάρχει και αυτή η πιθανότητα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τι να πάει να κάνει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ό,τι κάνει και ο προηγούμενος από την Κυριάκη: Τίποτα.

Αποφεύγει μία συζήτηση και ένα διάλογο, που εν πάση περιπτώσει, μάλλον δεν τον βολεύει αυτή τη στιγμή. Ξεκινάει από μηδενική βάση. Μηδενική βάση όταν σε πέντε μέρες ετοιμάζονται τα μηχανογραφικά. Και εμείς ασχολούμαστε ακόμη εάν ο κ. Βερέμης ή ο κ. Μπαμπινιώτης θα είναι επικεφαλής αυτού του διαλόγου, όταν τον κ. Βερέμη, πριν μόλις από μισό χρόνο, μετά από συζήτηση στην αντίστοιχη επιτροπή, τον επιλέξαμε να μπει επικεφαλής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Τώρα, βέβαια, μπήκε ο κ. Μπαμπινιώτης, πιθανόν σε λίγο να έχουμε έναν ακόμη, ο οποίος θα προσδιοριστεί, ίσως, από υψηλότερα κυβερνητικά κλιμάκια.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα σας έλεγα να επιλέξετε μαζί με αυτούς τους συμβούλους -πιθανόν χωρίς συμβούλους να είναι και καλύτερα, γιατί λάθη μπορείς να κάνεις και μόνος σου- δύο γονείς, ένα γονιό που το παιδί του έδωσε φέτος εξετάσεις και ταλαιπωρήθηκε και έναν γονιό που το παιδί του πήρε τώρα το πτυχίο από το πανεπιστήμιο και να τους πάρετε συμβούλους στην επιτροπή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχουμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Φαντάζομαι ότι έχετε παιδιά. Δεν ξέρω αν έδωσαν εξετάσεις στο πανεπιστήμιο ακόμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο στον Πειραιά, τρίτο έτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δηλαδή, εσείς ήσασταν γονιός και δεν καταλάβατε τι τράβηξε ένα παιδί την τελευταία χρονιά πριν δώσει εξετάσεις; Φαντάζομαι ότι καταλαβαίνετε τι λέω. Πόση αγωνία, πόσος αγώνας, πόσα ιδιαίτερα. Καμμία σχέση μ' αυτό που ήμασταν εμείς. Γιατί φθάσαμε εδώ;

Είστε γονιός ενός παιδιού που πήρε μόλις το πτυχίο του από το πανεπιστήμιο και γυρίζει από γραφείο σε γραφείο πολιτικού, για να πιάσει δουλειά με ένα «STAGE» ή αυτού που έχει την ελπίδα ότι θα διοριστεί με τις καινούργιες εξήντα χιλιάδες θέσεις, να πάρει και μία μοριοδότηση 50%, για να αποκατασταθεί αργότερα επαγγελματικά στο δημόσιο τομέα;

Και βέβαια, μιλάμε για την τεχνική εκπαίδευση που είναι ένας μοχλός ανάπτυξης για όλη την Ευρώπη και οι δικοί μας εκατόν είκοσι τρεις χιλιάδες περίπου σπουδαστές, πριν δύο χρόνια, έγιναν εβδομήντα επτά χιλιάδες με τα νέα ΕΠΑΣ που ξεκινήσαμε. Και θα σας πω για το ΕΠΑΣ.

Είχαμε ένα ΤΕΙ στην Κατερίνη και σαν δήμαρχος τότε θέλαμε να κάνουμε επέκταση. Η τεχνική εκπαιδευτική κοινότητα είπε ότι χρειαζόμαστε το χώρο για το νέο θεσμό των ΕΠΑΣ. Δεν δούλεψε ποτέ. Αράχνιασε το εργαστήριο. Άρα, το αποτέλεσμα είναι μηδενικό και φαντάζομαι ότι το διαπιστώνουμε και το βλέπουμε όλοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο, του οποίου την αρχή ψηφίζουμε, δεν είναι ένα νομοσχέδιο που μπορεί να κάνει μία αλλαγή. Δίνει κάποιες τεχνικές λύσεις, όπως στα ΤΕΕ. Σας είχα κάνει ένα ερώτημα τον Οκτώβριο, αν θυμάμαι καλά, κύριε Υπουργέ, τι θα γίνει με τους αποφοίτους των ΤΕΕ που θα δώσουν εξετάσεις και τα μαθήματα που θα δώσουν είναι ίδια με του ΕΠΑΛ, που δεν τα έχουν καν διασχέει. Βλέπω ότι το λύνετε, αλλά πέντε μέρες πριν συμπληρώσουν τα μηχανογραφικά.

Για τα ΕΠΑΛ έχουμε έναν προβληματισμό και υπάρχει μία επιτολή από σπουδαστές της Κατερίνης -την έχετε πάρει- οι

οποίοι είναι του τμήματος εφαρμοσμένων τεχνών του ΕΠΑΛ της Κατερίνης και είναι οι μοναδικοί που αποκλείονται από τις Σχολές των Αστυφυλάκων και των Στρατιωτικών Σχολών.

Κύριε Υπουργέ, τα παιδιά νιώθουν την αδικία. Έχουν στείλει επιστολή στον Υπουργό. Αυτό το γνωρίζουν από τις 20 Νοέμβρη, με δική σας εγκύκλιο που στείλατε στα σχολεία και αναρωτιούνται γιατί γίνεται αυτή η αδικία. Καταθέτω στα Πρακτικά τη διαμαρτυρία τους για να τη δείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Αμοιρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ρωτώ αν έχετε μία απάντηση, γιατί αυτά τα παιδιά περιμένουν αυτή τη στιγμή με αγωνία. Έχουν ενάμιση χρόνο που προετοιμάζονται για τις Σχολές των Αστυφυλάκων και τις Στρατιωτικές Σχολές και η δική τους ειδικότητα είναι η μοναδική που δεν συμπεριλαμβάνεται μέσα στο νομοσχέδιο. Πείτε μας αν μπορεί να γίνει μία τροπολογία και να μπει και αυτή η ειδικότητα, για να λύσουμε το πρόβλημά τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην Ελλάδα λείπει και κάτι άλλο. Μιλάμε για χωροταξικό βιομηχανίας, ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, τουρισμού. Χωροταξικό παιδείας και υποδομών παιδείας θα κάνουμε ποτέ; Διαβάζουμε ότι ανακοινώθηκαν προχθές δεκατρία νέα τμήματα ΤΕΙ και τις προάλλες, πριν λίγο χρονικό διάστημα, άλλα δεκαεννέα. Ανάλογα με τη δυνατότητα πρόσβασης που έχει στην Κυβέρνηση ο κάθε πολιτικός μίας περιοχής που ανήκει στο κυβερνητικό στρατόπεδο, δημιουργείται και μία σχολή.

Θυμάμαι την κ. Γιαννάκου το 2005, όταν ήρθε στην Κατερίνη και τη ρώτησα τότε αν μπορούμε να κάνουμε και ένα δεύτερο τμήμα ΤΕΙ, αφού αυτό πάει πάρα πολύ καλά. Είπε: «Δήμαρχε να βρεις σπόνσορες» και σε μία βδομάδα ανακοίνωσε το Διεθνές Πανεπιστήμιο στη Χαλκίδα με δημόσια δαπάνη. Άρα, νομίζω ότι η αντιμετώπιση γίνεται με πολιτικούς όρους και όχι με χωροταξικούς. Έχουμε μπροστά μας το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τη διοικητική αναδιάρθρωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα χωροταξικό σχεδιασμό και για τις υποδομές των πανεπιστημίων;

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν σχολές όπου δεν δόθηκαν ακόμη βιβλία. Εγώ μόλις χθες πήρα τη βεβαίωση ότι έχω παιδί που σπουδάζει στο πανεπιστήμιο. Δεν ήταν ανοιχτή η γραμματεία επί πέντε και έξι μήνες. Και βέβαια έχω και μία επιστολή από το Δημοτικό Σχολείο Αιγινείου, όπου ζητάνε εξοπλισμό θρανίων, για να καθίσουν τα παιδιά, εδώ και δύο χρόνια, και δεν έχουν πάρει ακόμα τον εξοπλισμό. Σε επαφή που είχα με τον ΟΣΚ, μου είπαν ότι σε λίγο καιρό θα τον πάρουν. Είναι δύο χρόνια χωρίς θρανία τα παιδιά.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται έτσι εκπαίδευση. Τομές δεν σημαίνει κατακερματισμός. Έχετε περάσει την παιδεία σε δευτερεύουσα αξία για εσάς επιλογή και ο ελληνικός λαός νομίζω ότι θα περάσει και εσάς σε δευτερεύουσα επιλογή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθω στο θέμα της σημερινής συζήτησης οφείλω να κάνω κάποια σχόλια σε όσα ακούστηκαν από μία ανεύθυνη Αντιπολίτευση. Επώθησε ότι επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ έγιναν μεταρρυθμίσεις στην παιδεία. Μάλλον πρόχειρες και βραχύβιες διορθωτικές παρεμβάσεις έγιναν.

Η παράταξή μας αναγνωρίζει ότι χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο από ποτέ μια ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που να μπορεί να εφαρμοστεί με ασφάλεια σε βάθος χρόνου. Με υπευθυνότητα και συνέπεια απέναντι στην κοινωνία και τη νέα γενιά έχουμε ήδη δρομολογήσει σημαντικά βήματα προς ένα καλύτερο σχολείο και ένα καλύτερο πανεπιστήμιο, προς

σύγχρονα και ανταγωνιστικά εκπαιδευτικά προγράμματα, προς αρτιότερες υποδομές.

Επειδή η Κυβέρνηση έχει αποδείξει στην πράξη ότι τα θέματα παιδείας ήταν και είναι πρώτη της προτεραιότητα και για να είμαι πιο συγκεκριμένη, οφείλω να αναφέρω ότι στο επίπεδο της προσχολικής εκπαίδευσης κάναμε υποχρεωτική την προσχολική αγωγή, αυξήσαμε τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και δρομολογήσαμε τη δημιουργία πολλών ακόμα.

Στο επίπεδο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δημιουργήσαμε περισσότερα από εννιακόσια ολοήμερα δημοτικά σχολεία, αναβαθμίσαμε μεγάλο αριθμό των υφιστάμενων κτηριακών υποδομών και διευρύνουμε βαθμιαία την εφαρμογή του ολοήμερου σχολείου.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κάναμε σημαντικές προσπάθειες για την τόνωση της εξωστρέφειας και την ποιοτική αναβάθμιση των πανεπιστημίων, εφαρμόζοντας το νόμο για τα μεταπτυχιακά, ιδρύοντας το Διεθνές Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, σχεδιάζοντας και εφαρμόζοντας το νόμο για τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση και εισάγοντας για πρώτη φορά σύστημα αξιολόγησης.

Ο επόμενος στόχος της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είναι η επιβεβλημένη αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στα πανεπιστήμια και η ανάγκη γενικότερης αναμόρφωσης του λυκείου. Είναι ένας στόχος δύσκολος, που χρειάζεται να προσεγγίσουμε μέσα από έναν ευρύ διάλογο και να δρομολογήσουμε με τη συναίνεση όλων των κομμάτων. Και η συναίνεση τώρα, στις συζητούμενες εκπαιδευτικές αλλαγές, είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία, εάν θέλουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα να πάψει να αλλάζει άναρχα προς όφελος πολιτικών σκοπιμοτήτων και κομματικών συμφερόντων. Είναι καιρός να αναλάβουμε άμεσα όλοι τις ευθύνες μας.

Έρχομαι τώρα επί του νομοσχεδίου. Θεωρούμε ότι είναι ένα σημαντικό νομοθετικό βήμα με επίκεντρο τη μέριμνα για τους αποφοίτους των επαγγελματικών λυκείων, που δικαιούνται ισότιμες ευκαιρίες πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση τους οκτώμισι χιλιάδες αποφοίτους, που δεν έδωσαν εξετάσεις, γιατί απορρίφθηκαν από το δεύτερο κύκλο και αντιμετωπίζονται ως απόφοιτοι δεύτερης κατηγορίας.

Απαντάμε με το νομοσχέδιο αυτό πως δεν υπάρχουν σχολεία και απόφοιτοι δύο ταχυτήτων. Διαχωρισμοί δεν χωράνε στη σύγχρονη εκπαιδευτική πολιτική μας. Εργαζόμαστε για μια τριτοβάθμια εκπαίδευση ανοιχτή για όλους είτε μιλάμε για απόφοιτους γενικών λυκείων είτε για απόφοιτους των ΕΠΑΛ ΕΠΑΣ. Αυτό αποδεικνύουμε με τις μεταρρυθμιστικές μας προτάσεις για την παιδεία και με το παρόν σχέδιο νόμου ειδικότερα. Ένα σχέδιο νόμου με δύο βασικούς άξονες:

Πρώτος άξονας η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των κατόχων απολυτηρίου επαγγελματικού λυκείου. Στο πρώτο άρθρο καθίσταται δυνατή η εισαγωγή των κατόχων απολυτηρίου ημερησίου ΕΠΑΛ, στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μετά τη συμμετοχή τους σε πανελλαδικές εξετάσεις για τη διεκδίκηση των ιδίων θέσεων με τους υποψηφίους των γενικών λυκείων. Οι υποψήφιοι εξετάζονται σε μαθήματα γενικής παιδείας και ειδικότητας στον ίδιο αριθμό με τα εξεταζόμενα για τους αποφοίτους γενικού λυκείου, ενώ στα μαθήματα γενικής παιδείας εξετάζονται σε κοινά θέματα.

Περαιτέρω ορίζεται ότι οι υποψήφιοι εισάγονται με τις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις αποκλειστικά σε τμήματα και σε σχολές των ΤΕΙ, της ΑΣΠΕΤΕ, της ΑΣΤΕ, στις σχολές των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού, στις Στρατιωτικές Σχολές Υπαξιωματικών και Ενόπλων Δυνάμεων καθώς και τις Σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας, σε ποσοστό θέσεων που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και του συναρμόδιου, κατά περίπτωση Υπουργού.

Το δεύτερο άρθρο περιλαμβάνει ανάλογες ρυθμίσεις για τους κατόχους απολυτηρίου εσπερινών ΕΠΑΛ, οι οποίοι αποκτούν δυνατότητα συμμετοχής στις πανελλαδικές εξετάσεις για να διεκδικήσουν τις ίδιες θέσεις με τους υποψηφίους του εσπερινού γενικού λυκείου.

Αναφορικά με τον αριθμό των εξεταζόμενων θεμάτων και τα μαθήματα γενικής παιδείας ισχύουν όσα και για τα ημερήσια

ΕΠΑΛ. Οι υποψήφιοι εξετάζονται σε θέματα γενικής παιδείας και ειδικότητας και σε ίσο αριθμό με τα εξεταζόμενα για τους αποφοίτους των εσπερινών γενικών λυκείων. Και σε αυτή την περίπτωση οι υποψήφιοι μπορούν να συμμετέχουν στις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή αποκλειστικά σε τμήματα και σχολές των Ανώτατων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, στις Ανώτερες Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών των Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης και στις Σχολές Ακαδημιών του Εμπορικού Ναυτικού σε ποσοστό θέσεων που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού και του συναρμόδιου Υφυπουργού.

Για τους κατόχους πτυχίου Β' κύκλου ΤΕΕ, ΤΕΛ και Ναυτικών Λυκείων, όπως αναφέρεται στα άρθρα 3, 5 και 7, ισχύει ό,τι προβλέπεται για τους αποφοίτους ημερησίων ΕΠΑΛ, που επιλέγουν συμμετοχή στις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις.

Ακόμα στο άρθρο 3 ορίζεται η εξεταστέα ύλη για τους τελευταίους αποφοίτους του Β' κύκλου ΤΕΕ για τα επόμενα δύο χρόνια.

Στο άρθρο 4 καθορίζονται οι διαδικασίες για τη χορήγηση βεβαίωσης πρόσβασης στις πανελλαδικές εξετάσεις για τους κατόχους απολυτηρίου ΕΠΑΛ. Αντίστοιχα, στο άρθρο 5 προσδιορίζονται τα ειδικά εξεταζόμενα μαθήματα, καθώς και ο τρόπος διεξαγωγής τους, ενώ στο άρθρο 6 καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε μεταγενέστερο ακαδημαϊκό έτος από το επόμενο της αποφοίτησης από τα ΕΠΑΛ.

Το άρθρο 7 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τη διαδικασία των εξετάσεων και τη βαθμολόγηση του υποψηφίου.

Με το άρθρο 8 ρυθμίζεται η φοίτηση και η εγγραφή των επιτυχόντων. Και στο άρθρο 9 θεσπίζεται ειδικό πλαίσιο εισαγωγής στα πανεπιστήμια για τους διακριθέντες, αθλητές-σπουδαστές των ΕΠΑΛ, όπως ακριβώς ισχύει για τους διακριθέντες αποφοίτους γενικών λυκείων.

Περνών τώρα, στον δεύτερο θεματικό άξονα του νομοσχεδίου, τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας, ενός δημόσιου καθαρά κοινωφελούς φορέα, που χρειάζεται να είναι σύγχρονος και λειτουργικός, για να ανταποκρίνεται επαρκώς στο σκοπό του, τη λειτουργία των φοιτητικών και μαθητικών εστιών, την ανάληψη πολιτιστικών, επιμορφωτικών, αθλητικών και άλλων συναφών δραστηριοτήτων, την εκτέλεση μαζί με συναρμόδιους φορείς ή το Υπουργείο Παιδείας ευρωπαϊκών προγραμμάτων γύρω από μορφωτικά και περιβαλλοντικά θέματα.

Θέλω να πιστεύω ότι είμαστε όλοι σύμφωνοι πως στην παρούσα μορφή και οργάνωσή του το ΕΙΝ αντιμετωπίζει πολλά σοβαρά προβλήματα, τα οποία προσεγγίζουμε σήμερα με συνέπεια, για να διασφαλίσουμε την εύρυθμη λειτουργία και την επιτέλεση των σκοπών του.

Ειδικότερα, ανάμεσα στα άλλα, με το άρθρο 13 προτείνονται ρυθμίσεις αναφορικά με την οργανωτική δομή των υπηρεσιών του ΕΙΝ. Ορίζεται το θεσμικό πλαίσιο για τεχνικά έργα που εκτελεί το ΕΙΝ, καθώς και για τα δημόσια έργα. Δίδεται έμφαση στην διοικητική αναδιοργάνωση με στόχο τον εκσυγχρονισμό, την ευελιξία και τη διαχειριστική του επάρκεια ως δικαιούχος συγχρηματοδοτούμενων επιχειρησιακών προγραμμάτων της προγραμματικής περιόδου 2007-2013, ενώ συνιστώνται εννιά κόσιες πενήντα τρεις οργανικές θέσεις για την τοποθέτηση του υπάρχοντος προσωπικού, έτσι ώστε να διευκολύνεται η οργάνωση του προσωπικού σε κλάδους και η εσωτερική κατανομή αρμοδιοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας σήμερα ένα ακόμα θεσμικό νομοθέτημα για την παιδεία, καθιστούμε σαφές ότι η Κυβέρνηση αναλαμβάνει τις ευθύνες της απέναντι στους μαθητές, στους σπουδαστές, στους φοιτητές. Δεν διστάζει, όπως συστηματικά η αντιπολίτευση, μπροστά στο ενδεχόμενο πολιτικό κόστος, να χαράσσει πολιτικές που δίνουν στους νέους καλύτερες προοπτικές εξέλιξης, μόρφωσης, κατάρτισης, καταξίωσης.

Με μέτρα για την ενίσχυση της εκπαιδευτικής κοινότητας και τον εκσυγχρονισμό του ΕΙΝ κάνουμε σήμερα άλλο ένα βήμα προς μία παιδεία ισότιμα προσβάσιμη για όλους με άρτιους, πιο

σύγχρονους και οργανωμένους θεσμούς να επικουρούν το αρμόδιο Υπουργείο και να στηρίζουν τους νέους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας ένα νομοσχέδιο για την παιδεία και την εκπαίδευση, δεν μπορεί κάποιος, κάτω από το βάρος της ευθύνης που νιώθει, παρά να αναφερθεί και στα γενικότερα θέματα του εκπαιδευτικού συστήματος, όπως επίσης και στην τελευταία πρόταση διαλόγου σε λευκό πίνακα που εξήγγειλε ο νέος Υπουργός Παιδείας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω πως ένα αίτημα τουλάχιστον τριών δεκαετιών για την ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος και τη σύνδεσή του με την παραγωγική διαδικασία και την κοινωνία, με τις ανάγκες δηλαδή της οικονομίας της χώρας, των πολιτών και της κοινωνίας, παραμένει άλυτο.

Αργόσυρτα προωθείται και προχωρά το εκπαιδευτικό μας σύστημα παρ' όλες τις προσπάθειες που έγιναν, παρ' όλη την υψηλή χρηματοδότηση, ιδιαίτερα τα προηγούμενα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για τις υποδομές.

Έγιναν οι ευρωπαϊκές έρευνες, αλλά δεν χρειάζονται οι έρευνες και οι στατιστικές, νομίζω ότι το αντιλαμβάνεται ο καθένας. Οι τελευταίες εκρήξεις της μαθητικής κοινότητας που ήρθαν ως αφορμή από τον τραγικό και άδικο χαμό του μικρού Αλέξη, του συμμαθητή τους, αυτό αποκάλυψε, την ανασφάλεια των νέων ανθρώπων για το αύριο τους, ανασφάλεια από ένα εκπαιδευτικό σύστημα που δεν τους κερδίζει, δεν τους συγκεντρώνει, δεν καλλιεργεί τις δεξιότητές τους, δεν τους εξοπλίζει, για να μπορούν με αυτοπεποίθηση αύριο να προχωρήσουν στην ένταξή τους στον παραγωγικό, στον κοινωνικό ιστό, στον εργασιακό τους χώρο. Αυτό το μέγα πρόβλημα δυστυχώς η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν μπόρεσε να το αντιμετωπίσει και να δώσει λύσεις, αλλά από την αρχή χειρίστηκε και αυτό το μέγα εθνικό και ευαίσθητο θέμα με την ίδια πρακτική και νοοτροπία, όπως στους άλλους τομείς της δημόσιας πολιτικής, δηλαδή καθαρά με επικοινωνιακούς λόγους, να αγοράζουμε χρόνο, να χρεώνουμε ό,τι στραβό και ανάποδο στις προηγούμενες κυβερνήσεις και φυσικά να δίνουμε προσωρινές λύσεις.

Οφείλω να πω ότι η κ. Γιαννάκου, είχε τη διάθεση και το πνεύμα να αντιμετωπίσει μέσα από έναν ανοιχτό διάλογο τα θέματα της παιδείας και της εκπαίδευσης και να βοηθήσει στο να μπουν οι βάσεις, για να δοθούν μεσοπρόθεσμα λύσεις, γιατί είναι γεγονός ότι αυτά τα θέματα δεν μπορούν να λυθούν ούτε εξ αποστάσεως ούτε φυσικά με ad hoc πολιτικές ούτε με εφάπαξ επιλογές, πολύ περισσότερο βέβαια με επιλογές, χωρίς πραγματικό και πρακτικό αντίκρισμα, καθαρά επικοινωνιακές, όπως κυριάρχησε στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας. Δυστυχώς όμως η κομματική ασφυξία, η πίεση που δέχτηκε και από συντεχνιακά συμφέροντα, αλλά κυρίως από το κόμμα της, περιόρισαν και το δικό της φιλελεύθερο πνεύμα, αλλά και όλους τους άλλους, που ήθελαν να βοηθήσουν σε έναν ουσιαστικό εθνικό διάλογο για την παιδεία και την εκπαίδευση. Άλλωστε, η μετέπειτα πολιτική περιπέτεια της κ. Γιαννάκου, που έφθασε ακόμη και στη μη εκλογή της και οι μεγάλες περιπέτειες της υγείας της, αυτό αποκαλύπτουν, ότι ούτε ακόμη αυτό το μερικό φιλελεύθερο και ανοιχτό πνεύμα του εκσυγχρονισμού της κ. Γιαννάκου, δεν μπόρεσε να αντέξει και με αποκορύφωμα βεβαίως το βιβλίο της ιστορίας την οδήγησε ουσιαστικά στο περιθώριο και στην καταδίκη.

Γνωρίζουμε τις ανελαστικότητες και τη συντηρητική οριακότητα της κοινωνικής βάσης της συντηρητικής παράταξης στη χώρα. Είναι καιρός όμως η ηγεσία της, πρωτίστως ο Πρωθυπουργός, ένας πολιτικός της νέας γενιάς να πάει μπροστά.

Ο κ. Καραμανλής προσωρινά στήριξε τις προσπάθειες της κ. Γιαννάκου. Ενσωματώθηκε και αυτός κάτω από την πίεση της συντηρητικής εκλογικής του βάσης και των συντεχνιών και οδήγησαν ουσιαστικά στην εξόντωση, την απονέυρωση και βεβαίως σε ένα κακέκτυπο πλαίσιο αναγέννησης και ανασυγκρότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Και φυσικά, ο επόμενος Υπουργός στο μικρό διάστημα που ήταν εκεί, ως συνήθως συμβαίνει στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, αφήρεσε αρκετά από τα ενοχλητικά σημεία –με πρώτο, βεβαίως, την απόσυρση του βιβλίου- ορισμένων θετικών διατάξεων του νόμου-πλασίου που ψήφισε η κ. Γιαννάκου και με τη δική μας στήριξη. Έρχεται τώρα ο τρίτος Υπουργός Παιδείας –και δεν είναι τυχαίο ότι εισήλθαν στην Κυβέρνηση μαζί με τον κ. Μαρκογιαννάκη- και φέρνει θα έλεγα –και αυτό φάνηκε στο λίγο χρονικό διάστημα της θητείας του- μια πολιτική «του καρό-του και του μαστίγιου».

Ο κ. Σπηλιωτόπουλος με τη ρήση περί *tabula rasa*, με το λευκό πίνακα, με τη μηδενική του βάση προσπαθεί να εξουδετερώσει, υποτίθεται, τις πραγματικές και υπαρκτές κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες και φυσικά ο κ. Μαρκογιαννάκης να επιβάλλει πειθαρχία, να κανοναρχεί και να πειθαναγκάζει κάθε κοινωνική αμφισβήτηση, κάθε κοινωνικό κίνημα.

Αυτή η πολιτική «έχει κοντά ποδάρια» και νομίζω ότι δεν έφθασε ούτε καν μέχρι την προβλήτα του λιμανιού του Πειραιά τις τελευταίες ημέρες. Εκεί ενταφιάστηκε, μέσα στα θολά νερά του Αργοσαρωνικού αυτή η πολιτική που έχει ακόμα πιο έντονο το στοιχείο –επιθετικά, θα έλεγα- της δημαγωγίας και της προπαγάνδας.

Είναι καιρός, λοιπόν, να έλθετε, κύριε Υπουργέ, σε έναν ουσιαστικό διάλογο για μεσοπρόθεσμες και ουσιαστικές λύσεις και το ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρός του ο Γιώργος Παπανδρέου εδώ και μια τετραετία έχουν προτείνει είκοσι σταθερά σημεία, που περιλαμβάνουν όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Αυτή η τμηματική, η σαλαμοποίηση για τη λύση των προβλημάτων ξέρετε πολύ καλά ότι πέρα από την αποσπασματικότητα δεν μπορεί να δώσει μακροχρόνιες και ουσιαστικές λύσεις. Κι εκεί πάνω, πράγματι, να δημιουργηθεί η μεγάλη εθνική και κοινωνική συμφωνία και συναίνεση που πρέπει να υπάρξει, διαφορετικά ουδέποτε θα έχουμε αναγέννηση στο εκπαιδευτικό σύστημα και όλοι θα είμαστε καλύτεροι των περιστάσεων.

Ειδικότερα θα ήθελα να πω για τα ΕΠΑΛ, για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση ότι κι εδώ επιβεβαιώνεται ο χαρακτήρας του πρόχειρου και του δημαγωγικού περιεχομένου, που είχε η πολιτική σας. Ουσιαστικά, επαναφέρετε διατάξεις της δεκαετίας του '90, αυτά που ίσχυαν και ήταν πολύ προωθημένα για την εποχή τους, κύριε Υπουργέ, πολύ πίσω, βέβαια, από τη σημερινή πραγματικότητα, η οποία χαρακτηρίζεται από τη μαύρη τρύπα που έχετε δημιουργήσει στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Θα σας πω χαρακτηριστικά το εξής: Ένα από τα βασικά κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης στη Θεσσαλονίκη, ο «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ», είναι μονίμως κλειστός και υπό κατάληψη, γιατί στοιχειωδώς οι υποδομές, δηλαδή οι φυσικές συνθήκες δεν επιτρέπουν να αναπτυχθεί και να οργανωθεί η οποιαδήποτε εκπαιδευτική διαδικασία.

Και φυσικά, όλη αυτή η παλινωδία έχει αφαιρέσει –πέρα από την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη του κόσμου στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση- στελέχη από τον παραγωγικό χώρο της χώρας μας, αναγκαία σε μια εποχή που αναζητά επαγγελματίες και εξειδικευμένα στελέχη, για να στηρίξει την παραγωγική διαδικασία.

Διπλό, λοιπόν, το κακό που προξενήσατε στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, αλλά και στον παραγωγικό ιστό της χώρας και φυσικά στην απασχόληση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας και μια αναφορά στο άρθρο 22, που βεβαίως συζητείται αύριο και θα επανέλθω. Όμως, φοβάμαι μήπως ο κατάλογος εξαντληθεί και δεν συμπεριληφθώ αύριο, γι' αυτό θα τα πω απόψε με μια κουβέντα.

Είναι κρίμα. Δεν ξέρω ποια λογική και ποια αντίληψη οδηγεί στην περιστολή και στην περικοπή κατά 50% συμφωνημένων, θεσμοθετημένων αμοιβών των εκπαιδευτικών σ' αυτό το σημαντικό πρόγραμμα, που περιελάμβανε οκτώ χιλιάδες εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν θα σωθεί απ' αυτή την περικοπή –που είναι αντικοινωνική και αντικατασκευαστική και δημιουργεί ένα ακόμα ρήγμα αξιοπιστίας-

ο κρατικός προϋπολογισμός. Τον έχετε τινάξει στον αέρα προ πολλού και σωτηρία δεν έχει ούτε ο κρατικός προϋπολογισμός ούτε φυσικά η οικονομία της χώρας, αν παραμείνει η Κυβέρνησή σας στην εξουσία.

Ευτυχώς που οι πολίτες αυτό το έχουν συνειδητοποιήσει και περιμένουν τη στιγμή, για να σας δώσουν τη δέουσα πολιτική απάντηση και να αλλάξει πορεία ο τόπος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κλείσουμε τον κύκλο των πρωτολογιών με τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτη Σγουριδίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έκπληκτος άκουσα, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υφυπουργέ, από το ραδιόφωνο, όπως ερχόμουν, ότι ενώ σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο αυτό για τα Επαγγελματικά Λύκεια και τις Επαγγελματικές Τεχνικές Σχολές, το Ίδρυμα Νεότητας και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Παιδείας, ο Υπουργός Παιδείας αντί να βρίσκεται εδώ στην Αίθουσα, βρίσκεται στα βραβεία, τα οποία δίνονται για τους αθλητές του Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου.

Θεωρώ ότι θα έπρεπε τουλάχιστον, άσχετα αν αυτό το νομοσχέδιο δεν το πραγματεύτηκε ο ίδιος στις διατάξεις του, να βρίσκεται εδώ μέσα στην Αίθουσα. Έπρεπε να βρίσκεται μέσα εδώ στην ιερή Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής και όχι επικοινωνιακά στα βραβεία του Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου!

Έρχομαι στο πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου. Προσπαθείτε να διορθώσετε μέσα από τις τροπολογίες, τις οποίες φέρνετε, αυτά που σας είχαμε επισημάνει όταν το 2006 καταργήσατε τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια και δημιουργήσατε το ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ. Θα έλεγα ότι οι διατάξεις μπορεί να κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, όμως δεν πραγματοποιούν το στόχο, γιατί άλλο πράγμα είναι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, άλλο στόχο πρέπει να έχει.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ότι αυτή τη στιγμή όσοι τελειώνουν τα Επαγγελματικά Λύκεια και τις Επαγγελματικές Σχολές δεν έχουν διέξοδο να απορροφηθούν στην αγορά. Ακόμα και το γραφείο σύνδεσης με την αγορά, το οποίο έχετε δημιουργήσει, λειτουργεί ως, αν θέλετε, επαγγελματική κατεύθυνση. Δεν λειτουργεί με το ρόλο, που πραγματικά έπρεπε να έχει. Όλοι αυτοί οι οποίοι παίρνουν το απολυτήριό τους από το λύκειο και τις σχολές μένουν άνεργοι! Δεν απορροφώνται από την αγορά. Γι' αυτό, συνεχώς θα υποβαθμίζεται η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Θα υποβαθμίζεται συνεχώς και θα είναι μια αποθήκη, στην οποία θα στοιβάζονται μαθητές, χωρίς κανένα μέλλον!

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, έρχεστε να τους κλείσετε το μάτι λέγοντας ότι έχουν δικαίωμα –τη στιγμή που δεν μπορούν να απορροφηθούν στην αγορά- να δώσουν εξετάσεις στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα Τεχνικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Πώς όμως; Πώς είναι δυνατόν κάποιος από ένα Επαγγελματικό Λύκειο, που κάνει τα μισά μαθήματα απ' ό,τι στο Γενικό Λύκειο, να ανταγωνιστεί τους μαθητές του Γενικού Λυκείου στο πανεπιστήμιο; Πώς είναι δυνατόν; Για να μπει σε κάποιο ΤΕΙ, δίνει δυο μαθήματα μαθηματικά και ελληνικά και το ένα μάθημα στο Τεχνικό της ειδικότητας την οποία έχει, και πάλι δεν μπορεί να πάρει τη βάση σ' αυτά τα δύο μαθήματα, διότι δεν υπάρχει η γνώση, η οποία πρέπει να του δίνεται.

Έχουμε χάσει το στόχο. Είναι ένα πραγματικό εργαλείο που σε όλες τις προηγμένες, αν θέλετε, χώρες, αξιοποιείται στο έπακρον, αλλά εμείς έχουμε χάσει το στόχο. Και το λέω με πόνο, διότι ακόμα και με το δικό μας νόμο δεν υπήρχε η εκπλήρωση του στόχου της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Δεν υπήρχε.

Επίσης, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να κάνω την εξής παράκληση. Γνωρίζω ότι έχετε δεσμευθεί για τους καθηγητές των Σχολών του ΟΑΕΔ των γενικών μαθημάτων, να τους βάλετε μέσα στην επετηρίδα, να τους δώσετε τα μόρια, τα μπόνους που χρειάζονται, για να μπορέσουν να διδάξουν ή να προσληφθούν.

Σας ερωτώ: Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι καθηγητές, οι καθη-

γητές των ειδικών μαθημάτων, των τεχνικών μαθημάτων, που δεν είναι εκπαιδευτικοί, που όμως διδάσκουν πάνω από πέντε, έξι, επτά χρόνια!

Αυτούς τους καθηγητές γιατί δεν τους εντάσσετε στην τροπολογία που θα φέρετε στο επόμενο νομοσχέδιο; Νομίζω πως δεν έχει κόστος για το ελληνικό δημόσιο ή ελάχιστα θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό. Ίσα-ίσα, θα προσφέρει μεγάλο όφελος στην εκπαίδευση των παιδιών του ΟΑΕΔ, αλλά και των υπολοίπων, διότι έχουν διδακτική πείρα, για την οποία δεν μπορούν να δικαιωθούν. Δεν μπορούν να την προσμετρήσουν.

Γι' αυτό, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δείτε το με προσοχή. Μην ακούσετε μόνο τις συμβουλές των συλλόγων των καθηγητών. Δείτε και την άλλη άποψη, την άποψη που έχει η κοινωνία. Πιστεύω ότι θα αποφασίσετε σωστά.

Όσο δε για το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, που αφορά το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας, νομίζω πως και σε αυτό το νομοσχέδιο βαραίνετε το κράτος. Ενώ υπήρχε μόνο μία διεύθυνση με πολύ περισσότερο προσωπικό, τώρα που το προσωπικό μειώθηκε δημιουργείτε δύο διευθύνσεις και μέσα απ' αυτή θα μπουν κάποια άτομα, θα στελεχώσουν κάποια άτομα τις διευθύνσεις αυτές. Είναι λάθος. Πρέπει πάντα να δημιουργούμε ένα μικρό και ευέλικτο κράτος, ένα κράτος-στρατηγείο. Αυτό είναι το σωστό. Εκεί πρέπει να κατατείνουμε.

Δυστυχώς, όμως, δεν υπάρχει νομοσχέδιο της Κυβέρνησης σας -είτε είναι του Υπουργείου Παιδείας είτε του Υγείας είτε του Ανάπτυξης- στο Υπουργείο Οικονομικών που να μη δημιουργεί μεγαλύτερο κράτος.

Αυτά είχα να πω προς το παρόν. Στα επόμενα άρθρα θα πω τις παρατηρήσεις μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των πρωτολογιών. Θα τοποθετηθεί τώρα ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Λυκουρέντζος και, αν υπάρξει διάθεση για δευτερολογίες, θα ακολουθήσουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά θα επισημάνω ότι δεν συνδέεται η παρουσία του Υπουργού με την υπόθεση του διαλόγου. Άλλη η μία διαδικασία άλλη η συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή. Ο Υπουργός ήταν παρών στην επιτροπή. Δήλωσε ότι αποδέχεται το νομοσχέδιο, ότι συμφωνεί με το νομοσχέδιο. Συμμετείχε στη διαμόρφωσή του με την κατάθεση νομοτεχνικών βελτιώσεων και εδώ ολοκληρώνεται η συζήτηση για το εάν είναι ή όχι παρών ο Υπουργός, ο οποίος είχε τη γενναιότητα να δηλώσει ότι ενημερώνεται τις μέρες αυτές, ότι δεν πραγματεύτηκε ο ίδιος το νομοσχέδιο και ότι είναι εδώ ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο οποίος συμμετείχε σε όλη τη διαδικασία συζήτησης και διαμόρφωσης του νομοσχεδίου. Αυτό, για να μην επανέλθουμε ξανά στη συζήτηση. Εάν αυτό είναι ένα ακόμη επιχείρημα στα πολλά που χρειάζεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για να αντιπαρατεθεί με την Κυβέρνηση, το καταλαβαίνω. Όμως, αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει ένα επιχείρημα με το οποίο ξεκινάτε, για να υπονομεύσετε μία διαδικασία εθνικού διαλόγου, στην οποία κατά τα άλλα θέλετε να συμμετέχετε και μάλιστα, όταν κορυφαία στελέχη σας δήλωσαν εδώ ότι η παιδεία είναι η υπόθεση στην οποία το έθνος συναίνει. Εάν, λοιπόν, εννοούμε τα λόγια, τα μεταφράζουμε σε πράξεις και οι πράξεις δεν εξαρτώνται από την παρουσία ή την απουσία του κυρίου Υπουργού.

Δεύτερον, βιαστήκατε να προεξοφλήσετε τη στάση και τη θέση μας σε αυτή καθεαυτή τη διαδικασία του διαλόγου και την αποδοχή προτάσεων, για το γεγονός και μόνο ότι εμείς έχουμε το θάρρος και την τόλμη να αναγνωρίζουμε πράγματι σοβαρές προτάσεις απ' όπου και αν προέρχονται. Διότι τις απογυμνώνουμε από την ιδεολογική τους αφετηρία, τις τοποθετούμε στο επίκεντρο της ελληνικής κοινωνίας με ένα και μόνο κριτήριο: Πώς θα ανταποκριθούμε στις προκλήσεις των καιρών, πώς θα εξυπηρετήσουμε καλύτερα το συλλογικό συμφέρον, πώς θα ανοίξουμε ορίζοντες ελπίδας και αισιοδοξίας στη νέα γενιά της πατρίδας.

Αν θέλετε να παραμείνουμε στις παραπλανητικές ετικέτες, στις διαχωριστικές γραμμές, στις πολιτικές αγκυλώσεις, τότε πράγματι δεν θα μπορούμε να συνεννοηθούμε. Εμείς αυτά τα έχουμε ξεπεράσει, από την ίδρυση της Νέας Δημοκρατίας μέχρι σήμερα. Εσείς επιμένετε κατά καιρούς στις ετικέτες των προοδευτικών και των συντηρητικών. Εσείς επιμένετε στα δεξιά, αριστερά κ.λπ.. Εσείς επιμένετε να ορθώνετε τείχη ανάμεσα στον οποιοδήποτε διάλογο, τότε με τη στείρα αντιπαράθεση, τότε με τις αποχωρήσεις σας.

Είμαι υποχρεωμένος να σταθώ σε ορισμένα απ' αυτά τα οποία θέσατε, πέρα από το νομοσχέδιο.

Νέα πανεπιστημιακά τμήματα. Μας εγκαλείτε για τα νέα πανεπιστημιακά τμήματα, όταν σε όλη τη χώρα, σε κάθε πρόκληση, σε κάθε αίτημα, το οποίο σας είχε υποβληθεί και πάντα όχι με κριτήρια επιστημονικά, όχι σε σχέση με την πρόοδο και την ανάπτυξη της πανεπιστημιακής κοινότητας, αλλά κυρίως με κριτήρια υποσχέσεων για τοπική ανάπτυξη, ιδρύατε Τμήματα. Αυτή είναι η λογική, η οποία εξακολουθεί να διακατέχει ορισμένους εκ των συναδέλφων και των πανεπιστημιακών, οι οποίοι συχνά-πυκνά μας έρχονται στο Υπουργείο και αξιώνουν να επαναλάβουμε αυτήν την τακτική, την οποία αρνούμεθα. Σας είπα και άλλη φορά ότι την αρνείται ο ομιλών Υφυπουργός. Δεν ενδίδω σε υποσχέσεις για την ίδρυση Τμημάτων στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, που θα μπορούσε με ευκολία να το έχω κάνει.

Συνεπώς, μη συγχέετε τις δικές σας πρακτικές με τη δική μας στάση. Αφήστε δε που όλα αυτά τα Τμήματα, τα οποία ιδρύσατε, δεν φροντίσατε να έχουν οι απόφοιτοι επαγγελματικά δικαιώματα, έτσι ώστε να γνωρίζουν τι πρόκειται να αντιμετωπίσουν, τι δυνατότητες έχουν, για να αντιμετωπίσουν τη ζήτηση της αγοράς και να σχεδιάσουν τη ζωή τους, εφοδιασμένοι με τις γνώσεις τους, αλλά και με την επαγγελματική τους αξιοσύνη.

Δουλέψατε επί μήνες για το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, το οποίο θέσατε στη δημοσιότητα και σε δημόσια διαβούλευση. Χαίρομαι ιδιαίτερα. Επιτρέψτε μου, όμως, να σας πω πως ο τρόπος με τον οποίο το παρουσιάσατε είναι κατεξοχήν επικοινωνιακός, την ώρα που έρχεστε να κατηγορήσετε εμάς για επικοινωνιακή τακτική.

Το πρώτο πρόγραμμα που παρουσιάσατε για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση το Φεβρουάριο του 2008 έγινε μόλις δύο μέρες από τη συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων στη Βουλή με θέμα την εκπαίδευση.

Το δεύτερο πρόγραμμα για την επαγγελματική εκπαίδευση πάλι μια μέρα πριν από τη συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, την οποία προκάλεσε ο Πρωθυπουργός, για να συζητήσουμε στη Βουλή. Πάλι με τον ίδιο τρόπο εμφανιστήκατε ότι διαθέτετε πρόγραμμα, το οποίο θέσατε υπ' όψιν μας. Καλοδεχούμενο. Εμείς δεν αρνούμεθα και αυτές τις πρωτοβουλίες, έστω και αν έχουν τη σκοπιμότητά τους. Όμως, μην κατηγορείτε εμάς για επικοινωνιακή τακτική.

Επαγγελματική εκπαίδευση: Συζητάμε για την ανάπτυξη της, για την ισοτιμία της με τη γενική εκπαίδευση, για την προοπτική των αποφοίτων της. Την ίδια ώρα, εδώ σε αυτή τη συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο, σπύλωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Υποβαθμισμένη. Για παιδιά δεύτερης κατηγορίας. Άθλιες συνθήκες σπουδών. Παραγνωρίζετε αυτά που σας ανέφερα χθες, τα καινούργια επαγγελματικά συγκροτήματα, τον εξοπλισμό ο οποίος γίνεται και είναι αντάξιος εργαστηρίων, τα οποία αύριο θα χρησιμοποιήσουν οι απόφοιτοι στην αγορά, για να κάνουν τη δουλειά τους.

Συζητάμε για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τι μας λέτε; Αποσύρετε το νομοσχέδιο. Επαναφέρετε με μία διάταξη μόνο το ν. 2640, ο οποίος -δεν θέλω να το πιστέψω, άλλωστε το είπα και στον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο- αγνοείτε ότι δεν επέτρεπε την πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Έδινε με συγκεκριμένο ποσοστό, στο οποίο θα αναφερθώ αργότερα, την πρόσβαση στα ΤΕΙ. Και έρχεστε και μας λέτε: «Πάρτε πίσω το νόμο και φέρτε το ν. 2640, μόνο και μόνο για να δικαιώσετε το παρελθόν σας», διότι εσείς έχετε το προνόμιο -όπως μας εξηγείτε- να κατέχετε την επιστημονική αλήθεια, να κατέχετε το αλάθητο! Ουδείς άλλος, πλην ΠΑΣΟΚ, έχει δικαίωμα να ομιλεί για την πολιτική του, να καταθέτει προτάσεις! Όλοι

οι άλλοι είναι καταδικασμένοι. Το αλάθητο ανήκει μόνο στο ΠΑΣΟΚ! Ουδείς άλλος σ' αυτήν τη χώρα, χρόνια τώρα!

Όμως, αφού αυτό το αλάθητο πρέπει να επιβεβαιώνεται από την ίδια τη ζωή, αυτά τα σχολεία στα οποία αναφέρεστε και τα καταγγέλλετε σήμερα, έγιναν στα πέντε χρόνια έτσι; Η υποβάθμιση στην οποία αναφέρεστε, τα επαγγελματικά δικαιώματα, η έλλειψη αρμονικής σχέσης μεταξύ εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και της μεταρρύθμισης της κ. Γιαννάκου, στην οποία αναφέρεστε; Δεν νομίζω ότι το ποσοστό ανεργίας, το οποίο αφορά τους αποφοίτους των επαγγελματικών σχολείων αφορά την περίοδο αυτή.

Αντιθέτως –σας το είπα και χθες– μας κάνετε κριτική για κάποιους μόνιμους εργαζόμενους καθηγητές στην επαγγελματική εκπαίδευση και παραλείψατε να μας πείτε ότι εμείς τολμήσαμε να αλλάξουμε ειδικότητες. Επί τροχάδην, ήταν 14,5% το ποσοστό πρόσβασης στα ΤΕΙ. Εμείς σκεφτόμαστε κάθε φορά να το προσδιορίζουμε με υπουργική απόφαση και αυτό θα μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες.

Σε ό,τι αφορά τα ΓΡΑΣΥ, το έθεσε ο αξιότιμος συνάδελφος που μίλησε πριν από λίγο, τα στελέχη των ΓΡΑΣΥ εκπαιδεύτηκαν δυόμιση μήνες, τετρακόσιες είκοσι οκτώ ώρες για πρώτη φορά, χωρίς να ασκούν τα καθήκοντά τους και να αμείβονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ περισσότερο χρόνο, γιατί οι απαντήσεις οι οποίες πρέπει να δώσω είναι αρκετές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λυκουρέντζο, δύο τρία λεπτά θα έχετε. Αλλά θα σας παρακαλέσω, τις πολλές απαντήσεις που έχετε να δώσετε, να τις δώσετε περιεκτικά και επιγραμματικά, για να μη χρειαστούμε ακόμη περισσότερο χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ.

Μελέτη που αφορά το ΕΠΑΛ Ζακύνθου. Έχει κατατεθεί στον ΟΣΚ. Πέρασε από τεχνικό συμβούλιο. Έγιναν λίγες παρατηρήσεις. Προχωρά η μελέτη για τα υπόλοιπα πέντε κτήρια.

Αυτήν την υπόθεση, γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, ότι την υπερασπιζόμαστε μαζί. Αυτή η υπόθεση μας αφορά και τους δύο. Είναι στοίχημα και για τους δυο μας. Δίνω τη μάχη μαζί σας. Έχω αναγνωρίσει το ενδιαφέρον σας και τις πρωτοβουλίες σας και περιμένω να αναγνωρίσετε και εσείς το δικό μας και όχι να έρχεστε εδώ να βρίσκετε μια φράση που δήλωσα στην επίκαιρη ερώτηση για να κάνετε τι; Να με εκθέσετε δηλαδή; Τι πιστεύετε; Ότι εσείς ενδιαφέρεστε περισσότερο από μένα; Ενδιαφερόμαστε το ίδιο. Είναι διαδικασίες τις οποίες δεν μπορούμε να τις ξεπεράσουμε.

Θα παρακάμψω άλλες απαντήσεις που είχα εδώ. Μία μόνο θα χρειαστεί να δώσω, διότι άκουσα ότι χρησιμοποιούμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να αποπροσανατολίσουμε την κοινή γνώμη από τα ζητήματα της επικαιρότητας και επικαλούμαστε το θέμα των εξετάσεων, διότι έχει απήχηση στην κοινή γνώμη ένα τέτοιο ζήτημα. Και την ίδια ώρα μας κατηγορείτε ότι καθυστερήσαμε να φέρουμε το νόμο για την πρόσβαση των αποφοίτων.

Για μία ακόμη φορά σας ρωτώ: Διαλέξετε με ποια κριτική είστε. Σας έχω επισημαίνει πάνω από πέντε αντιφάσεις στην κριτική που ασκείται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αν ο Πρωθυπουργός είναι μπροστά κι αν τολμάει. Τις μεταρρυθμίσεις ποιος τις επισημαίνει στη χώρα; Την κ. Γιαννάκου, την οποία τη σταυρώνετε, την οποία κάθε Πέμπτη αποκαθλώνετε, ενθαρρύνοντας διαδηλώσεις και ακραίες συμπεριφορές σε ορισμένες περιπτώσεις έξω από τη Βουλή, έρχεστε τώρα και λέτε «η κ. Γιαννάκου με γενναϊότητα προσπάθησε να αλλάξει τα πράγματα». Καλό είναι ότι ωριμάζετε στις απόψεις σας, αλλά περισσότερο χρήσιμο είναι να έχετε την ικανότητα να αντιληφθείτε τις πρωτοβουλίες και τη σημασία των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης όταν αυτές εκδηλώνονται.

Νόμος πλαίσιο. Ποια ήταν η στάση σας; Αξιολόγηση. Ποια ήταν η στάση σας; Νόμος για την πανεπιστημιακή έρευνα. Ποια ήταν η στάση σας; Για την υπόθεση των κέντρων ελευθέρων

σπουδών, που φέραμε νόμο για να ελέγξουμε όλη αυτή την αναρχία στη μεταλυκειακή εκπαίδευση, την άτυπη μεταλυκειακή εκπαίδευση, δεν μας στηρίζατε. Αλλά έρχεστε με κριτική εκ των προτέρων και δεν εμβαθύνετε επί της ουσίας των διατάξεων και της πολιτικής μας, διότι διακατέχετε από το μόνιμο σύδρομο της άγνοιας, της στείρας αντιπαράθεσης.

Δuo λέξεις και συμπληρώνω τις σκέψεις μου, κύριε Πρόεδρε, για το ΕΙΝ. Για ποιο πράγμα κάνετε κριτική στο ΕΙΝ; Κάνετε κριτική κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Και επανήλθα, αφού συνεννοήθηκα με τον Υπουργό τον κ. Σπηλιωτόπουλο και απέσυρα τους τέσσερις στίχους, οι οποίοι έκαναν μια διάταξη ασαφή, στην οποία ενδεχομένως θα νομιμοποιείτο η κριτική σας. Και δείξαμε απόλυτη ευαισθησία στο θέμα αυτό. Αποσύραμε τη διάταξη. Και έρχεστε και μας λέτε ότι εμείς μεθοδεύουμε κομματικές προσλήψεις και αδιαφανείς διαδικασίες; Κάθε άλλο παρά αυτό συμβαίνει. Λέτε ότι επιβαρύνουμε τον προϋπολογισμό. Κάθε άλλο παρά αυτό συμβαίνει. Αλλά συνηθίζετε να ασκείτε αυτήν την κριτική, γιατί νομίζετε ότι επαναλαμβάνουμε τις πρακτικές σας.

Στο ν.2190, με τον οποίο ιδρύετε το ΑΣΕΠ, διαβάστε τα πρώτα άρθρα, τα πρώτα τριάντα άρθρα να δείτε εκεί τι νομιμοποιείτε, να δείτε ποιες καταστάσεις νομιμοποιείτε. Μέχρι που αξιοποιείτε φράση του τότε Αρχηγού σας Ανδρέα Παπανδρέου, δέσμευσή του σε προεκλογική συγκέντρωση της Καβάλας για μονιμοποίηση ωρομισθίων στον ΟΑΕΔ. Αυτά έχετε νομοθετήσει. Και έρχεστε να κάνετε κριτική σε μας που με την πρώτη άποψη που διατυπώσατε, είπαμε, ναι, δεν θα επιτρέψουμε να δημιουργηθούν σκιές σ' αυτήν την υπόθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιάζεστε πάρα πολύ να προεξοφλήσετε όχι μόνο την πολιτική μας, αλλά και την ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός βγάζει τα συμπεράσματά του. Κρίνει τις πολιτικές δυνάμεις για την αξιοπιστία τους, για την αποτελεσματικότητά τους, για την υπευθυνότητά τους. Κι αν νιώσατε έκπληξη οι περισσότεροι από σας για το αποτέλεσμα του Σεπτεμβρίου του 2007, θα νιώσατε μεγαλύτερη έκπληξη όποτε κι αν γίνουν οι εκλογές στη χώρα, δηλαδή στο τέλος της τετραετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν πράγματι διακατέχετε από πάθος να κυβερνήσετε τη χώρα, θα πρέπει να την κυβερνήσετε με τις προϋποθέσεις και τις προδιαγραφές που θέτουν οι καιροί. Υπευθυνότητα, συναίνεση, συνεργασία και διάλογο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα δύο μαθητρίες και μαθητές και πέντε συνοδοί καθηγητές από το Εσπερινό Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ απαντήσατε σε όλα, αλλά δεν δώσατε απάντηση σε ένα κομβικής σημασίας ερώτημα. Σας παρακαλώ πολύ πείτε μου πού οφείλεται, διότι δεν το αμφισβητείτε και εσείς, η μεγάλη μείωση του μαθητικού δυναμικού στην τεχνολογική και επαγγελματική εκπαίδευση. Η μείωση της τελευταίας τριετίας είναι η μεγαλύτερη που εμφανίστηκε στην τελευταία δεκαετία. Αυτά είναι στατιστικά δεδομένα, μαθηματικά, αριθμοί. Δεν μπορεί να αμφισβητηθούν.

Άρα, μπορεί κάποιος να συνάγει ευλόγως το συμπέρασμα ότι στο βασίλειο της Δανιμαρκίας, δηλαδή της τεχνολογικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, υπάρχει κάτι άρρωστο. Αυτό πρέπει να το δεχτούμε, να το δούμε κατάματα για να επιλύσουμε τα όποια προβλήματα. Θέλω, λοιπόν, μια ξεκάθαρη απάντηση επ' αυτού.

Δεύτερον, θα σας πω ένα επιχείρημα που κατά τη γνώμη μου, καταδεικνύει πλήρως την υποκρισία όλων των κυβερνήσεων

μέχρι σήμερα όσον αφορά την αντιμετώπιση της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης. Πείτε μου σας παρακαλώ πολύ εάν υπάρχει διεύθυνση τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας. Μιλάτε για συστήματα επί συστημάτων, για αλλαγές, για μεταρρυθμίσεις, τη στιγμή που δεν υπάρχει ένα όργανο επιτελικού σχεδιασμού, μία διεύθυνση δηλαδή στο Υπουργείο Παιδείας. Είναι τραγικό αυτό το πράγμα. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσουν τα πάντα ως επιτελικός σχεδιασμός και μετά να περάσουμε στην υλοποίηση των όποιων μέτρων. Δεν υπάρχει τέτοια διεύθυνση. Υποκριτικά συμπεριφέρεστε χρόνια τώρα.

Τρίτον, υπάρχει μια αδικία εις βάρος των παιδιών που προέρχονται από τα ΕΠΑΛ και περνάνε στα ΤΕΙ της χώρας. Δεν δικαιούνται οι τρίτεκνοι μετεγγραφή πανεπιστημίου, κύριε Υπουργέ. Ένα σοβαρότατο μέτρο, το επικρότησαν όλοι, που πήρε η κ. Γιαννάκου, ένα μέτρο κοινωνικής ευαισθησίας, ήταν η δυνατότητα μετεγγραφών στους τριτέκνους. Φανταστείτε τι μεγάλο οικονομικό βάρος έφευγε από τις πλάτες της τρίτεκνης οικογένειας που σε διαφορετική περίπτωση θα αναγκαζόταν να νοικιάζει δύο και τρία σπίτια.

Ένα τέτοιο μέτρο, με μεγάλη κοινωνική απήχηση, ένα μέτρο κοινωνικής ευαισθησίας, το στερείτε από τα παιδιά των ΕΠΑΛ. Θα μου πείτε ως αντεπιχείρημα –μην το κάνετε, σας προλαβαίνω τώρα- «μα, δεν περνάνε με τα ίδια μαθήματα, δεν περνάνε με τους ίδιους όρους, άρα δεν πρέπει να τύχουν το ίδιο ευεργετήματος της μετεγγραφής». Αυτό θα μου πείτε.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι: να μου πείτε από το Δ' ΕΣΠΑ πόσα θα πάνε στην τεχνολογική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Βεβαίως, έχω και ένα ερώτημα τελικό, κύριε Υφυπουργέ: πείτε μου με ποια λογική, χωρίς δικαιολογίες φτηνού τύπου που δεν τις συνηθίζετε εσείς προσωπικά, ένας μαθητής τελειώνει το γενικό λύκειο, αποτυγχάνει, δεν θέλει να πάει πουθενά. Θέλει όμως να εγγραφεί στα ΕΠΑΛ για να γίνει υδραυλικός, για να γίνει ηλεκτρολόγος, για να γίνει μηχανικός αυτοκινήτων, για να πάρει μια ειδικότητα. Γιατί δεν του δίνετε τη δυνατότητα και την προοπτική αυτή; Δηλαδή μετά από το γενικό λύκειο, για διάφορους δίκους του λόγου, θέλει να παρακολουθήσει ένα ΕΠΑΛ. Και μη μου πείτε το επιχείρημα περί εκπαιδευτικής ισοδυναμίας ΕΠΑΛ και γενικού λυκείου, διότι θα είναι προσχηματική η όποια δικαιολογία. Το ουσιώδες είναι ότι πρέπει να έχουμε ένα ευέλικτο εκπαιδευτικό σύστημα που θα δίνει προοπτική και δυνατότητα επαγγελματικής αποκατάστασης στα νέα παιδιά τουλάχιστον με τους χειρισμούς που τα ίδια αυτά θα επιλέξουν.

Άρα, λοιπόν, εγώ σας έκανα συγκεκριμένα ερωτήματα. Δεν σας ρώτησα πράγματα ασαφή. Ρώτησα συγκεκριμένα πράγματα και θα παρακαλούσα πολύ να έχω συγκεκριμένες απαντήσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, η κ. Νατάσα Ράγιου έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Αν και με κάλυψε ο κύριος Υπουργός σε πολλά από αυτά που είπε, θέλω να κάνω κάποιες επισημάνσεις και φαντάζομαι και ο ίδιος θα δώσει και τις απαντήσεις στα ερωτήματα που τέθηκαν. Και επειδή έτσι ξεκινώντας από αυτό που είπε ο κ. Μαγκριώτης, μάλλον έχουμε διαφορετική αντίληψη για το τι έχουν καταλάβει οι πολίτες, έγινε αναφορά, δόθηκε και η απάντηση για τη σεισμόπληκτη Ζάκυνθο και το τι μέλλει γενέσθαι εκεί με τα κτήρια, εγώ έχω να σας πω καταθέτοντας τη γνώση μου για το τι έγινε στην Αχαΐα που είναι επίσης, και το ξέρετε όλοι, σεισμόπληκτη και τι ζημιές είχαν υποστεί όλα τα σχολικά κτήρια στην Αχαΐα, ότι γίναμε και εμείς και όλοι σας πιθανώς μάρτυρες της πλήρους αποκατάστασης όλων και παραπάνω των σχολικών κτηρίων, κάτι που απεδέχθησαν και παραδέχθηκαν και οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κύριε Βαρβαρίγο, στην Αχαΐα που ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι προέρχονται από το δικό σας χώρο και αυτό αποτελεί μια κοινή παραδοχή από την προηγούμενη ηγε-

σία του Υπουργείου. Και ο κ. Λυκουρέντζος ήταν από την πρώτη στιγμή εκεί και στις διαρκείς επισκέψεις του πραγματικά έδωσε το στίγμα ότι αυτή η Κυβέρνηση στηρίζει το χώρο της παιδείας ειδικά σε σεισμόπληκτες περιοχές.

Δεύτερο πράγμα που απευθύνεται στον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Κουράκη ο οποίος είπε ότι προσέρχεται στο διάλογο θέτοντας τρεις προϋποθέσεις, το μόνο που έχω να πω είναι το ζητούμενο χωρίς προϋποθέσεις προφανώς ή χωρίς όρους είναι να έρθουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο όλοι στο διάλογο.

Θα σταθώ και σε δύο φράσεις για να συμφωνήσω με την κ. Διαμαντοπούλου. Είπε ότι η παιδεία δεν μπορεί να είναι χώρος τακτικισμού και φτηνού αντιπολιτευτικού λόγου και είπε ότι δεν έχουμε χρόνο να περιμένουμε. Αυτό ακριβώς είναι που υποστηρίζουμε και εμείς.

Τέλος, μιλώντας για ένα νομοσχέδιο που αφορά κυρίως σε άρθρα που ρυθμίζουν θέματα της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, όπως ήταν απόλυτα φυσικό, άνοιξε η συζήτηση προς την κατεύθυνση του εθνικού διαλόγου για την παιδεία με βάση την απόφαση του Πρωθυπουργού και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Θέλω να πω ότι αυτό το περιβόητο *pia tabula rasa* που έγινε αντικείμενο τόσης πολλής συζήτησης *pia*, μόνο θετικά πρέπει να το δει όποιος θέλει ουσιαστικά να πάρει μέρος σε μια ειλικρινή και καλόπιστη συζήτηση. Και υπενθυμίζω ότι αφού όλοι μιλάμε και όλοι ακούμε τους νέους είτε έξω είτε μέσω του δημοφιλούς διαδικτύου, τι καλύτερο από το να βάλουμε στο τραπέζι του διαλόγου όλοι τις προτάσεις μας και να δούμε σε ποιες από αυτές μπορούμε να συμφωνήσουμε. Τόσο απλά!

Θα μου επιτρέψετε ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι ως νέα Βουλευτής και εισηγήτρια της Πλειοψηφίας σε αυτό το νομοσχέδιο και με όλα αυτά που έχω ακούσει μέχρι τώρα, θεωρώ ότι δεν υπάρχει *pia* ούτε χώρος ούτε χρόνος για το τι δεν κάνατε εσείς και τι δεν κάναμε εμείς χθες. Το ζήτημα είναι τι κάνουμε όλοι τώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη συζήτηση στην Ολομέλεια τη χθεσινή έγινε αισθητή η απουσία του νέου Υπουργού Παιδείας και καυτηριάστηκε αυτή η απουσία από συναδέλφους. Το ίδιο έγινε και σήμερα. Πριν από λίγο με έκπληξη άκουσα από συνάδελφο να αναφέρει ότι ο κύριος Υφυπουργός περιφέρεται εντός της Αθήνας σε εκδηλώσεις δημοσίων σχέσεων και απονέμει βραβεία. Αυτός είναι ο ρόλος που του ταίριαζει περισσότερο.

Είπατε, κύριε Υφυπουργέ, ότι ήρθε στην Επιτροπή και, εν πάση περιπτώσει, κάλυψε τις ανάγκες των υποχρεώσεών του με αυτήν την παρουσία. Ήταν μια παρουσία ενός τετάρτου και από κει και πέρα βέβαια ανατέθηκαν όλα τα υπόλοιπα σε σας. Να σας πω, ο κύριος Υπουργός εμένα μου θυμίζει τα μπαλέτα τα οποία εμφανίζονται επί σκηνής, ανοίγουν την αυλαία και στη συνέχεια αποχωρούν για να έρθουν οι πρωταγωνιστές και να παίξουν το έργο. Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, έχει παραχωρήσει σε άλλους το έργο και γυρίζει για τις δημόσιες σχέσεις οι οποίες του πηγαίνουν περισσότερο.

Αναφερθήκατε, κύριε Υφυπουργέ, για επαγγελματικά δικαιώματα τμημάτων τα οποία δημιουργήθηκαν επί ΠΑΣΟΚ και τα οποία έμειναν ακάλυπτα, στον αέρα. Θα θυμάστε φαντάζομαι και ίσως σας διαφεύγει αυτήν την ώρα αλλά σας το θυμίζω ότι όταν παραλάβατε το 2004 την Κυβέρνηση βρήκατε στο Υπουργείο Παιδείας έτοιμα όλα τα προεδρικά διατάγματα που κατοχύρωναν τα επαγγελματικά δικαιώματα όλων των αποφοίτων των τμημάτων που είχαν δημιουργηθεί και απλώς δεν τα εκδώσατε και ακόμη παραμένουν σε εκκρεμότητα πάρα πολλά από αυτά. Όμως, είχατε όλη την άνεση και τη διάθεση να προχωρήσετε στην αναγνώριση των κολλεγίων να δώσετε επαγγελματικά δικαιώματα στα σχολεία αυτά, ενώ ακόμη δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα όχι μόνο απόφοιτοι τμημάτων ΤΕΙ αλλά

και ΑΕΙ τα οποία εκκρεμούν. Και για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ΕΠΑΛ στο νόμο ο οποίος ισχύει ο ν. 3475, αναφέρετε ότι θα τους δίνετε πτυχία επαγγελματικά επιπέδου 3, ενώ γνωρίζετε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει γιατί η οδηγία η οποία έχει εκδοθεί την οποία δεν έχουμε ενσωματώσει –τη γνωρίζετε όμως– λέει ότι για να πάρεις πτυχίο επιπέδου 3 θα πρέπει να έχεις ένα ακόμη έτος μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Άρα, θα το αλλάξετε και αυτό. Δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα κατοχυρωμένα και αυτά όπως καταγράφονται στο νόμο δεν εκφράζουν την πραγματικότητα.

Για τη μελέτη του Αγίου Κήρυκα, κύριε Υφυπουργέ, μου είπατε ότι χρησιμοποιήσα μια φράση από τη συζήτηση ότι θα τους τιμωρήσετε αν δεν καταθέσουν τη μελέτη για να σας εκθέσω. Αλίμονο αν θεωρείτε τον εαυτό σας εκτεθειμένο να εφαρμόσετε, εν πάση περιπτώσει, την παρουσία του κράτους.

Εκεί υπήρξε ένα τεράστιο κενό, ένα τεράστιο έλλειμμα και ακόμη μιλάμε για μία μελέτη μετά από τρία χρόνια. Κυρία Ράγιου, μπράβο, πολύ καλά στην Πάτρα έγινε αυτό. Εγώ δεν λέω τι έγινε στην Πάτρα, λέω τι έγινε στη Ζάκυνθο, παρουσιάζει την πραγματικότητα της Ζακύνθου. Δεν αμφισβητείται από πουθενά. Τρία χρόνια και δεν έχει γίνει μελέτη. Κατατέθηκε. Ωραία, κάτι είναι και αυτό, αλλά αλίμονο αν μιλάμε για μία αποτελεσματικότητα ενός κράτους που κινείται με αυτό το ρυθμό.

Άκουσα προηγούμενων στην ομιλία σας να αναφέρεστε στον Ανδρέα Παπανδρέου. Ειλικρινά θα έλεγα και θα περίμενα από εσάς η αναφορά σε αυτόν τον ηγέτη, ο οποίος έχει καταξιωθεί και έχει καταχωρηθεί σε μία υψηλή θέση στην ιστορία της χώρας μας, να γίνεται με περισσότερο σεβασμό και όχι με διάθεση αντιπολιτευτικής μικροπολιτικής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η εισηγήτρια του ΛΑΟΣ κ. Αράπογλου, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Θα είμαι πολύ σύντομη. Θέλω να κάνω μία ερώτηση στον κύριο Υφυπουργό, επειδή συζητούσαμε πριν γιατί δεν παρευρίσκεται εδώ ο Υπουργός Παιδείας. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικός ο ρόλος του και θα έπρεπε να παρευρίσκεται στην Αίθουσα, όχι ακριβώς για το νομοσχέδιο στεγνά έτσι, αλλά γιατί υπάρχουν προτάσεις. Τα κόμματα κάνουν προτάσεις, γίνεται ανταλλαγή ιδεών και θα έπρεπε να παρευρίσκεται εδώ, ώστε να του επισημανθούν οι ελλείψεις για να τις λάβει υπ' όψιν του. Γίνεται συζήτηση επί των άρθρων, γίνονται προτάσεις να προστεθούν πράγματα, θα έπρεπε να είναι εδώ να ακούσει, να συμμετέχει στη συζήτηση, να τα λάβει υπ' όψιν του, γιατί το πρόβλημα της παιδείας είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και όταν μιλάμε για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όταν μιλάμε για το μέλλον των παιδιών μας, όταν μιλάμε για τις προοπτικές που μπορούμε να τους δώσουμε, τι προοπτικές μπορεί να δώσει αυτή η εκπαίδευση, είναι σημαντικός ο ρόλος του Υπουργού Παιδείας και θα έπρεπε να είναι εδώ. Έχει τις δικές του απόψεις, έπρεπε να τις καταθέσει, να συμμετάσχει στη συζήτηση, να γίνει μία ανταλλαγή απόψεων, να ασχοληθούμε σοβαρά με τα προβλήματα της παιδείας και γι' αυτό η άποψή μου είναι ότι δεν θα έπρεπε να απουσιάζει άσχετα αν γνωρίζει, αν αποδέχεται το νομοσχέδιο ως κείμενο. Η ανταλλαγή ιδεών που γίνεται μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, απαιτεί και τη δική του παρουσία, ώστε όλοι μαζί να βρούμε μία λύση για τα προβλήματα της παιδείας και να τα αντιμετωπίσουμε.

Από την άλλη πλευρά πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας ουσιαστικός διάλογος με τους εκπαιδευτικούς, με τους καθηγητές γενικότερα, με τους πρυτάνεις, με τους εκπροσώπους των πανεπιστημίων, με τα ίδια τα παιδιά, όλους τους εμπλεκόμενους στο χώρο της παιδείας, όλους αυτούς τους οποίους αφορούν τα προβλήματα της εκπαίδευσης και μαζί να συζητήσουμε για τα προβλήματα, όχι μόνο της παιδείας, αλλά και της μετέπειτα επαγγελματικής αποκατάστασης ποια θα είναι η πορεία, πώς θα επiléξουν τα παιδιά τις σπουδές τους.

Κάθε άνθρωπος έχει και μία ιδιαίτερη σημασία και πρέπει να ασχοληθούμε πάρα πολύ σοβαρά. Γι' αυτό και πάλι εκφράζω τη διαφωνία μου στην απουσία του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Δεν θα έκανα αναφορά και στην πρωτομιλία μου στην απουσία του κυρίου Υπουργού, αλλά η απάντηση του κυρίου Υφυπουργού και οι προεκτάσεις που έδωσε με αναγκάζουν, κύριε Πρόεδρε, να προστεθώ και εγώ στον κατάλογο των ομιλητών που αναφέρθηκαν σε αυτήν την απουσία, γιατί πράγματι είναι σημαντική.

Είπε λοιπόν ο κύριος Υφυπουργός ότι ο κ. Σπηλιωτόπουλος έχει κάνει μία γενναία δήλωση ότι «ενημερώνεται». Το γνωρίζουμε ότι ήταν λευκή πλάκα η παρουσία του, λευκός πίνακας, γι' αυτό και ανάλογη δήλωση για το μηδενικό διάλογο. Πράγματι, δεν γνωρίζει τα προβλήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης. Και δεν τον έβαλε εκεί ο κ. Καραμανλής για να δώσει λύση, τον έβαλε για να μηδενίσει το χρόνο. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα και είμαι βέβαιος πως για πολύ καιρό θα ακολουθεί το δίπτυχο στην πολιτική «ενημερώνομαι-διάλογος» από μηδενική βάση. Και φυσικά, ο κ. Βερέμης και ο κ. Μπαμπινιώτης είναι αυτοί που θα κάνουν τον διάλογο. Δεν είναι όμως αυτό βάση για έναν ουσιαστικό διάλογο. Ο κ. Σπηλιωτόπουλος στην πρώτη του συνέντευξη, αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, είπε ότι «έχω ένα όραμα για την παιδεία». Μίλησε με πολύ βαρύγδουπους όρους γύρω από την παιδεία. Αυτό το όραμα του θα θέλαμε να ακούσουμε και ως ξεκίνησε από την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση το όραμα του νέου Υπουργού.

Κύριε Υφυπουργέ, είπατε και κάτι άλλο που είναι πολύ σκληρό και άδικο, ότι το ΠΑΣΟΚ με τη συνεχή αναφορά του στην απουσία του κυρίου Υπουργού ουσιαστικά θέλει να δυναμιτίσει τον εθνικό διάλογο για την παιδεία. Το ΠΑΣΟΚ απέδειξε ότι πιστεύει στον διάλογο για την παιδεία και στη συναίνεση, όπως και σε πολλούς άλλους τομείς. Ο Γιώργος Παπανδρέου από το 2005 έχει διατυπώσει με παρρησία τις θέσεις του, θέσεις καθαρές, θέσεις ριζοσπαστικές και ανατρεπτικές, αλλά εσείς τις αγνοήσατε και χρησιμοποιήσατε τόσο το διάλογο στην προηγούμενη περίοδο προσχηματικά, ενώ την ίδια ώρα νομοθετούσατε κρίσιμα θέματα, που ήταν στο τραπέζι του εθνικού διαλόγου, στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Εσείς δυναμιτίσατε τον εθνικό διάλογο με τον τρόπο που διαχειριστήκατε τη μεταρρύθμιση του Συντάγματος. Εκεί λοιπόν που χρωστάγατε, μη ζητάτε και τα ρέστα. Ελπίζουμε να εννοεί ο κ. Σπηλιωτόπουλος τη μηδενική αφετηρία που σημαίνει πως τους λίγους μήνες που θα είστε στη διακυβέρνηση της χώρας δεν θα κάνετε άλλο κακό στην παιδεία και στην εκπαίδευση, θα μείνει τουλάχιστον εκεί που είναι, και αυτό είναι προσφορά.

Μιλήσατε για το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ και τη δημόσια διαβούλευση. Μα, είναι σταθερή μας θέση αυτή, σταθερή θέση του ΠΑΣΟΚ, η δημόσια διαβούλευση ειδικά για τα θέματα της παιδείας και της εκπαίδευσης και δεν έχει καμιά σχέση με τα συγκυριακά γεγονότα, στα οποία αναφερθήκατε.

Μιλήσατε και για την πρόσβαση των αποφοίτων των ΕΠΑΛ, της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης απευθείας στην ανώτατη εκπαίδευση. Και εσείς, αφού αναφέρατε αυτό το επιχείρημα, μετά μιλήσατε για το λαϊκισμό του ΠΑΣΟΚ. Ασφαλώς και πρέπει να είναι ανοικτοί οι δρόμοι και οι ορίζοντες σε κάθε απόφοιτο οποιουδήποτε λυκείου, οποιας μορφής και αν είναι αυτό, αλλά δεν μπορείτε τώρα να επικαλείσθε τέτοιου είδους επιχειρήματα για να τεκμηριώσετε την αλήθεια και τη χρησιμότητα της πολιτικής σας. Τα παιδιά που πηγαίνουν στις σχολές αυτές, θέλουν να έχουν και έναν τίτλο και ταυτόχρονα να αποκτήσουν κάποια επαγγελματική και εμπειρική γνώση για να μπορέσουν να ενταχθούν στην παραγωγική διαδικασία, σε εκείνες τις κλίμακες της παραγωγικής διαδικασίας και του εργασιακού χώρου που μπορούν να ανταποκριθούν. Εσείς ακυρώσατε τη δική τους προσπάθεια και τις θυσίες των γονιών τους. Είπατε πολύ χαρακτηριστικά: «Μα, στα πέντε χρόνια της Νέας Δημοκρατίας έγινε το μεγάλο κακό στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση»; Δεν είπαμε εμείς ότι ήταν ιδανική η κατάσταση στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και ότι η προοπτική ήταν ανοικτή στα παιδιά που ολοκλήρωναν τη φοίτηση στα εκπαιδευτήρια αυτά. Τα προβλήματα ήταν μεγάλα και υπαρκτά. Απλώς, αντί να λύσε-

τε τα προβλήματα, τα οξύνετε και προσθέσατε και άλλα. Ουσιαστικά, δηλαδή, πέντε χρόνια άκυρα και για τα παιδιά και για τις οικογένειές τους.

Τέλος, ο κύριος Υφυπουργός έκλεισε με μία προτροπή και με μία θέση που πραγματικά δεν την ξανάκουσα από κυβερνητικό στέλεχος τους τελευταίους μήνες, ότι οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της τετραετίας. Εδώ τις ετοιμάζατε για το Νοέμβριο που πέρασε, έχετε σκοτωθεί στο εσωτερικό σας, οι περισσότεροι Υπουργοί και δημόσια μιλούν για εκλογές πριν τις Ευρωεκλογές και όλος ο Τύπος και το ρεπορτάζ της παράταξής σας.

Εδώ η άλλη ομάδα των Υπουργών και των στελεχών σας μιλάει για εκλογές το 2010. Πράγματι, σήμερα βγάλατε ειδηση, πρωτοτυπήσατε. Είσατε ίσως ο μοναδικός που μιλήσατε για εκλογές στο τέλος της τετραετίας. Δεν νομίζετε ότι θα είναι πολύ βαρύ και για σας το τέλος της τετραετίας για να γίνουν εκλογές; Γιατί δεν ξέρω κατά πόσο οι πολίτες και η χώρα θα έχουν αντέξει την κυβερνητική σας εξουσία και τις επιλογές σας για δυόμισι ακόμα χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουράκης έχει το λόγο. Και εδώ θα τελειώσουμε τις δευτερολογίες, δεν υπάρχει κανείς άλλος συνάδελφος.

Θα δώσετε μία σύντομη απάντηση, εσείς κύριε Υπουργέ, και θα κλείσουμε τη συζήτηση.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, προσπαθώντας να δώσετε μία απάντηση στην κριτική που ακούστηκε από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το πώς τολμάτε να εξακολουθείτε να ιδρύετε καινούργια τμήματα σε περιφέρειες ακά ΤΕΙ και ΑΕΙ, απαντήσατε μ' έναν τρόπο που είναι κατά το ήμισυ σωστός.

Κατ' αρχάς δεν απαντήσατε σε αυτό που σας επικρίθηκε. Απαντήσατε λέγοντας ότι ναι, αλλά το ΠΑΣΟΚ στο προηγούμενο διάστημα εφάρμοσε την πολιτική «κάθε πόλη και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο» σκορπίζοντας δεκάδες ΤΕΙ και πανεπιστήμια στην περιφέρεια χωρίς καμμία υποδομή.

Όντως η κριτική αυτή είναι σωστή. Δεκάδες ΤΕΙ έγιναν –και δεν αναφέρομαι σε όλα, κύριε συνάδελφε– χωρίς καμμία επισημοτική και ακαδημαϊκή βάση, χωρίς καμμία αναγκαιότητα ίδρυσής τους και χωρίς την ανάλογη υποστήριξη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ορισμένα, όχι όλα!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Εγώ θα δεχθώ ορισμένα, όχι όλα, κύριε συνάδελφε!

Αυτό όμως που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση είναι αφ' ενός να κατεδαφίζει όλα τα περιφερειακά πανεπιστήμια με δύο τρόπους: Πρώτα-πρώτα με την καθιέρωση της βάσης του «10», έτσι ώστε αναγκάζονται πολλά να συγχωνεύονται και να κλείνουν. Δεύτερον, με την θεσμοθέτηση των κέντρων ελευθέρων σπουδών ως ισότιμων μονάδων ακαδημαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πράγμα που σημαίνει ότι πάρα πολλοί γονείς, πάρα πολλά παιδιά δεν θα έχουν κανέναν απολύτως κίνδυνο να πάνε σε περιφερειακά ΤΕΙ ή ΑΕΙ προτιμώντας να μείνουν πληρώνοντας περίπου τα ίδια χρήματα ή λίγα περισσότερα στα κέντρα ελευθέρων σπουδών στον τόπο διαμονής τους.

Έτσι, λοιπόν, από τη μία έχουμε μία κατεδάφιση ό,τι είχε φτιάξει το ΠΑΣΟΚ έτσι με ανορθόδοξο τρόπο και από την άλλη μεριά επιτείνεται αυτή η κατεδάφιση με το να ιδρύσετε νέα τμήματα –αυτή ήταν η ουσία της κριτικής που υποστήκατε εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ– δεκάδες καινούργια τμήματα, που σημαίνει ότι η «πίτα» του προϋπολογισμού για την ανώτατη εκπαίδευση, για την παιδεία γενικότερα θα πρέπει να μοιραστεί και σε αυτά τα δεκάξι τμήματα.

Θέλω να σας ρωτήσω ευθέως, εάν για την ίδρυση αυτών των τμημάτων, για την υποδομή τους, για τα εργαστήρια, για τις προσλήψεις, βρέθηκε ανάλογο κονδύλιο και αν ναι, που είναι αυτό στον προϋπολογισμό.

Κάτι τελευταίο. Σχετικά με το διάλογο η θέση μας είναι γνωστή, ότι εμείς τον τιμούμε, και αυτό φαίνεται με το ότι καταθέτουμε τις απόψεις μας δημοσίως και μέσα στη Βουλή και μέσα

από τις ιστοσελίδες μας και σε κάθε όργανο.

Ήδη χθες είχατε την ευκαιρία να ακούσετε μία πρώτη δική μας τοποθέτηση, αλλά διάλογος σε ένα έδαφος που είναι υπονομευμένο με τη χαμηλή χρηματοδότηση, με την κατάρρηση στην ουσία του άρθρου 16 και με έναν νόμο για τον οποίο και η Σύνοδος των Πρυτάνεων και οι Σύγκλητοι οι περισσότεροι της χώρας έχουν αναφερθεί αρνητικά, θα έλεγα ότι δεν μπορεί να γίνει. Δεν μπορεί να γίνει όσο προχωράει ακόμα η θέσπιση μέτρων και νόμων που κινούνται σε τελείως αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που επιτάσσει το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας.

Με την έννοια αυτή εμείς σε αυτόν τον διάλογο που εσείς βάζετε κάποιες προϋποθέσεις, δεν συμμετέχουμε. Συμμετέχουμε κάνοντας διάλογο με την κοινωνία και με τις ενώσεις της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και θεωρούμε ότι αυτός ο διάλογος είναι ένας γόνιμος διάλογος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το σεβασμό μου στη μνήμη του κ. Ανδρέα Παπανδρέου είχα και στο παρελθόν την ευκαιρία να τον εκφράσω. Η αναφορά την οποία έκανα δεν αφορούσε την προσωπικότητά του αλλά τον συγκεκριμένο νόμο και την ποιότητα της αιτιολογικής έκθεσης η οποία χρησιμοποίησε αυτό το επιχείρημα. Σας παρακαλώ, λοιπόν, αυτό να το ξεκαθαρίσω.

Σε ό,τι αφορά τα νέα τμήματα τα οποία έθεσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Κουράκης, θέλω να σας πω ότι έχουν προγραμματιστεί με βάση τα ισχύοντα στον νέο νόμο-πλαίσιο, τις μελέτες βιωσιμότητας και σκοπιμότητας και προφανώς εντάσσονται στο πλαίσιο της χρηματοδότησης η οποία γίνεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση της χώρας μας, χρηματοδότηση η οποία μας κατατάσσει για την τριτοβάθμια εκπαίδευση μεταξύ των πρώτων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί το ποσοστό συνολικά για την παιδεία να μην ικανοποιεί τις φιλοδοξίες μας, αλλά γνωρίζετε ότι για την ανώτατη εκπαίδευση, ειδικά για την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι αυτό το οποίο μας κατατάσσει μεταξύ των πρώτων χωρών.

Σας χρωστώ μία απάντηση για τους οδηγούς και συνοδούς των ΑΜΕΑ.

Σας ενημερώνω ότι και αυτή η ρύθμιση η οποία γίνεται αφορά την προοπτική της ολοκλήρωσης της φετινής χρονιάς μέχρι την 30η Ιουνίου. Ήδη έχουμε κινήσει τις διαδικασίες του Υπουργείου για την έγκριση από την Διυπουργική Επιτροπή των εβδομηθών πέντε περίπου θέσεων οι οποίες απαιτούνται και για τους οδηγούς και για τους συνοδούς. Μην μας αδικείτε όταν επικαλείστε τη βάση του «10», ότι με αυτόν τον τρόπο απαξιώσαμε τα τμήματα των ΤΕΙ και ορισμένα των ΑΕΙ. Οι ίδιοι οι υποψήφιοι φοιτητές δεν επιλέγουν κάποια τμήματα με μόνο κριτήριο την αδυναμία πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Δεν είναι το κριτήριο η βάση του «10». Το κριτήριο για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τα ΤΕΙ είναι εάν οι απόφοιτοι διαθέτουν την επισημοτική και επαγγελματική αξιοσύνη να έχουν πρόσβαση στη νέα οικονομία, στη νέα αγορά, έτσι ώστε να εργαστούν και να υλοποιήσουν τα όνειρά τους. Αυτό είναι το κυρίαρχο. Το ζητούμενο δεν είναι αν υπάρχουν τμήματα που έχουν πολλούς ή λίγους φοιτητές, είναι τι έχουν στα χέρια τους οι απόφοιτοι αυτών των τμημάτων.

Επίσης, δεν δώσαμε επαγγελματικά δικαιώματα στο κέντρο ελευθέρων σπουδών. Από πού προκύπτει; Αντιθέτως, αυστηρό έλεγχο επιβάλαμε στο χώρο της άτυπης εκπαίδευσης και λυπούμαι διότι δεν έχουμε τη συμπαράστασή σας να ελέγξουμε με ακρίβεια απολύτως το χώρο αυτό. Να σταματήσει το εμπόριο των ελπίδων. Άλλο ζήτημα η κοινοτική οδηγία, άλλο ζήτημα ο νόμος που το προηγούμενο καλοκαίρι ενέκρινε η Βουλή. Και συζητούσαμε εδώ, δεν νομοθετήσαμε επαγγελματικά δικαιώματα υπέρ των αποφοίτων των κέντρων ελευθέρων σπουδών.

Μείωση των μαθητών στην επαγγελματική εκπαίδευση. Μείωση υπάρχει στην τετραετία 2000-2004 κατά 40%. Αυτά λένε οι αριθμοί. Φέτος έχουμε αύξηση καθαρή, πραγματική, διότι δεν έχουμε επιστροφή αποφοίτων από το γενικό λύκειο στην επαγγελματική εκπαίδευση. Αυτή τη δυνατότητα τη δίνουμε στους αποφοίτους -επειδή και αυτό ετέθη- του γενικού λυκείου για τις σχολές της ΕΠΑΣ, δεν τη δίνουμε για τα επαγγελματικά λύκεια. Διότι τις δύο αυτές μέρες τις οποίες συζητούμε παγία είναι η θέση όλων των δυνάμεων των πολιτικών, εξαιρουμένου ίσως του ΚΚΕ, η ισοτιμία των επαγγελματικών σχολείων και των γενικών. Αν, λοιπόν, θέλουμε να είναι ισότιμο το γενικό και το επαγγελματικό λύκειο, δεν μπορεί να θέλουμε να υποβαθμίζουμε το επαγγελματικό λύκειο με την επιστροφή των μαθητών για να φοιτήσουν εκ νέου στο ίδιο.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες στην Δ' Προγραμματική Περίοδο: Σας βεβαιώνω ότι είναι εξαιρετικά επαινημένες. Ήδη με τις υπηρεσίες μας στο Υπουργείο μελετούμε την υποβολή τεχνικών δελτίων, για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα οποία χθες ανέφερα στην τοποθέτησή μου, ένα νέο σχεδιασμό αναβάθμισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, τον οποίο συζητούμε με τις ενδιαφερόμενες επαγγελματικές οργανώσεις, τις οργανώσεις των καθηγητών, των μαθητών. Το συζητούμε με τις οργανώσεις της οικονομίας, της αγοράς, της παραγωγής, για να δούμε πώς θα ενισχύσουμε την επαγγελματική αξιοσύνη των αποφοίτων.

Στο νέο Οργανισμό του Υπουργείου προβλέπεται Διεύθυνση Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Είναι στο στάδιο της επεξεργασίας. Θα πάρει το δρόμο της νομοθετικής ρυθμίσεως όταν θα έχει εξαντληθεί ο διάλογος, ο οποίος υπάρχει.

Σε ό,τι αφορά τώρα τις μετεγγραφές: Δεν είναι άρνηση δική μας. Είναι απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την οποία έκανε δεκτή η κ. Γιαννάκου.

Επίσης, οι οποιοσδήποτε αλλαγές του νόμου των μετεγγραφών δεν είναι μία υπόθεση η οποία θα αντιμετωπιστεί με ένα συγκεκριμένο αίτημα και μεμονωμένα. Έχουν υποβληθεί αιτήματα. Είμαστε σε συζήτηση με τις πρυτανικές αρχές και τους Προέδρους των ΤΕΙ. Υπάρχει ζήτημα με τη συσσώρευση φοιτητών στα κεντρικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Δεν είναι εύκολη η διαχείριση αυτής της υπόθεσης. Την παρακολουθούμε. Έχουμε προβληματισμό, προτάσεις και σκέψεις. Θα δούμε σε τι μπορεί αυτό να αλλάξει.

Μία ακόμα απάντηση οφείλω στο συνάδελφο από την Πιερία, ο οποίος με ρώτησε γιατί δεν μπορούν να δώσουν στις σχολές της Αστυνομίας και του Στρατού.

Η Αστυνομία ανταποκρίθηκε στην πρόσκλησή μας. Αυτοί έχουν τον πρώτο λόγο. Αυτοί λειτουργούν τις σχολές. Και μας έδωσε τη δυνατότητα. Η πλευρά του Υπουργείου Άμυνας δεν μας έδωσε θετική απάντηση...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Άλλο κράτος...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούστε, κύριε συνάδελφε. Δεν είναι άλλο κράτος. Τα προγράμματα σπουδών και την επιλογή των υποψηφίων τα καθορίζει η κάθε σχολή, η οποία δεν είναι στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με τα δικά της κριτήρια.

Επίσης, στο συνάδελφο εισηγητή από το Κομμουνιστικό Κόμμα χρωστάω την απάντηση ότι το 2007 - 2008 δεν λειτουργήσε πρώτος κύκλος στα ΤΕΕ. Έγινε αυτή η νομοτεχνική βελτίωση, γιατί ήταν αναριθμητισμός και έπρεπε αυτό ακριβώς να διορθωθεί.

Τέλος, επειδή έγινε μεγάλη συζήτηση και περί εκλογών και συνάδελφος σχολίασε τη δική μου δήλωση προηγουμένως, τότε θα γίνουν οι εκλογές, θέλω να πω το εξής:

Δεν χρειάζεται η δήλωση ενός Υπουργού ή ενός Υφυπουργού στη Βουλή. Το ορίζει το Σύνταγμα. Και η καθημερινή εκλογολογία βλάπτει τη δημόσια ζωή της χώρας, την οικονομική πρόοδο και την ανάπτυξη όταν καθημερινά στην Ελλάδα τότε με δημοσκοπήσεις τότε με συζητήσεις, κάνουμε εκλογές. Η ποιότητα της Δημοκρατίας μας, μας υποχρεώνει όλους να σκεφτόμαστε τις εκλογές σαράντα μέρες πριν τη διεξαγωγή τους. Όλος ο υπόλοιπος καιρός είναι χρόνος για δουλειά, για συνεργασία, για διάλογο, για αποτελέσματα.

Τελευταία μου φράση: Τις εκλογές στην εποχή μας τις κερδίζουν οι υπεύθυνοι, οι μετέχοντες των εθνικών υποχρεώσεων, όχι η γνωστή παρελθοντολογική πρακτική, όχι οι ακρότητες, η ισοπεδωτική λογική, όχι ο διχασμός και η σύγκρουση.

Αν, εν πάση περιπτώσει, δεν έχετε την υπομονή να εξαντληθεί ο συνταγματικός χρόνος μέχρι τις εκλογές, τότε μπορεί να ασκείστε στους εσωκομματικούς ανασχηματισμούς, στους οποίους επιδίδεστε τόσο καιρό και με τόση άνεση, για να αισθάνεστε ότι έχετε και την όποια επαφή με την εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τα πηγαίνατε μία χαρά όσο αναφερόσασταν στο νομοσχέδιο. Τι θέλατε τώρα να κλείσετε με αυτόν τον τρόπο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Οι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 13 και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 13 είναι πέντε σελίδες. Στην Επιτροπή είχαμε εξηγήσει ότι υπάρχουν σημεία με τα οποία συμφωνούμε και άλλα με τα οποία διαφωνούμε. Δεν μπορεί να γίνει διαχωρισμός, όμως, για τεχνικούς λόγους. Γι' αυτό το λόγο καταψηφίσαμε το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Στις τοποθετήσεις σας, υποθέτω, αναφερθήκατε σε ποια σημεία συμφωνείτε και σε ποια σημεία διαφωνείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Σαφώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τεχνικά, όμως, δεν είναι δυνατόν να υπερψηφιστεί ένα μέρος και να καταψηφιστεί ένα άλλο μέρος του άρθρου.

Ερωτάται, λοιπόν, το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 15 Ιανουαρίου 2009, της Παρασκευής 16 Ιανουαρίου 2009, της Δευτέρας 19 Ιανουαρίου 2009 και της Τρίτης 20 Ιανουαρίου 2009 και ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 15 Ιανουαρίου 2009, της Παρασκευής 16 Ιανουαρίου 2009, της Δευτέρας 19 Ιανουαρίου 2009 και της Τρίτης 20 Ιανουαρίου 2009 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.26' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 5 Φεβρουαρίου 2009 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: 1) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ), ενσωμάτωση των Οδηγιών 2005/14/ΕΚ για την υποχρεωτική ασφάλιση οχημάτων και 2005/68/ΕΚ σχετικά με τις αντασφαλίσεις και λοιπές διατάξεις» και 2) συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των κατόχων απολυτηρίου επαγγελματικού Λυκείου και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ